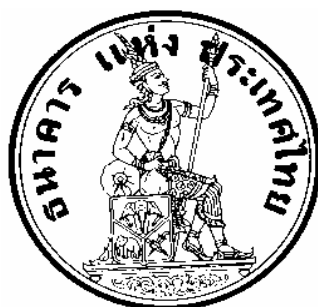

รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ปี 2550

สายนโยบายการเงิน
มีนาคม 2551

หมายเหตุ: ผู้สนใจสามารถเปิดดูได้จาก

http://www.bot.or.th/BOTWebSite/DataBank/Econcon/econreport/monthly/index_th_i.asp

สารบัญ

ส่วนที่ 1	สรุปภาวะเศรษฐกิจ	
	บทสรุปผู้บริหาร.....	1.1.1
ส่วนที่ 2	ภาวะเศรษฐกิจ ปี 2550	
	2.1 ภาคการเกษตร.....	2.1.1
	2.2 ภาคอุตสาหกรรม.....	2.2.1
	2.3 ภาคบริการ.....	2.3.1
	2.3.1 ภาคการท่องเที่ยวและโรงแรม	
	2.3.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์	
	2.3.3 ภาคการค้า	
	2.3.4 ภาคโทรคมนาคม	
	2.4 ภาวะแรงงาน.....	2.4.1
	2.5 ระดับราคา.....	2.5.1
	2.6 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน.....	2.6.1
	2.7 การลงทุนภาคเอกชน.....	2.7.1
	2.8 ภาคต่างประเทศ.....	2.8.1
	2.8.1 ภาวะเศรษฐกิจโลก	
	2.8.2 ภาคการค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน	
	2.9 หนี้ต่างประเทศ.....	2.9.1
	2.10 การคลัง.....	2.10.1
	2.11 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน.....	2.11.1
	2.12 ตลาดทุน.....	2.12.1
ส่วนที่ 3	มาตรการการเงินที่สำคัญ	
	มาตรการ.....	3.1.1

ส่วนที่ 1: สรุปภาวะเศรษฐกิจ

บทสรุปผู้บริหาร

ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2550

เศรษฐกิจไทยในปี 2550 โดยรวมยังคงขยายตัวดีที่ร้อยละ 4.8 โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากภาคการส่งออก ซึ่งสอดคล้องกับผลผลิตอุตสาหกรรมที่เร่งตัวขึ้น โดยเฉพาะหมวดที่ผลิตเพื่อการส่งออก ขณะที่อุปสงค์ในประเทศชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2549 ทั้งการบริโภคและการลงทุน แต่เริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวในช่วงครึ่งหลังของปี เช่นเดียวกับการนำเข้าที่เร่งตัวขึ้น ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีจากดุลบัญชีเดินสะพัดที่เกินดุลต่อเนื่องและเงินสำรองระหว่างประเทศที่อยู่ในระดับสูง ขณะที่อัตราเงินเฟ้อโดยรวมในปี 2550 ต่ำกว่าปีก่อน แม้จะเร่งตัวขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปีจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น

(% Δ)	อัตราการขยายตัว		แหล่งที่มาของการขยายตัว	
	2549	2550	2549	2550
การบริโภค	3.0	2.7	1.9	1.7
ภาคเอกชน	3.2	1.4	1.7	0.8
ภาครัฐ	2.3	10.8	0.2	0.9
การลงทุน	3.8	1.4	0.9	0.3
ภาคเอกชน	3.7	0.5	0.7	0.1
ภาครัฐ	3.9	4.0	0.2	0.2
อุปสงค์ในประเทศ	3.2	2.3	2.8	2.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	11.6 ^{1/}	1.8 ^{1/}	-1.7	-0.2
การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิ	40.5	21.6	4.1	3.0
การส่งออกสินค้าและบริการ	8.5	7.1	5.6	4.8
การนำเข้าสินค้าและบริการ	2.6	3.5	1.5	1.9
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	5.1	4.8	5.1	4.8

^{1/} พื้นฐานบาท

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในภาคเกษตร ผลผลิตและราคาพืชผลสำคัญชะลอลง ทำให้รายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลสำคัญขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากปีก่อน แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนการผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวในเกณฑ์สูง โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ขยายตัวร้อยละ 8.2 เร่งขึ้นจากปีก่อน ตามการผลิตในหมวดอิเล็กทรอนิกส์ หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า หมวดเครื่องหนัง และหมวด

ผลิตภัณฑ์เคมี ซึ่งเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสำคัญ ส่วนอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตในปี 2550 อยู่ที่ร้อยละ 74.6 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 73.9

ด้านภาคบริการ การท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ดี โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีจำนวน 14.5 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 จากปีก่อน ซึ่งใกล้เคียงกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประมาณการไว้ แม้จะมีปัจจัยลบหลายประการ อาทิ เหตุระเบิดในกรุงเทพฯ ในวันสงกรานต์ปี 2549 ปัญหามอกคว้นในภาคเหนือตอนบน และเหตุระเบิด 7 จุดที่หาดใหญ่

สำหรับอุปสงค์รวมภาคเอกชน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 1.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.2 ในปี 2549 ตามความเชื่อมั่นของผู้บริโภค สอดคล้องกับดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอลงเช่นกัน อย่างไรก็ดี การบริโภคภาคเอกชนเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัวขึ้นเป็นลำดับในครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 4 จากสถานการณ์ทางการเมืองคลี่คลายและอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวในระดับต่ำสำหรับการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเพียงร้อยละ 0.5 ชะลอลงจากร้อยละ 3.7 ในปี 2549 โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวทั้งในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์และหมวดก่อสร้าง สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน อย่างไรก็ดี ในช่วงครึ่งหลังของปีการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง

ด้านต่างประเทศ ดุลการค้าเกินดุล 12.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าปีก่อนที่เกินดุล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากมูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์สูง โดยขยายตัวร้อยละ 18.1

เร่งขึ้นจากปี 2549 ที่ขยายตัวร้อยละ 17.0 โดยเฉพาะหมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงที่ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน ขณะที่มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 9.6 เร่งขึ้นจากปีก่อนเช่นกัน โดยในช่วงครึ่งปีแรกปริมาณการนำเข้ายังคงชะลอตัวต่อเนื่องจากปีก่อนตามอุปสงค์ในประเทศที่ยังไม่ฟื้นตัว แต่ปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี เมื่อรวมกับดุลบริการ รายได้และเงินโอน ที่เกินดุล 2.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล 1.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ตามการเพิ่มขึ้นของดุลการท่องเที่ยว และรายรับผลประโยชน์จากการลงทุนของภาครัฐบาล ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 14.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สูงกว่าปีก่อนที่เกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ส่วนเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิในปี 2550 เป็นการขาดดุลเล็กน้อย เนื่องจากมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำเข้าระยะสั้น ทำให้การไหลเข้าสุทธิของเงินกู้ชะลอตัวลง และการผ่อนคลายระเบียบการนำเงินออกนอกประเทศของทางการทำให้มีการไหลออกของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของคนไทยในต่างประเทศเพิ่มขึ้นมากโดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม เมื่อรวมกับความคลาดเคลื่อนสุทธิแล้ว ดุลการชำระเงินเกินดุล 17.1 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.

สำหรับภาคการคลัง ในปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลดำเนินนโยบายขาดดุลหลังจากที่ได้ทำงบประมาณแบบสมดุลในปีงบประมาณ 2548 และ 2549 โดยมีวงเงินรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2550 ที่ 1,566.2 พันล้านบาท รายได้สุทธิ 1,420 พันล้านบาท และขาดดุลงบประมาณ 146.2 พันล้านบาท (หรือขาดดุลร้อยละ 1.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) ทั้งนี้ รัฐบาลมีรายได้นำส่ง 1,432.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 6.9 สูงกว่า

เอกสารงบประมาณ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับรายได้พิเศษจากการยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน และมีรายจ่าย 1,575 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนหน้าร้อยละ 12.8 โดยมีอัตราเบิกจ่ายทั้งปีงบประมาณร้อยละ 93.9 สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 93.4 ในปีงบประมาณก่อน และเป้าหมายที่ร้อยละ 93 โดยเป็นผลจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายของรัฐบาล ส่งผลให้รัฐบาลขาดดุลเงินสด 94.2 พันล้านบาท

ทางด้านภาคการเงิน อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินปรับลดลงต่อเนื่องในช่วงครึ่งแรกของปีตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. รวม 5 ครั้ง ก่อนที่จะทรงตัวในช่วงครึ่งหลังของปีตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยเฉลี่ยทั้งปี อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วันและอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารระยะ 1 วันอยู่ที่ร้อยละ 3.77 และ 3.79 ต่อปี ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปี 2549 ที่ร้อยละ 4.64 และ 4.69 ต่อปี ตามลำดับ จากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ต่ำกว่าในปีก่อน ทำให้ผู้ฝากเงินบางส่วนเปลี่ยนไปลงทุนในตั๋วแลกเงินและพันธบัตรที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า มีผลทำให้เงินฝากของสถาบันรับฝากเงินมีแนวโน้มชะลอต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี สำหรับสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างต่ำตั้งแต่ต้นปี 2550 จากการหดตัวของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจโดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการลงทุน เนื่องจากการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศและความไม่เชื่อมั่นของภาคธุรกิจ อย่างไรก็ตามก็ดี สินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจเริ่มขยายตัวบ้างในช่วงสิ้นปี

สำหรับค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สหรัฐ. เฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 34.56 บาทต่อดอลลาร์ สหรัฐ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 37.93 บาทต่อดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2549 จากการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สหรัฐ. และการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างต่อเนื่อง

เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในเดือนธันวาคมเทียบกับระยะเดียวกัน ปีก่อนแข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.3 อย่างไรก็ดี ดัชนี ค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) แข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.4 และ 1.3 ตามลำดับ

ทั้งปี 2550 เสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวม อยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ ด้านเสถียรภาพ ในประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป และอัตราเงินเฟ้อ พื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 2.3 และ 1.1 ตามลำดับ ลดลง จากปี 2549 ที่ร้อยละ 4.7 และ 2.3 ตามลำดับ แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะเร่งตัวขึ้นในช่วงไตรมาส ที่ 4 จากราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้นก็ตาม ส่วนอัตรา การว่างงานและหนี้สาธารณะอยู่ในระดับต่ำ สำหรับเสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี เช่นกัน โดยดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่อง ขณะที่สัดส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ ต่างประเทศระยะสั้นยังคงอยู่ในระดับสูง

แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2551

เศรษฐกิจไทยในปี 2551 มีแนวโน้ม ขยายตัวต่อเนื่อง คณะกรรมการนโยบายการเงิน ประเมินว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะอยู่ใน ช่วงร้อยละ 4.5-6.0 ทั้งนี้ แรงขับเคลื่อน เศรษฐกิจจะมีความสมดุลมากขึ้นระหว่างอุปสงค์ ในประเทศและการพึ่งพาการส่งออก โดยการ บริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง จากปี 2550 หลังจากที่มีสัญญาณการฟื้นตัวมา ตั้งแต่ครึ่งหลังของปี แม้ราคาน้ำมันที่มีแนวโน้ม ทรงตัวในระดับสูงจะมีผลต่ออำนาจซื้อบ้าง ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัว จากความเชื่อมั่นของนักธุรกิจที่ดีขึ้นจากความ ไม่แน่นอนทางการเมืองที่คลี่คลาย อัตราการใช้ กำลังการผลิตอยู่ในระดับสูง กอปรกับแรงกระตุ้น ของการลงทุนภาครัฐที่มีต่อเนื่องโดยเฉพาะการ ลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ขณะที่การส่งออกอยู่ใน ทิศทางชะลอตัวเนื่องจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

ชะลอลงโดยเฉพาะสหรัฐฯ จากปัญหาสินเชื่อที่อยู่ อาศัยที่ลูกหนี้มีความน่าเชื่อถือต่ำ (Subprime) ยืดเยื้อ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปคาดว่าจะเร่งตัวขึ้น จากปัจจัยด้านอุปทานสอดคล้องกับทิศทางของ ราคาน้ำมัน ราคาสินค้าเกษตร และราคาสินค้า โภคภัณฑ์อื่นๆ รวมทั้งการส่งผ่านต้นทุนไปยัง ราคาสินค้าและบริการต่างๆ ที่คาดว่าจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่ออุปสงค์ในประเทศฟื้นตัว อย่างไรก็ดี เมื่อแรงกดดันจากด้านอุปทานดังกล่าวหมดไป อัตราเงินเฟ้อทั่วไปคาดว่าจะชะลอตัวลงในช่วง ครึ่งหลังของปี ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานแม้จะ ปรับสูงขึ้นเช่นกัน แต่ยังคงอยู่ในช่วงของเป้าหมาย เงินเฟ้อที่ร้อยละ 0-3.5 ต่อปี

ทั้งนี้ ปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัวของ เศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะ ความเสี่ยงจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่อาจ ปรับสูงขึ้น การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า ที่จะได้รับผลกระทบจากปัญหา Subprime ที่อาจ รุนแรงกว่าที่คาด ความผันผวนของค่าเงิน ในภูมิภาค และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและ นักลงทุนจากเสถียรภาพทางการเมือง อย่างไรก็ดี ปัจจัยที่จะทำให้การขยายตัวสูงกว่าที่คาดอาจมา จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่ มากกว่าที่คาดไว้ ทั้งจากการลงทุนของภาครัฐ และการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน

สายนโยบายการเงิน

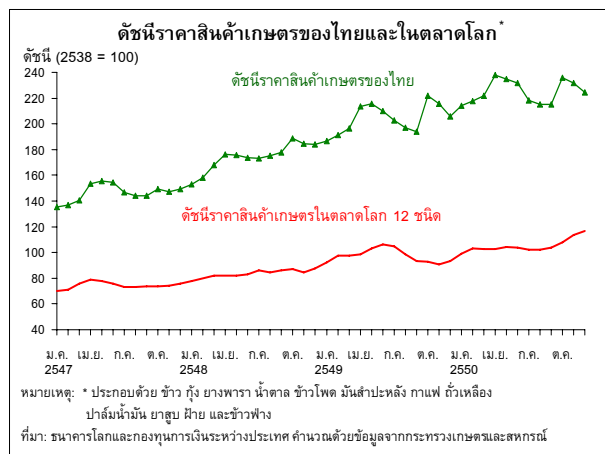
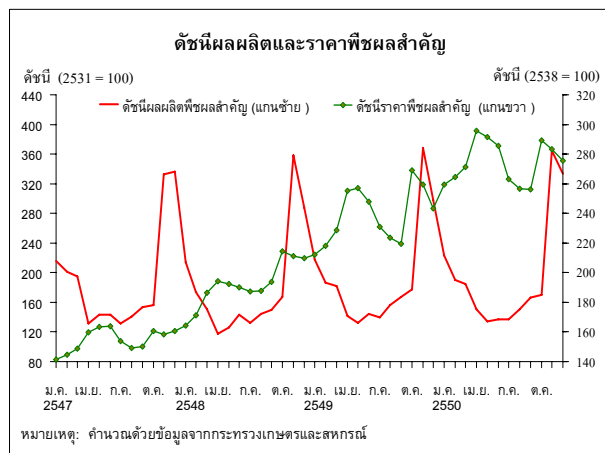
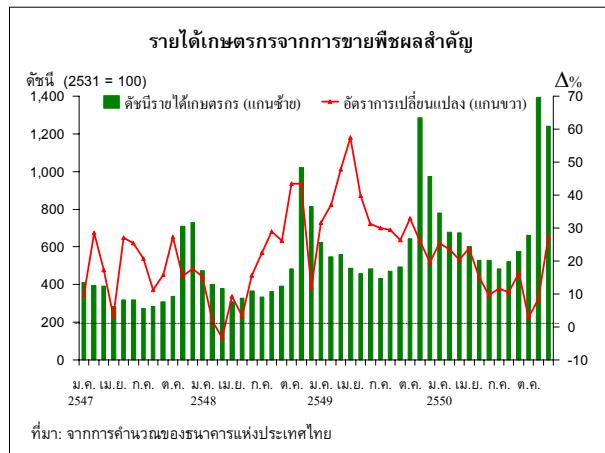
ธนาคารแห่งประเทศไทย

มีนาคม 2551

ส่วนที่ 2: ภาพเศรษฐกิจ ปี 2550

2.1 ภาคเกษตรกรรม

Δ%	2549	2550				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
รายได้เกษตรกร	32.7	16.6	23.1	16.1	12.8	13.3
ผลผลิตพืชผล	6.6	1.4	2.0	1.2	-2.0	3.0
ราคาพืชผล	24.4	14.9	20.7	14.8	15.1	10.0

ในปี 2550 การผลิตภาคเกษตร (ตามการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ขยายตัวร้อยละ 3.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 4.4 ในปีก่อนหน้าสอดคล้องกับดัชนีผลผลิตพืชผลสำคัญ (Agricultural Production Index) ที่ชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน ในขณะที่ผลผลิตอ้อยและมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นจากราคาสูงสูง

ดัชนีผลผลิตพืชผลสำคัญ แม้จะชะลอลงจากปีก่อนแต่โดยรวมยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 โดยมีผลผลิตสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ อ้อยและมันสำปะหลังจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและราคาในปีก่อนหน้าสูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก ส่วนผลผลิตพืชผลสำคัญที่ลดลง ได้แก่ ข้าวโพดจากพื้นที่เพาะปลูกที่ลดลงเพราะเกษตรกรเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า ในขณะที่ผลผลิตปาล์มน้ำมันลดลงเช่นเดียวกันจากภาวะแห้งแล้งในช่วงปลายปี 2549

ดัชนีราคาพืชผลสำคัญขยายตัวร้อยละ 14.9 ชะลอลงจากร้อยละ 24.4 ในปีก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเนื่องจากราคาพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2549 ราคาพืชผลที่เพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ มันสำปะหลังและข้าวโพด ที่มีอุปสงค์เพื่อใช้ผลิตพลังงานทดแทนสำหรับราคาข้าวยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะข้าวเปลือกเหนียวที่ราคาเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีอุปสงค์จากจีน เพื่อผลิตอาหารและเครื่องดื่มเตรียมรับเทศกาลโอลิมปิกในปี 2551 ทั้งนี้ ผลจากดัชนีราคาที่ชะลอลงเมื่อรวมกับดัชนีผลผลิตพืชผลสำคัญที่ชะลอลง ส่งผลให้รายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลสำคัญในปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 16.6 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 32.7 ในปีก่อน

ดัชนีราคาปศุสัตว์หดตัวร้อยละ 4.8 ตามราคาสุกร โค และกระบือ ที่ลดลงเนื่องด้วยอุปทานส่วนเกินของสุกร และความต้องการในประเทศของโค กระบือ ที่ลดลง อย่างไรก็ตาม ราคาไก่เนื้อและไข่ไก่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเพราะมีอุปสงค์ของไก่แปรรูปเพื่อส่งออกเพิ่มขึ้น ประกอบกับผลจากมาตรการบริหารจัดการด้านอุปทานเพื่อให้สอดคล้องกับอุปสงค์ เช่น การปลดแม่ไก่ไข่ยืนกรงและลดการนำเข้าไข่ใหม่เข้าเลี้ยง

ดัชนีราคาประมง ขยายตัวเพียงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.3 ชะลอลงค่อนข้างมากจากปีก่อนตามการลดลงของราคากุ้ง เนื่องจากมีอุปทานส่วนเกิน และภาวะการส่งออกกุ้งที่ชะลอตัวลง

ผลจากการชะลอตัวของดัชนีราคาพืชผลและดัชนีราคาประมง ประกอบกับดัชนีราคาปศุสัตว์ที่หดตัวทำให้ดัชนีราคาสินค้าเกษตรโดยรวมของไทยขยายตัวร้อยละ 10.1 โดยชะลอลงจากปีก่อน

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก (เฉพาะสินค้าเกษตรสำคัญ 12 ชนิดที่มีผลต่อสินค้าเกษตรไทย) ขยายตัวร้อยละ 8.0 จากปีก่อนหน้า ตามราคาปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง ข้าวโพด และข้าว ที่ตลาดโลกยังคงมีความต้องการเพื่อบริโภค และผลิตพลังงานทดแทน ขณะที่ราคาน้ำตาลทรายลดลงจากอุปทานส่วนเกิน

รายละเอียดสินค้าเกษตรที่สำคัญเป็นดังนี้

ข้าวเปลือก ผลผลิตข้าวเปลือกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศค่อนข้างเอื้ออำนวยและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำอยู่ในสภาวะปกติ โดยผลผลิตข้าวนาปรังเพิ่มขึ้นจากการปลูกทดแทนผลผลิตข้าวนาปี (ปีเพาะปลูก 2549/50) ที่ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วมในปลายปี 2549 ส่วน

ผลผลิตข้าวนาปีโดยรวมเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากผลผลิตที่ขยายตัวดีในช่วงปลายปี

ส่วนการส่งออกข้าวของไทยในปี 2550 ขยายตัวจากปีก่อนหน้าค่อนข้างมากทั้งปริมาณและมูลค่า เนื่องจากสต็อกข้าวของรัฐบาลอยู่ในระดับสูง ประกอบกับประเทศผู้ส่งออกสำคัญอื่น เช่น เวียดนามและอินเดียประสบปัญหาภัยธรรมชาติจึงชะลอการส่งออก ทำให้ราคาข้าวส่งออกของไทยสูงขึ้น

มันสำปะหลัง ผลผลิตมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 1.8 จากราคาสูงที่จูงใจเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น นโยบายส่งเสริมการผลิตเอทานอล ประกอบกับสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยทำให้เกษตรกรขยายพื้นที่ปลูก ในด้านการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากราคาเป็นสำคัญขณะที่ปริมาณการส่งออกยังใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา

ยางพารา ผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ถึงแม้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกและการดูแลรักษาที่ดีขึ้นจากแรงจูงใจด้านราคาสูงของยางพารา แต่เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย ฝนตกชุกในภาคใต้เป็นอุปสรรคในการกรีดยาง จึงส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง ส่วนราคายางพาราทรงตัวในระดับสูงตามอุปสงค์จากต่างประเทศ เช่น จีน รัสเซีย และอินเดีย

อ้อย ผลผลิตอ้อยขยายตัวร้อยละ 8.5 จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ประกอบกับราคาอ้อยขึ้นต้นในปี 2549/50 สูงถึง 800 บาทต่อตัน จูงใจให้เกษตรกรเพิ่มพื้นที่เพาะปลูก อย่างไรก็ตาม ราคาอ้อยปี 2549/50 ลดลงตามราคาน้ำตาลโลก เนื่องจากยังคงมีอุปทานส่วนเกิน

ไก่อเนื้อ การผลิตไก่อเนื้อของไทยเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจากการปรับลดจำนวนการผลิตในช่วงปลายปี 2549 เพื่อป้องกันอุปทานส่วนเกินเนื่องจากราคาไก่อเนื้ออยู่ในระดับสูงในปี 2548 ประกอบกับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศยังมีความเชื่อมั่นในไก่อเนื้อไทย ทำให้ปริมาณการผลิตสอดคล้องกับความต้องการทั้งในและต่างประเทศ ส่วนราคาไก่อเนื้อขยายตัวดีตามอุปสงค์ไก่อเนื้อแปรรูปเพื่อส่งออกที่ยังคงเพิ่มขึ้น

สุกร ในปี 2550 อุปทานส่วนเกินสุกรส่งผลให้ราคาสุกรลดลงจากปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตามมาตรการจัดการด้านอุปทาน เช่น ตัดวงจรลูกสุกรเป็นผลให้ราคาสุกรกระเด้งขึ้นตั้งแต่ช่วงกลางปีเป็นต้นมา

กุ้ง ผลผลิตกุ้งเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงเนื่องจากราคาคงต่ำไม่จูงใจให้เกษตรกรเพาะเลี้ยงกุ้ง ประกอบกับสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย และภาวะการส่งออกกุ้งที่ชะลอตัวลง

แนวโน้มปี 2551

ผลผลิตพืชผลสำคัญ คาดว่าจะขยายตัวเนื่องจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและราคาในปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก ประกอบกับอุปสงค์สินค้าเกษตรในตลาดต่างประเทศน่าจะยังคงอยู่ในระดับสูง ทั้งเพื่อบริโภคและผลิตพลังงานทดแทนโดยผลผลิตที่สำคัญที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน

ราคาพืชผลสำคัญ คาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน อ้อยที่อุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี รวมทั้งข้าวโพดที่อุปทานยังคงลดลงต่อเนื่อง ในขณะที่อุปสงค์เพื่อผลิตอาหารสัตว์นั้น

ยังคงขยายตัว ถึงแม้จะมีการทดแทนจากมันสำปะหลัง

รายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลสำคัญคาดว่าจะขยายตัวตามปัจจัยทั้งด้านผลผลิตและราคา

ราคาปศุสัตว์ มีแนวโน้มขยายตัวจากทั้งไก่อเนื้อและสุกร เนื่องจากการส่งออกไก่อเนื้อได้รับผลดีจากการจัดสรรโควตานำเข้าของสหภาพยุโรป และประเทศในแถบตะวันออกกลางมีกำลังซื้อสูง ส่วนราคาสุกรน่าจะปรับตัวดีขึ้น เพราะอุปทานส่วนเกินที่ลดลง

ราคาประมง คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ตามราคากุ้งที่อุปทานมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากราคาน้ำมัน และอาหารสัตว์ที่เป็นปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น นอกจากนี้ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2550 น่าจะส่งผลให้การส่งออกทั้งในปศุสัตว์และประมงขยายตัวดี

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก (เฉพาะสินค้าเกษตรสำคัญ 12 ชนิดที่มีผลต่อสินค้าเกษตรไทย) คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากราคายางพาราและข้าวจากอุปสงค์ที่ยังมีอย่างต่อเนื่อง รวมถึงราคาข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง และน้ำตาลที่เพิ่มขึ้นจากอุปสงค์เพื่อผลิตพลังงานทดแทน

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ
โทร. 0-2283-5650

เครื่องใช้ภาวะสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ^{1/}

(หน่วย: ล้านเมตริกตัน)

ผลผลิตภาคเกษตรของไทย	2546/47	2547/48	2548/49	2549/50 ^{P/}	2550/51 ^{E/}	Δ%
ข้าวเปลือก	29.47	28.54	30.29	29.64	30.18	1.8
นาปี	23.14	22.65	23.54	22.84	23.39	2.4
นาปรัง ^{2/}	6.33	5.89	6.75	6.80	6.79	-0.1
ยางพารา	2.86	3.01	2.98	3.07	3.02	-1.6
ข้าวโพด	4.18	4.22	3.94	3.72	3.60	-3.1
มันสำปะหลัง	21.44	16.94	22.58	26.92	27.39	1.8
อ้อย	67.93	52.24	50.41	67.19	72.88	8.5
ถั่วเขียว	0.18	0.13	0.11	0.11	0.11	0.1
ถั่วเหลือง	0.23	0.22	0.23	0.21	0.21	-0.6
ปาล์มน้ำมัน	4.90	5.18	5.00	6.72	6.41	-4.5
กาแฟ	0.06	0.06	0.05	0.06	0.05	-9.4
ผลผลิตพืชผลสำคัญของโลก	2546/47	2547/48	2548/49	2549/50 ^{P/}	2550/51 ^{E/}	Δ%
ธัญพืชรวม						
ผลผลิต	1,861.9	1,861.2	2,041.4	2,016.4	1,991.1	-1.3
การค้า	233.0	233.0	243.1	251.1	259.6	3.4
ข้าว						
ผลผลิต	391.5	391.6	400.5	417.6	418.2	0.1
การค้า	27.2	27.2	29.2	29.4	30.5	3.8
ข้าวโพด						
ผลผลิต	627.2	627.3	714.8	696.3	704.3	1.1
การค้า	79.1	79.1	76.0	82.6	90.9	10.0
ถั่วเหลือง						
ผลผลิต	186.5	186.6	215.8	220.5	237.2	7.6
การค้า	56.2	56.2	64.7	63.9	70.9	10.9
ยางพารา						
ผลผลิต	8.1	8.7	8.8	9.6	9.7	1.2
การบริโภค	8.1	8.6	9.1	9.4	9.8	3.5

หมายเหตุ: P/ เบื้องต้น

E/ ประมาณการ

1/ ตัวเลขประมาณการในเดือนมกราคม 2550

2/ ผลผลิตปีเพาะปลูก 2550/2551 ของข้าวนาปรัง หมายถึง ผลผลิตระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2551 - 31 ธันวาคม 2551

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

World Production, Market and Trade Reports , Foreign Agriculture Service, United States Department of Agriculture

LMC Commodity Bulletin

ราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

(หน่วย: บาท/ตัน)

	2549	2550				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาารวม (2538 =100)	204.3	224.9	226.4	223.4	216.2	230.6
$\Delta\%$	17.4	10.1	11.9	8.3	9.2	7.5
1. ดัชนีราคาพืชผล (2538 =100)	238.7	274.2	277.9	270.6	258.6	282.7
$\Delta\%$	24.4	14.9	17.5	12.4	15.1	10.0
ข้าวหอมมะลิ	8,180	8,772	8,447	9,098	8,971	9,224
$\Delta\%$	6.5	7.2	6.2	8.2	5.1	11.5
ข้าวเปลือกเจ้าชั้น 1 (5%)	6,496	6,529	6,541	6,517	6,444	6,590
$\Delta\%$	-2.5	0.5	1.9	-0.8	-3.3	1.7
ยางพารา	68,187	68,971	69,789	68,154	63,677	72,631
$\Delta\%$	30.7	1.2	-8.0	12.6	-8.4	41.0
ข้าวโพด	5,165	6,804	6,852	6,756	6,270	7,242
$\Delta\%$	6.0	31.7	34.5	29.0	26.6	31.3
มันสำปะหลัง	1,088	1,460	1,222	1,699	1,678	1,720
$\Delta\%$	-19.5	34.2	1.6	74.4	77.5	71.5
2. ดัชนีราคาปศุสัตว์ (2538 =100)	137.0	130.4	124.8	135.9	137.1	134.7
$\Delta\%$	-7.5	-4.8	-12.1	3.0	2.8	3.3
3. ดัชนีราคาประมง (2538 =100)	162.5	163.0	164.7	161.3	160.9	161.6
$\Delta\%$	13.4	0.3	6.6	-5.5	-9.3	-1.3
4. ดัชนีราคาไม้ (2538 =100)	122.2	122.8	121.4	124.1	122.7	125.5
$\Delta\%$	6.1	0.5	0.2	0.8	-0.3	1.9

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ คำนวณจากข้อมูลราคาสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และองค์การสะพานปลา

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก

(หน่วย: ดอลลาร์ สรอ. / ตัน)

	2549	2550 ^{P/}				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคารวม * (2538 = 100)	97.4	105.2	101.7	103.6	102.8	112.7
$\Delta\%$	16.6	8.0	6.2	0.9	4.0	22.0
ข้าวสาร 5%	304	332	319	323	331	357
$\Delta\%$	5.5	9.5	8.8	7.1	5.9	16.3
กุ้ง	10,238	10,096	9,877	10,031	10,031	10,446
$\Delta\%$	-1.0	-1.4	-5.7	-4.2	-4.2	9.6
ยางพารา	2,107	2,290	2,233	2,338	2,138	2,451
$\Delta\%$	40.3	8.7	10.4	-4.8	-2.4	39.6
น้ำตาลทราย	326	220	234	205	216	223
$\Delta\%$	46.9	-32.7	-38.0	-44.2	-28.7	-13.2
มันสำปะหลัง	222	303	249	287	329	349
$\Delta\%$	-11.7	36.7	9.1	30.3	57.2	51.6
ข้าวโพด	122	163	171	158	153	172
$\Delta\%$	23.6	34.3	62.8	44.4	31.0	10.4
ปาล์มน้ำมัน	417	719	557	711	746	862
$\Delta\%$	13.4	72.5	45.1	82.9	78.4	81.1

หมายเหตุ: * เฉพาะสินค้าเกษตร 12 ชนิด ที่มีผลต่อราคาสินค้าเกษตรไทย ได้แก่ ข้าว กุ้ง ยางพารา น้ำตาลทราย ข้าวโพด มันสำปะหลัง

กาแฟ ถั่วเหลือง ปาล์มน้ำมัน ยาสูบ ฝ้าย และข้าวฟ่าง

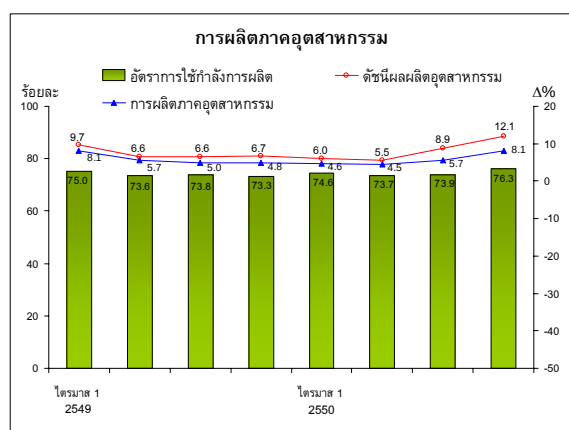
$\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

P/ เบื้องต้น

ที่มา: ดัชนีราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก คำนวณจากข้อมูลราคาสินค้าเกษตรของธนาคารโลก และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ยกเว้นราคามันสำปะหลังคำนวณจากสมาคมการค้ามันสำปะหลังไทย (The Thai Tapioca Trade Association)

2.2 ภาคอุตสาหกรรม

ผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม*
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากรายการเดียวกันปีก่อน)

อุตสาหกรรม	น้ำหนัก 2543	2548	2549	2550*		
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ทั้งปี
สิ่งทอ	12.23	2.2	2.2	-1.1	-3.8	-2.4
อิเล็กทรอนิกส์	10.31	39.7	23.7	19.2	30.3	25.3
ปิโตรเลียม	9.48	-0.4	2.4	1.1	1.2	1.2
ยานยนต์	6.85	6.3	5.0	-3.2	10.9	3.8
อาหาร	6.82	-0.3	7.6	6.7	1.8	4.6
เครื่องดื่ม	5.11	2.9	14.1	6.7	-0.1	3.3
เครื่องใช้ไฟฟ้า	5.05	1.8	-8.1	2.2	10.1	6.0
เครื่องหนัง	2.79	-10.2	-26.9	47.8	-12.7	22.7
ผลิตภัณฑ์เคมี	2.36	3.5	0.4	0.9	14.4	7.6
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	2.21	-3.6	-3.4	-6.4	2.3	-2.3
วัสดุก่อสร้าง	1.84	11.3	5.6	-4.4	-2.8	-3.6
อื่นๆ	10.62	4.4	0.3	1.9	1.7	1.8
รวม *	75.68	9.1	7.4	5.8	10.6	8.2

หมายเหตุ: * ครอบคลุมสินค้า 76 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม
P เป็นข้อมูลเบื้องต้น
ที่มา: การสอบตามผู้ประกอบการ

อัตราการใช้กำลังการผลิต*
(หน่วย : ร้อยละ)

อุตสาหกรรม	เฉลี่ยปี 2538-2539	2548	2549	2550 P		
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ทั้งปี
อิเล็กทรอนิกส์	77.1	67.0	76.1	72.2	86.3	79.3
ปิโตรเลียม	88.6	85.2	87.2	87.5	89.0	88.2
ยานยนต์	74.7	75.9	79.2	68.8	76.3	72.6
เครื่องดื่ม	69.0	66.6	77.1	81.4	81.7	81.5
เครื่องใช้ไฟฟ้า	87.1	74.6	68.1	68.8	72.9	70.6
อาหาร	40.4	54.0	59.5	69.1	51.6	60.4
เครื่องหนัง	-	55.0	40.2	69.4	29.1	49.3
ผลิตภัณฑ์เคมี	91.4	94.0	93.8	90.4	101.4	95.9
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	58.1	61.8	58.9	57.5	55.0	56.2
วัสดุก่อสร้าง	87.9	77.9	81.6	78.4	78.3	78.4
กระดาษ	77.6	93.4	91.0	90.3	91.7	91.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	73.1	67.1	64.6	58.2	63.8	61.0
อื่นๆ	81.8	67.9	64.3	63.7	60.8	62.3
รวม *	76.7	72.1	73.9	74.1	75.1	74.6

หมายเหตุ: * ครอบคลุมสินค้า 69 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.1 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม
P เป็นข้อมูลเบื้องต้น
ที่มา: การสอบตามผู้ประกอบการ

ในปี 2550 การผลิตภาคอุตสาหกรรม

(ตามการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ขยายตัวร้อยละ 5.8 ไกล่เคียงกับปี 2549 ที่ขยายตัวร้อยละ 5.9 ขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) ซึ่งครอบคลุม 76 ประเภทอุตสาหกรรม และคิดเป็นร้อยละ 75.7 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 8.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.4 ในปีก่อน ตามการเร่งตัวของการผลิตในกลุ่มสินค้าที่ผลิตเพื่อส่งออก ขณะที่กลุ่มสินค้าที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจในประเทศ

หมวดการผลิตที่ขยายตัวดี ได้แก่ หมวดอิเล็กทรอนิกส์ หมวดเครื่องหนัง หมวดอาหาร และหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม การแข่งขันจากต่างประเทศและอุปสงค์ในประเทศที่ชะลอตัว ส่งผลให้หลายอุตสาหกรรมหดตัวลง เช่น หมวดสิ่งทอ หมวดเครื่องเรือน หมวดวัสดุก่อสร้าง และหมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก

อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity

Utilization Rate) ของภาคอุตสาหกรรมโดยรวมในปี 2550 อยู่ที่ร้อยละ 74.6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 73.9 ในปีก่อน โดยในปีนี้อุตสาหกรรมที่มีการขยายกำลังการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ หมวดอิเล็กทรอนิกส์ หมวดยานยนต์ หมวดผลิตภัณฑ์ยาง หมวดผลิตภัณฑ์เคมี และหมวดผลิตภัณฑ์กระดาษ

ผลผลิตและการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมที่สำคัญ มีดังนี้

หมวดอิเล็กทรอนิกส์ ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องตาม Hard Disk Drive ที่อุปสงค์จากต่างประเทศยังขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมหมวดนี้อยู่ที่ร้อยละ 79.3 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 76.1 ในปีก่อน

หมวดเครื่องหนัง การผลิตเร่งตัวขึ้น โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก เนื่องจากได้รับคำสั่งซื้อพิเศษจากสหรัฐอเมริกาในผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก ทั้งนี้ แม้ว่าการผลิตในช่วงครึ่งหลังของปีจะลดลง แต่การผลิตเครื่องหนังมีแนวโน้มดีขึ้นในระยะต่อไป เนื่องจากทางการจีนลดการอุดหนุนการส่งออก ทำให้อุปสงค์จากต่างประเทศในผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยเพิ่มขึ้น อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 40.2 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 49.3

หมวดอาหาร การผลิตขยายตัวจากปีก่อน ตามการผลิตน้ำตาล (โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก) เนื่องจากราคาในปีก่อนสูงจูงใจให้เพิ่มพื้นที่ปลูก ประกอบกับสภาพอากาศเอื้ออำนวยทำให้มีอ้อยเข้าโรงงานเพิ่มขึ้นมาก และการผลิตอาหารทะเลแช่แข็ง ที่อุปสงค์จากต่างประเทศขยายตัวดี โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ระดับร้อยละ 60.4 ใกล้เคียงกับปีก่อนที่ร้อยละ 59.5

หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน โดยเฉพาะการผลิตเครื่องปรับอากาศที่มีการขยายฐานการผลิตจากญี่ปุ่นและเกาหลีมาไทยซึ่งเป็นการผลิตเพื่อส่งออก อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 68.1 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 70.6

หมวดยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง ชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน ตามการชะลอตัวของรถยนต์นั่ง และการหดตัวของรถจักรยานยนต์ที่อุปสงค์ในประเทศชะลอตัว และตลาด

รถจักรยานยนต์อีมตัว อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ต่างประเทศของรถยนต์พาณิชย์ และรถยนต์นั่งยังคงขยายตัว ในช่วงครึ่งปีหลังอุปสงค์ในประเทศปรับตัวดีขึ้น จากการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ รวมทั้งการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่อง และมีเงื่อนไขการเข้าซื้อที่จูงใจผู้บริโภค เพื่อกระตุ้นยอดการจำหน่าย อัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมหมวดนี้อยู่ที่ร้อยละ 72.6 ลดลงจากร้อยละ 79.2 ในปีก่อน

หมวดผลิตภัณฑ์เคมี การผลิตเร่งตัวขึ้น โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลัง จากผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีชั้นกลางที่ช่วงเดียวกันปีก่อนมีการหยุดซ่อมบำรุงเครื่องจักร อัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมหมวดนี้อยู่ที่ร้อยละ 95.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 93.8 ในปีก่อน

หมวดเครื่องดื่ม ชะลอลงจากปีก่อน จากผลิตภัณฑ์สุรา และเบียร์ เป็นสำคัญ เนื่องจากฐานปีก่อนสูงจากการที่ผู้ประกอบการเร่งผลิต เพราะคาดว่าทางการจะปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตสุรา และเบียร์ ประกอบกับกำลังซื้อของประชาชนลดลงตามภาวะเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม การผลิตเบียร์แม้จะชะลอลง แต่มีการแข่งขันสูง โดยมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่และมีการแข่งขันด้านราคา เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งการตลาด อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 81.5 จากร้อยละ 77.1 ในปีก่อน

หมวดยาสูบ การผลิตเร่งตัวขึ้น โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก เนื่องจากฐานปีก่อนต่ำ อันเป็นผลจากยอดจำหน่ายที่ลดลงหลังการปรับขึ้นภาษีสรรพสามิตบุหรี่ยุติในเดือนธันวาคม 2548 และการห้ามวางโชว์บุหรี่ยุติตั้งแต่เดือนกันยายน 2548 เป็นต้นมา ประกอบกับผู้ประกอบการเร่งผลิตในช่วงครึ่งหลังของ

ปี 2550 ก่อนที่ทางการจะปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตตามมติ ครม. เมื่อ 28 สิงหาคม 2550 จากร้อยละ 79 เป็นร้อยละ 80 ของราคาหน้าโรงงาน อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 50.0 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 53.7

หมวดสิ่งทอ การผลิตลดลงจากปีก่อน เพราะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศที่ต้นทุนการผลิตต่ำ ได้แก่ จีน และเวียดนาม ยกเว้น การผลิตเส้นด้ายที่ขยายตัวตามอุปสงค์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะจาก จีน และเวียดนาม เพื่อนำไปผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

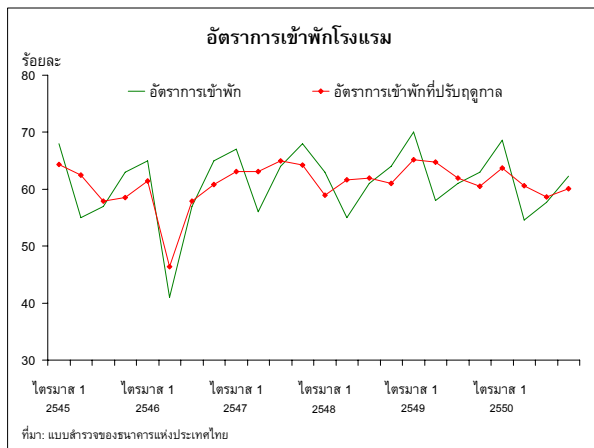
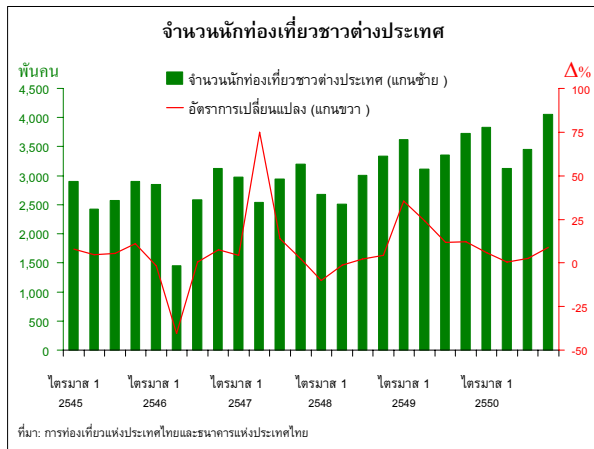
หมวดเครื่องเรือน การผลิตยังคงลดลงต่อเนื่อง เพราะประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ โดยเฉพาะไม้ยางพารา เนื่องจากยางมีราคาสูง ประกอบกับการแข่งขันสูงทางด้านราคากับสินค้าจากจีน และเวียดนาม ทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 60.2 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 52.5

หมวดวัสดุก่อสร้างและหมวดผลิตภัณฑ์เหล็ก การผลิตลดลงจากปีก่อนเนื่องจากอุปสงค์ลดลง ตามการชะลอตัวของภาคการก่อสร้าง และยังไม่มีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ดำเนินการมากนัก สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 81.6 และ 58.9 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 78.4 และ 56.2 ตามลำดับ

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ
โทร. 0-2283-5650

2.3 ภาคบริการ

2.3.1 ภาคการท่องเที่ยวและโรงแรม

โครงสร้างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว

ประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)		ส่วนแบ่งตลาด(%)	
	2549	2550	2549	2550
เอเชียตะวันออก	18.7	0.5	57.5	55.2
- มาเลเซีย	17.7	-1.7	11.4	10.7
- จีน	35.6	-2.9	7.5	6.9
- ญี่ปุ่น	9.4	-3.4	9.4	8.6
- เกาหลี	35.0	-2.4	8.0	7.4
ยุโรป	23.6	11.1	24.0	25.5
อเมริกา	11.5	-0.9	6.0	5.7
โอเชียเนีย	25.0	16.6	4.5	5.1
ตะวันออกกลาง	33.5	11.8	2.9	3.1
อื่นๆ	18.2	13.0	5.1	5.5

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ในปี 2550 ยังขยายตัวได้ แม้อัตราการขยายตัวจะชะลอลงจากปีก่อน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากปัจจัยลบหลายประการต่อเนื่องมาตั้งแต่ช่วงต้นปี ได้แก่ เหตุการณ์ลอบวางระเบิดหลายจุดในเขตกรุงเทพฯ ในวันสงกรานต์ปี 2549 ปัญหาหมอกควันในภาคเหนือตอนบน เหตุระเบิด 7 จุดที่หาดใหญ่ รวมถึงความไม่มั่นใจในสถานการณ์ทางการเมืองของไทย

ทั้งปี 2550 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีจำนวน 14.5 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 จากปีก่อน สำหรับอัตราเข้าพักโรงแรมเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.8 ปรับลดลงจากร้อยละ 63.0 ในปีก่อน ซึ่งมีการจัดงานพีชสวนโลกช่วงปลายปี

สำหรับการท่องเที่ยวในภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันขยายตัวสูงมากในปี นี้ ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ จากแผนประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการเพิ่มเที่ยวบินตรงของสายการบิน ในขณะที่การท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างหดตัว เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบเป็นสำคัญ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองภาคใต้ปรับเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 8.1 สำหรับอัตราการเข้าพักโรงแรมในภาคใต้ปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 55.2 จากร้อยละ 53.8 ในปี 2549

ในส่วนของการเข้าพักโดยเฉลี่ยปี 2550 เพิ่มขึ้นไม่มากนัก คิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.3 ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวที่เป็นเงินตราต่างประเทศคิดเป็นมูลค่า 537.3 พันล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 6.1 จากปีก่อน

ในปี 2550 จำนวนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกซึ่งเป็นกลุ่มที่อ่อนไหวต่อปัจจัยด้านความปลอดภัย รวมถึงนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาหดตัวจากปีก่อน ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปซึ่งเป็นตลาดหลัก และจากกลุ่มโอเชียเนียและตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นตลาดเป้าหมายใหม่ยังคงมีอัตราการขยายตัวในระดับสูง และมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ โครงสร้างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของปี 2550 ไม่เปลี่ยนแปลงจากปีก่อนมากนัก โดยนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกยังเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 55.2 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด รองลงมา คือ กลุ่มประเทศยุโรปโดยสัดส่วนร้อยละ 25.5

สำหรับภาวะการท่องเที่ยวในปี 2551 คาดว่ายัง สามารถเติบโตได้ เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง

โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป โอเชียเนีย และตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องและเติบโตสูง ซึ่งไม่ได้รับผลกระทบจากการแข็งค่าของเงินบาทมากนัก นอกจากนี้ ตามที่จะมีการจัดงานโอลิมปิกที่ประเทศจีนในปี 2551 นั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้วางกลยุทธ์ที่จะเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวที่มาประเทศจีนให้เดินทางต่อมายังประเทศไทยอีกด้วย ทั้งยังมุ่งขยายตลาดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อเพิ่มรายรับจากภาคการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ทั้งนี้ สถานการณ์ความไม่สงบภายในประเทศยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะการท่องเที่ยวของไทย ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติแล้ว ยังส่งผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยด้วย

เครื่องชี้ภาวะการท่องเที่ยวและโรงแรม

	2549 ทั้งปี	2550 ^P ทั้งปี	2550			
			ไตรมาส 1 ^P	ไตรมาส 2 ^P	ไตรมาส 3 ^P	ไตรมาส 4 ^P
1. จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ล้านคน)	13.8	14.5	3.8	3.1	3.5	4.1
$\Delta\%$	20.0	4.6	5.8	0.4	2.7	8.8
2. รายได้จากการท่องเที่ยว (พันล้านบาท)	506.4	537.3	148.9	107.2	119.1	162.2
3. อัตราเข้าพักโรงแรม (ร้อยละ)	63.0	60.8	68.6	54.5	57.7	62.2
4. ราคาห้องพัก	1,369	1,442	1,607	1,339	1,301	1,520

หมายเหตุ: P = ข้อมูลเบื้องต้น

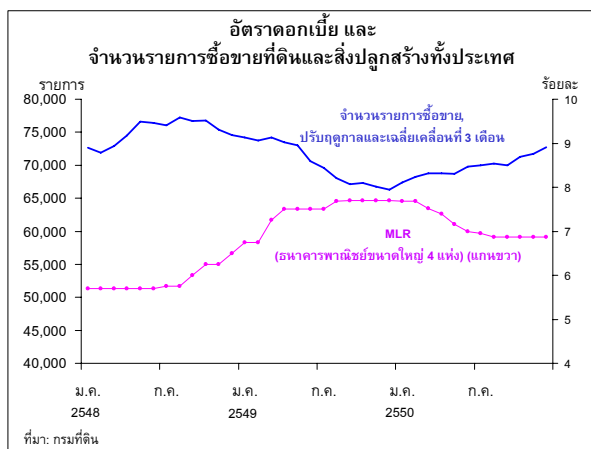
$\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและธนาคารแห่งประเทศไทย

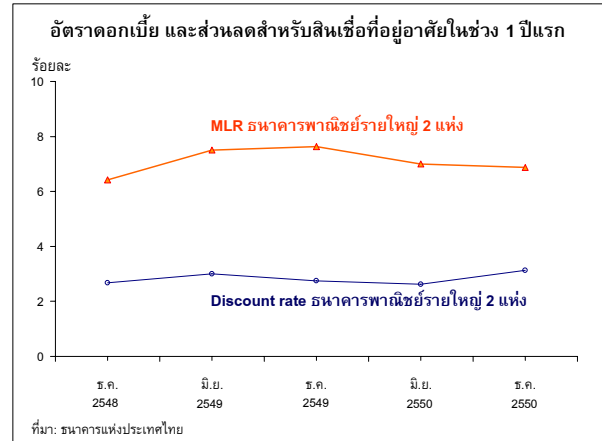
ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน
โทร. 0-2283-5636

2.3.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์

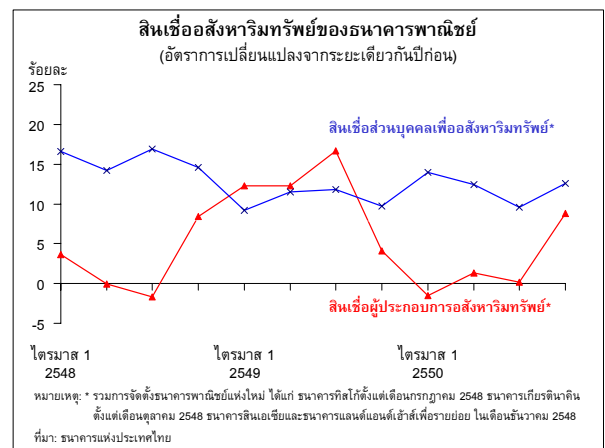
ตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยรวมในช่วงต้นปี 2550 ชะลอตัวลงต่อเนื่องจากปี 2549 ซึ่งเป็นผลกระทบจากความไม่มั่นใจของผู้บริโภคและผู้ประกอบการต่อภาวะเศรษฐกิจและการเมือง รวมทั้งค่าครองชีพที่ทยอยปรับเพิ่มขึ้นตลอดทั้งปี ตามราคาน้ำมันที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ตลาดอสังหาริมทรัพย์ได้ปรับตัวดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงครึ่งหลังของปี 2550

เมื่อพิจารณาเครื่องชี้ทางด้านอุปสงค์ในช่วงแรกของปี 2550 พบว่า จำนวนรายการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเริ่มปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากปลายปี 2549 แต่หดตัวลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน อย่างไรก็ตาม จำนวนรายการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในช่วงครึ่งหลังของปี 2550 ได้เร่งตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 4 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดงานมหกรรมและมีการส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการเร่งซื้อขายบ้านมือสองในช่วงปลายปีเพื่อใช้สิทธิลดหย่อนค่าธรรมเนียมการโอนและการจดทะเบียนที่ดินสิ้นสุดมาตรการในวันที่ 31 ธันวาคม 2550 รวมทั้งมีการเร่งโอนที่ดินก่อนการปรับราคาประเมินที่ดินใหม่ในวันที่ 1 มกราคม 2551 กอปรกับอัตราดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อที่อยู่อาศัยอยู่ใน

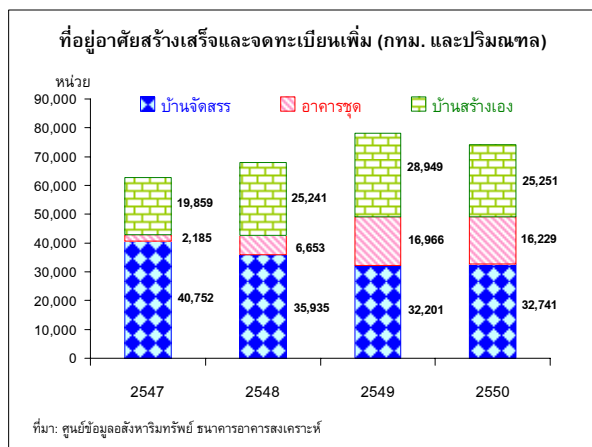
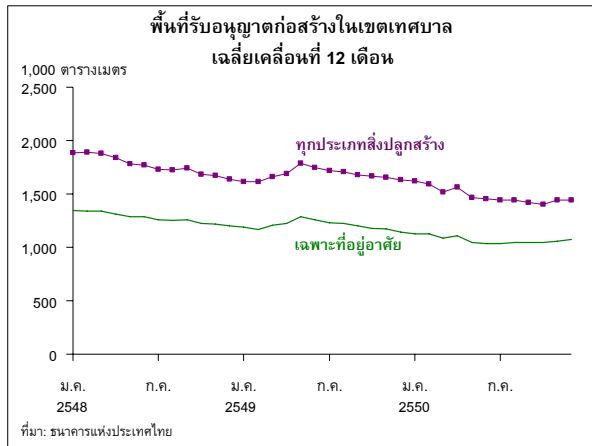

ระดับที่เอื้ออำนวยจากการแข่งขันของสถาบันการเงิน สะท้อนจากยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ในปี 2550 ที่ได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 12.6 เนื่องจากธนาคารพาณิชย์สามารถยึดครองส่วนแบ่งตลาดสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจมาได้มากขึ้น รวมถึงมีการเพิ่มขึ้นในส่วนของการสินเชื่อเพื่อซื้อที่ดินเปล่า

ส่วนเครื่องชี้ทางด้านอุปทาน พบว่า เครื่องชี้ส่วนใหญ่ยังคงชะลอตัวต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา เนื่องจากอุปทานได้มีการขยายตัวอย่างมากในช่วงปี 2547-2549 ทำให้อุปทานใหม่ในตลาดเริ่มปรับตัวลดลง สะท้อนได้จากพื้นที่ที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลทั่วประเทศ และที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนเพิ่มใน กทม. และ

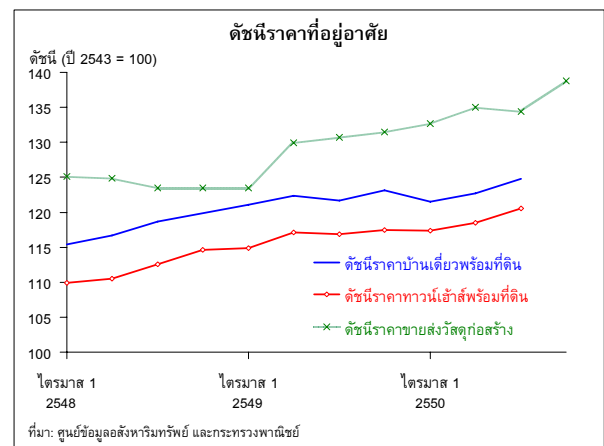
ปริมาณในปี 2550 ที่ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 11.3 และ 5.0 ตามลำดับ รวมถึงยอดจำหน่ายปูนซีเมนต์ในปี 2550 ที่ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 5.0 เช่นกัน

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังต้องเผชิญกับต้นทุนวัสดุก่อสร้างที่ปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี 2549 จึงปรับตัวโดยหันไปใช้วัสดุทดแทนที่มีราคาถูกหรือลดวัสดุทดแทนที่ไม่จำเป็นลง และใช้วิธีการก่อสร้างแบบกึ่งสำเร็จรูปมากขึ้นเพื่อลดระยะเวลาการก่อสร้าง อีกทั้งยังปรับตัวโดยการขยายโครงการเดิมมากกว่าโครงการใหม่ และปรับสัดส่วนบ้านสร้างเสร็จมากขึ้นทดแทนบ้านสร้างเสร็จก่อนขาย เพื่อลดความเสี่ยงในภาวะที่อุปสงค์ชะลอตัว ขณะเดียวกันผู้ประกอบการหันมาแข่งขันในตลาดอาคารชุดระดับราคาปานกลาง-ต่ำมากขึ้น เพราะเห็นว่ายังมีความต้องการในตลาดอยู่มากและเพื่อให้สอดคล้องกับกำลังซื้อของผู้บริโภคที่ลดลง นอกจากการก่อสร้างที่อยู่อาศัย

ภาคเอกชนที่ลดลงดังกล่าว การก่อสร้างภาครัฐก็ยังมีปริมาณน้อยเนื่องจากยังมีความล่าช้าในโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ ทำให้การก่อสร้างโดยรวมยังคงชะลอตัวอยู่

อุปทานของตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ยอดคงค้างสินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ประกอบการเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ในปี 2550 ลดลงร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน อย่างไรก็ตาม ยอดคงค้างสินเชื่อโดยรวมของผู้ประกอบการเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 8.8 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน เนื่องจากการขยายตัวของสินเชื่อเพื่อพัฒนาอพาร์ทเมนต์และเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์เป็นสำคัญ

ทางด้านราคาที่อยู่อาศัยนั้น ถึงแม้ว่าต้นทุนการก่อสร้างได้ปรับตัวสูงขึ้นตามราคาขายส่งของวัสดุก่อสร้างที่เร่งตัวขึ้นร้อยละ 4.9 ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า แต่ราคาที่อยู่อาศัยขยายตัวไม่มากนัก โดยดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดินและทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดินในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2550 เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.0 และ 2.2 ตามลำดับ ชะลอตัวจากปีก่อน เนื่องจากธุรกิจมีการแข่งขันที่สูงขึ้น และมีอุปทานที่ขยายตัวสูงในช่วงก่อนปี 2550 เหลืออยู่

แนวโน้มปี 2551

ในปี 2551 คาดว่าอุปสงค์ในตลาดอสังหาริมทรัพย์จะปรับตัวดีขึ้นจากปี 2550 จากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นหลังการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ และอัตราดอกเบี้ยยังอยู่ในระดับที่เอื้อต่อการซื้อที่อยู่อาศัย อีกทั้ง มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดใหม่โดยการนำมาตรการการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการโอนและการจดจำนองจากร้อยละ 2 และร้อยละ 1 เหลือเพียงร้อยละ 0.01 กลับมาใช้อีกครั้ง น่าจะมีส่วนช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยให้เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ค่าครองชีพที่ยังอยู่ในระดับสูงอาจทำให้ความต้องการที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ยังอยู่ในกลุ่มระดับราคาปานกลาง-ต่ำ

ส่วนอุปทานในตลาดจะยังคงชะลอตัวอยู่เล็กน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการยังมีการแข่งขันสูง กอปรกับแรงกดดันด้านต้นทุนที่สูงขึ้น ทั้งจากราคาวัสดุก่อสร้างที่คาดว่าจะเร่งตัวขึ้น ต้นทุนการพัฒนาโครงการที่จะเพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม และต้นทุนทางการเงินที่อาจเพิ่มขึ้นหากพระราชบัญญัติการจัดการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา (Escrow Account) มีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดใหม่ที่จะให้มีการลดภาษีธุรกิจเฉพาะจากร้อยละ 3.3 มาเป็นร้อยละ 0.1 น่าจะช่วยแบ่งเบาภาระต้นทุนของผู้ประกอบการที่เพิ่มสูงขึ้นได้ส่วนหนึ่ง

สำหรับราคาที่อยู่อาศัยในปี 2551 มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นตามต้นทุนวัสดุก่อสร้างที่สูงขึ้นและราคาประเมินที่ดินที่ปรับใหม่ตั้งแต่ 1 มกราคม 2551 รวมทั้งผู้ประกอบการอาจลดภาระต้นทุนในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและต้นทุนทางการเงินที่อาจเพิ่มขึ้นบางส่วนให้กับผู้บริโภค

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ
โทร. 0-2283-5650

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์

	2549	2550				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
มูลค่าการซื้อขายที่ดินทั่วประเทศ ^{1/} (ล้านบาท)	617,930	595,483	128,362	141,579	148,208	177,334
$\Delta\%$	0.5	-3.6	-24.8	-0.6	2.0	11.3
ค่าธรรมเนียมร้อยละ 2 ^{2/} (ล้านบาท)	11,096	11,118	2,454	2,632	2,776	3,256
$\Delta\%$	-5.6	0.2	-10.1	-1.9	4.3	7.7
ค่าธรรมเนียมร้อยละ 0.01 ^{3/} (ล้านบาท)	6.3	3.8	0.6	0.8	0.9	1.5
$\Delta\%$	83.2	-40.3	-83.5	-2.9	-23.0	76.7
จำนวนรายการซื้อขายที่ดินทั่วประเทศ (รายการ)	835,095	842,680	206,227	212,096	206,674	217,683
$\Delta\%$	-7.6	0.9	-7.5	-1.1	4.0	9.4
พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลทั่วประเทศ (พัน ตร.ม.)	19,570	17,360	3,677	4,858	4,134	4,690
$\Delta\%$	-0.3	-11.3	-27.0	-13.4	-8.9	6.9
- พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างประเภทที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลทั่วประเทศ (พัน ตร.ม.)	13,692	12,915	2,769	3,474	3,240	3,432
$\Delta\%$	-5.2	-5.7	-19.7	-14.0	3.6	11.5
- พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างประเภทที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ (พัน ตร.ม.)	8,236	7,656	1,324	2,187	1,891	2,255
$\Delta\%$	-10.1	-7.0	-38.5	-13.4	-3.8	41.6
ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนเพิ่มใน กทม. และปริมณฑล (หน่วย)	78,116	74,221	15,631	16,572	21,875	20,143
$\Delta\%$	8.4	-5.0	0.3	-20.6	-9.9	15.3
- บ้านจัดสรร	32,201	32,741	5,527	6,708	9,364	11,142
- แฟลต/อาคารชุด	16,966	16,229	2,872	3,558	6,716	3,083
- บ้านสร้างเอง	28,949	25,251	7,232	6,306	5,795	5,918
ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ (พันตัน)	29,156	27,690	7,599	6,634	7,033	6,423
$\Delta\%$	0.7	-5.0	-3.0	-7.7	-3.0	-6.7
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน (ปี 2543 = 100)	122.1	123.0 ^{4/}	121.5	122.7	124.8	...
$\Delta\%$	3.7	1.0	0.4	0.2	2.6	...
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดิน (ปี 2543 = 100)	116.6	118.8 ^{4/}	117.4	118.5	120.6	...
$\Delta\%$	4.2	2.2	2.2	1.3	3.1	...
ดัชนีราคาขายส่งวัสดุก่อสร้าง (ปี 2543 = 100)	128.9	135.2	132.7	135.0	134.4	138.8
$\Delta\%$	3.7	4.9	7.5	3.9	2.9	5.6

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

^{1/} ประเมินการโดยใช้การคำนวณย้อนกลับจากค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่จัดเก็บได้ ซึ่งจำแนกออกเป็น อัตราร้อยละ 2 และร้อยละ 0.01

^{2/} ค่าธรรมเนียมฯ ในกรณีปกติ ที่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 2 ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497

^{3/} ค่าธรรมเนียมฯ ที่เรียกเก็บเป็นกรณีพิเศษในอัตราร้อยละ 0.01 ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

^{4/} ค่าเฉลี่ย 3 ไตรมาสแรกของปี

ที่มา: กรมที่ดิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์ (ต่อ)

	2549	2550				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{5/} (พันล้านบาท)	313.8	341.4	312.9	319.2	324.1	341.4
$\Delta\%$	4.1	8.8	-1.5	1.3	0.2	8.8
- ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ประกอบการ ^{5/} (พันล้านบาท)	181.7	177.0	182.2	188.6	182.5	177.0
$\Delta\%$	-5.3	-2.6	-4.0	-2.2	-7.0	-2.6
- ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการเพื่ออสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ^{5/} (พันล้านบาท)	132.0	164.4	130.7	130.7	141.5	164.4
$\Delta\%$	20.7	24.5	2.1	6.7	11.3	24.5
ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{5/} (พันล้านบาท)	690.9	777.6	704.2	725.0	745.5	777.6
$\Delta\%$	9.7	12.6	14.0	12.4	9.6	12.6
- ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัย ^{5/} (พันล้านบาท)	685.2	771.0	698.4	718.7	739.0	771.0
$\Delta\%$	9.7	12.5	14.0	12.4	9.4	12.5
- ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ^{5/} (พันล้านบาท)	5.7	6.6	5.7	6.3	6.6	6.6
$\Delta\%$	8.6	15.3	13.6	6.7	37.9	15.3
กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ^{6/} (ล้านบาท)	42,679	49,549	43,758	46,533	49,157	49,549
$\Delta\%$	126.0	16.1	127.7	127.1	136.9	16.1

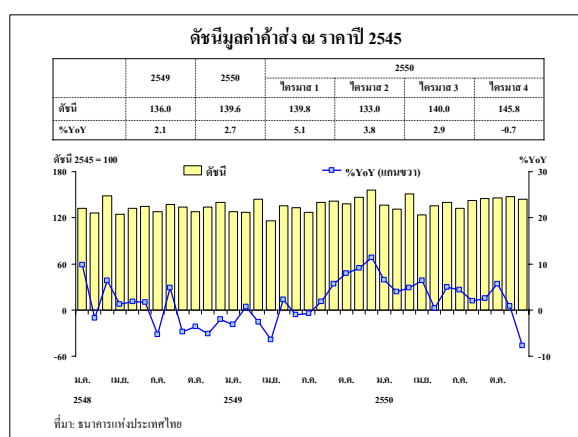
หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

^{5/} เฉพาะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (ไม่รวมธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ) ณ สิ้นงวดเวลา

^{6/} มูลค่าตามราคาตลาดของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นงวดเวลา

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์

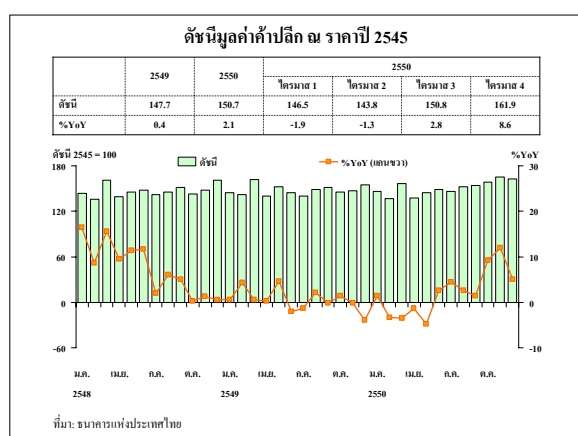
2.3.3 ภาคการค้า

ภาวะการค้าโดยรวมในปี 2550

ขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อย เนื่องจากผู้บริโภคมีภาระค่าครองชีพสูงขึ้น และขาดความเชื่อมั่นจากสถานการณ์ความไม่แน่นอนภายในประเทศ และภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้ผู้บริโภคระมัดระวังการใช้จ่าย

การค้าส่งยังคงขยายตัวจากปีก่อน โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ เช่น กลุ่มสิ่งทอ เสื้อผ้า และรองเท้า กลุ่มอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ นอกจากนี้ กลุ่มโลหะและแร่โลหะ กลุ่มเคมีภัณฑ์ และกลุ่มสินค้าที่ใช้เพื่อการเพาะปลูกในไร่นา เช่น เมล็ดพันธุ์พืช ยังคงขยายตัว

การค้าปลีกขยายตัวจากปีก่อน จาก

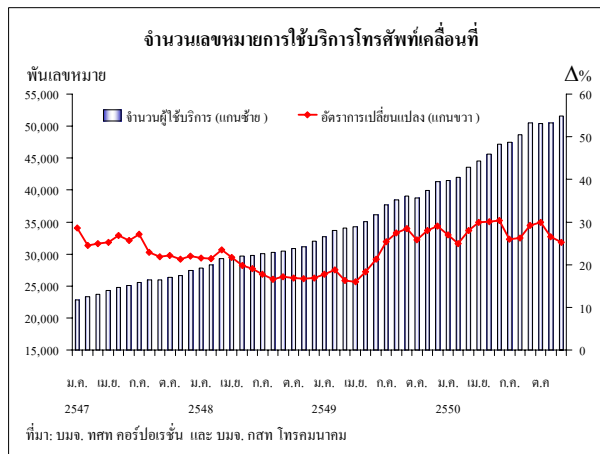
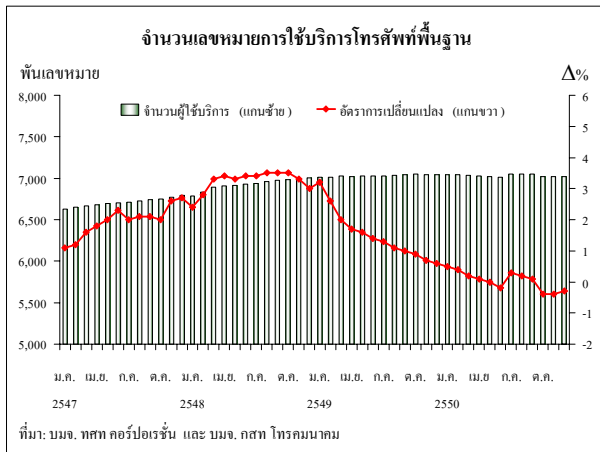
ยอดขายห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และกลุ่มสินค้าปลีกทั่วไปที่จำเป็นต่อการครองชีพ เช่น อาหารสด ผักและผลไม้ ส่วนการค้าปลีกที่ลดลง ได้แก่ การขายปลีกตามแผงลอย ตลาดสด การสั่งซื้อสินค้าทางไปรษณีย์ และการขายของใช้แล้วหรือของเก่า

สำหรับแนวโน้มธุรกิจการค้าปี 2551 คาดว่า จะขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2550 จากแนวโน้มของอุปสงค์ในประเทศที่คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้น กอปรกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นตามความชัดเจนทางการเมือง

ทีมนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน

โทร. 0-2283-5607

2.3.4 ภาคโทรคมนาคม

จำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์

(ล้านเลขหมาย)	2549	2550	2550			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐาน ^{1/}	7.05	7.02	7.04	7.02	7.05	7.02
Δ %	0.6	-0.3	0.2	-0.2	0.1	-0.3
ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ^{1/}	41.2	51.6	43.6	47.2	50.5	51.6
Δ %	28.7	25.2	28.0	30.4	29.2	25.2

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูล ณ วันสิ้นสุด

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น
บมจ. กสท โทรคมนาคม

ในปี 2550 ธุรกิจโทรคมนาคมในส่วนของผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐานทรงตัวตั้งแต่ต้นปี โดยจำนวนผู้ใช้บริการพื้นฐานในปีนี้ลดลงเล็กน้อยร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับปี 2549 เนื่องจากตลาดโทรศัพท์พื้นฐานอิ่มตัว ประกอบกับกลุ่มลูกค้ารายใหม่มีน้อย ตามการชะลอตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์

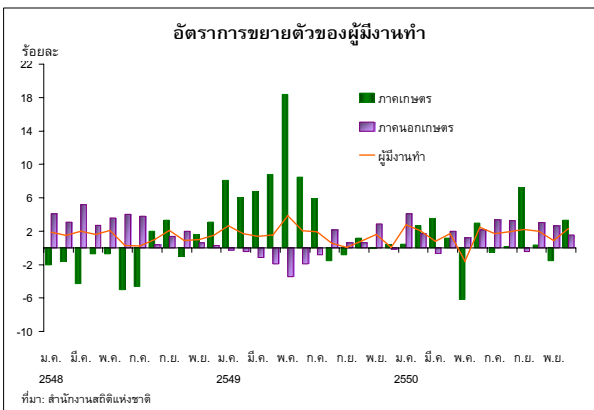
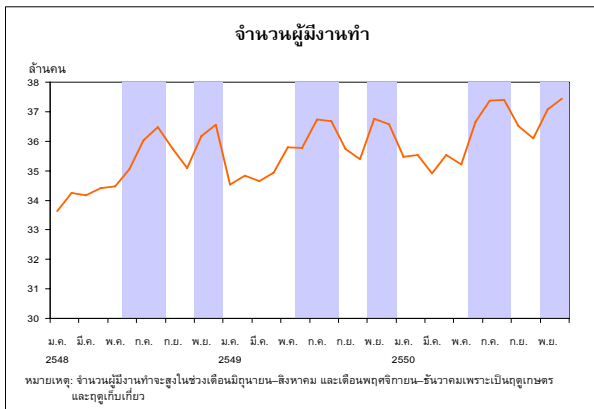
สำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ขยายตัวสูงต่อเนื่องจากปีก่อนแม้ผู้ประกอบการประสบปัญหาขาดแคลนเลขหมายสำหรับจำหน่ายในช่วงกลางปี โดยผู้ประกอบการใช้กลยุทธ์มุ่งเน้นกลุ่มลูกค้าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือมากขึ้น เนื่องจากยังคงมีอัตราการครอบครองมือถือในระดับไม่สูงมากนัก เมื่อเทียบกับภาคกลางที่ตลาดเริ่มอิ่มตัว และหลังจากประกาศว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าตอบแทนการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายมีผลบังคับใช้ ผู้ประกอบการลดการใช้กลยุทธ์ด้านราคาดึงดูด แต่เพิ่มการแข่งขันทางด้านคุณภาพและความพอใจของลูกค้ามากขึ้น ส่งผลให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของปีนี้ มีจำนวนประมาณ 51.6 ล้านเลขหมาย เพิ่มขึ้นประมาณ 10.4 ล้านเลขหมาย หรือร้อยละ 25.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน

แนวโน้มของธุรกิจโทรคมนาคมปี 2551 โทรศัพท์พื้นฐานคาดว่าจะทรงตัว โดยมีจำนวนผู้ใช้บริการใกล้เคียงกับปี 2550 แต่จะมีการขยายตัวในภูมิภาคบ้าง สำหรับในส่วนของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2550 จากตลาดภูมิภาคเช่นกัน เนื่องจากยังมีอัตราการถือครองโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่สูงมากนัก รวมถึงกลุ่มลูกค้าจะมีอายุเฉลี่ยต่ำลง โดยผู้ประกอบการจะแข่งขันในด้านคุณภาพการให้บริการและบริการเสริมต่างๆ เพิ่มขึ้น เพื่อกระตุ้นผลตอบแทนเฉลี่ยต่อเลขหมายที่ยังอยู่ในระดับต่ำ

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ

โทร. 0-2283-6859

2.4 ภาพแรงงาน

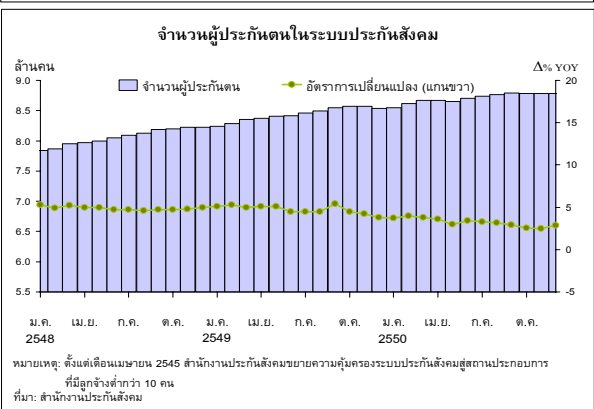

ตลาดแรงงานจำแนกตามภาคการผลิตและภูมิภาค

(หน่วย: ร้อยละ)	สัดส่วนผู้มีงานทำ		อัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำ	
	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2549	ปี 2550
ภาคเกษตร	39.7	39.5	4.1	1.0
ภาคนอกเกษตร	60.3	60.5	-0.6	2.0
ภาคผลิต	15.4	15.5	-1.5	2.1
ค้าปลีกค้าส่ง	15.5	15.4	-0.7	1.1
ก่อสร้าง	6.0	5.9	1.0	-0.1
บริการ	22.4	22.7	-0.3	3.1
อื่นๆ	1.0	1.0	-0.4	3.0
รวม	100.0	100.0	1.2	1.6

(หน่วย: ร้อยละ)	สัดส่วนผู้มีงานทำ	อัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำ		อัตราการว่างงาน	
		ปี 2549	ปี 2550	2549	2550
ภาคกลาง	26.0	5.5	2.2	1.4	1.4
กรุงเทพฯ	10.9	-7.7	1.7	1.5	1.1
ภาคเหนือ	18.0	-0.3	0.6	1.4	1.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	31.5	0.9	1.2	1.7	1.4
ภาคใต้	13.6	4.4	2.3	1.5	1.3
ทั้งประเทศ	100.0	1.2	1.6	1.5	1.4

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะการจ้างงานในตลาดแรงงาน

ปี 2550 จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 1.6 ทั้งนี้ การจ้างงานภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอลงจากปี 2549 ซึ่งขยายตัวร้อยละ 4.1 ขณะที่ การจ้างงานภาคนอกเกษตรขยายตัวเกือบทุกสาขา โดยภาคบริการมีการขยายตัวสูงสุดที่ร้อยละ 3.1 มีเพียงภาคก่อสร้างที่อัตราการจ้างงานหดตัวลง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ซบเซา ด้านสัดส่วนการจ้างงานรายภูมิภาค พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนผู้มีงานทำมากที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่น ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ซึ่งทำให้เกิดโครงการอุตสาหกรรมจำนวนมากที่เน้นการใช้แรงงานผลิตสูง เช่น สิ่งทอและสินค้าเกษตรแปรรูป ส่วนภาคกลางและภาคใต้มีอัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปีก่อนแม้ว่าจะมีอัตราที่ชะลอตัวลงเนื่องจากมีการขยายพื้นที่เพาะปลูกสินค้าเกษตรตามราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้น อาทิ ยางพารา เมื่อพิจารณาการจ้างงานภาคเอกชนจากเครื่องชี้รายเดือน ณ สิ้นปี 2550 จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมมีจำนวนทั้งสิ้น 8.78 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากสิ้นปี 2549 ร้อยละ 2.9 สะท้อนภาวะการจ้างงานภาคเอกชนในระบบ (Formal Sector) ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง

อัตราการว่างงานทั้งประเทศอยู่ในระดับต่ำ

โดยลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 1.5 ในปี 2549 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.4 สะท้อนภาวะการจ้างงานที่ค่อนข้างดีดังตัวชี้วัดนี้ เป็นผลมาจากภาคการผลิตและภาคบริการมีอัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำเพิ่มจากปีก่อนค่อนข้างมาก โดยอัตราการว่างงานลดลงมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสอดคล้องกับการที่มีสัดส่วนการจ้างงานมากที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ

2.5 ระดับราคา

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ในปี 2550 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 สะท้อนตัวลงจากร้อยละ 4.7 ในปีก่อน โดยเป็นผลจากการชะลอตัวลงของทั้งราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มและราคาในหมวดอื่นๆ ที่มีใช้อาหาร โดยเฉพาะราคาในหมวดพลังงานที่ลดลงในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี สำหรับ**ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน** (ไม่รวมราคาอาหารสดและพลังงาน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 สะท้อนตัวลงจากร้อยละ 2.3 ในปีก่อน และอยู่ในช่วงเป้าหมายร้อยละ 0 - 3.5 ของกรอบนโยบายการเงิน

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อของไทยในปี 2550 สะท้อนตัวลงจากปี 2549 ได้แก่

(1) ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศที่ลดลงในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี จากทั้งราคาน้ำมันในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นไม่มากและอัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าขึ้น

(2) ราคาสินค้ากลุ่มอาหารสด โดยเฉพาะราคาผักและผลไม้ที่ชะลอตัวลงจากผลผลิตที่ออกสู่ตลาดมากขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน และราคาเนื้อสัตว์ที่ปรับลดลง โดยเฉพาะราคาสุกร และสัตว์น้ำ เนื่องจากอุปทานออกสู่ตลาดมากขึ้น

(3) ราคาในหมวดเคสสถานที่จะสะท้อนตัวลงได้แก่ค่ากระแสไฟฟ้าที่ปรับลดลงตามแนวโน้มราคาน้ำมัน

(4) ค่าโดยสารสาธารณะที่ปรับสูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้าตามต้นทุนราคาน้ำมันเป็นสำคัญ อนึ่ง ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานชะลอตัวลง

อย่างไรก็ดี แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปี 2550 จะสะท้อนตัวลงจากปีก่อนหน้า แต่แรงกดดันต่อเงินเฟ้อเริ่มเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงไตรมาสที่ 4 จากราคาน้ำมันที่กลับเร่งตัวมากขึ้นอีกครั้ง ทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเร่งตัวขึ้นหลังจากที่ชะลอตัวติดต่อกัน 3 ไตรมาส นอกจากนี้ การเร่งตัวของราคาสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ ในตลาดโลก อาทิ ข้าว แป้งสาลี น้ำมันดิบ พืชผลเกษตรที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพลังงานทดแทน รวมทั้งโลหะ เช่น เหล็ก และตะกั่ว ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากความต้องการที่ขยายตัวสูง โดยเฉพาะในจีนและอินเดีย ยังคงกดดันให้ต้นทุนการผลิตสินค้าต่างๆ สูงขึ้น ซึ่งเมื่อประกอบกับอุปสงค์ในประเทศภาคเอกชนที่เริ่มฟื้นตัว ทำให้มีการส่งผ่านของต้นทุนไปยังราคาขายปลีกมากขึ้นเป็นลำดับด้วย

ดัชนีราคาผู้บริโภค

(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2549 ทั้งปี	2550				
			ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	100.0	4.7	2.3	2.4	1.9	1.6	2.9
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	36.1	4.8	4.0	5.1	4.2	4.3	2.7
หมวดอื่นๆ ที่มีใช้อาหาร	63.9	4.6	1.2	0.9	0.4	0.0	3.0
หมวดพลังงาน	9.1	15.0	2.4	-1.0	-0.2	-1.4	12.7
หมวดอาหารสด	15.0	7.5	6.5	8.9	7.2	7.4	3.2
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	75.9	2.3	1.1	1.4	0.9	0.8	1.1

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3
ในปี 2550 ชะลอลงจากร้อยละ 7.0 ในปีก่อน โดยเป็นผลจากการชะลอลงของราคาในหมวดผลผลิตเกษตรกรรม และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 13.7 และ 1.7 ตามลำดับ เทียบกับปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 18.0 และ 5.0 ตามลำดับ ส่วนราคาในหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองหดตัวร้อยละ 5.8 เทียบกับปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 15.1

ราคาในหมวดผลผลิตเกษตรกรรมที่ขยายตัวค่อนข้างสูง เป็นผลมาจากราคาข้าวมันสำปะหลัง และปาล์มน้ำมันที่เร่งตัวขึ้นสอดคล้องกับความต้องการบริโภคและวัตถุดิบเพื่อการผลิตพลังงานทดแทน

ส่วนสินค้าในหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชะลอลงตามราคาสินค้าปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเหล็กปรับสูงขึ้นตามทิศทางราคาในตลาดโลก

สำหรับราคาสินค้าในหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติ เป็นสำคัญ

ดัชนีราคาผู้ผลิต

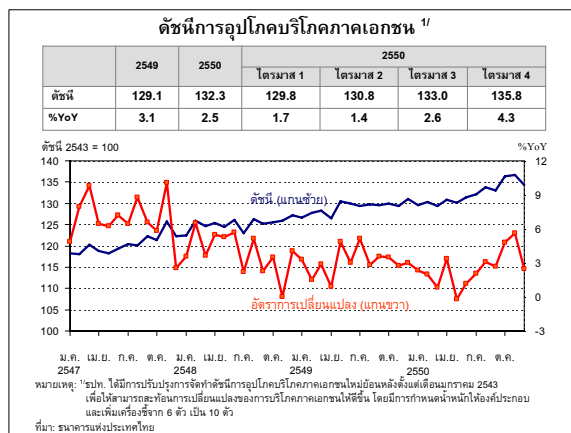
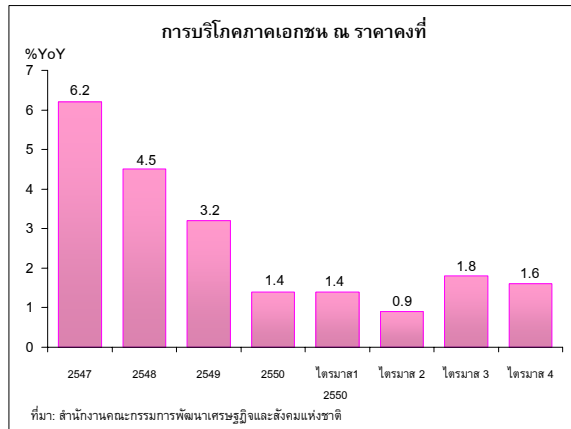
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2549 ทั้งปี	2550				
			ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้ผลิต	100.0	7.0	3.3	2.6	1.8	1.5	7.0
ผลผลิตเกษตรกรรม	9.5	18.0	13.7	12.8	17.7	15.8	8.5
ผลิตภัณฑ์จากเหมือง	2.4	15.1	-5.8	-2.2	-12.4	-8.2	0.7
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	88.1	5.0	1.7	1.0	-0.6	-0.5	7.0

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ทีมวิเคราะห์เสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน
โทร. 0-2283-6824

2.6 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

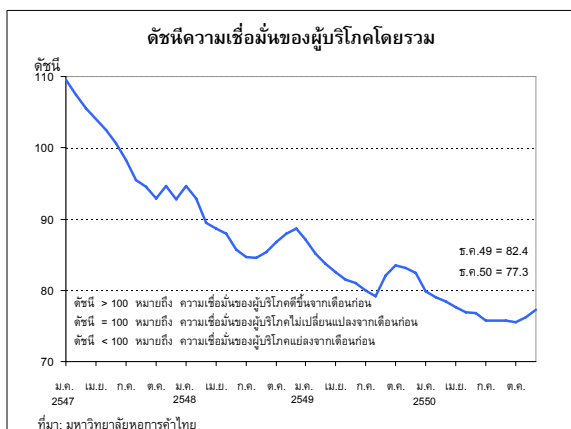

เครื่องใช้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน^{1/}

อัตราเปลี่ยนแปลง จากระยะเดียวกันปีก่อน	2549	2550	2550			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีหมวดยานยนต์ (ปีฐาน 2543)	-1.9	-12.4	-19.2	-11.3	-5.5	-13.1
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่ง	3.0	-11.4	-16.2	-7.7	2.1	-22.4
- ปริมาณจำหน่ายรถจักรยานยนต์	-6.4	-18.9	-23.3	-20.9	-23.3	-6.3
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์พาณิชย	-5.2	-5.9	-19.4	-5.8	3.8	-1.4
ดัชนีหมวดเชื้อเพลิง (ปีฐาน 2543)	1.9	11.6	8.3	9.8	13.8	14.2
- ปริมาณจำหน่ายน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์	-0.5	1.7	2.7	1.6	4.4	-1.7
- ปริมาณจำหน่ายน้ำมันดีเซล	-6.5	1.8	-0.4	0.7	5.6	1.8
- ปริมาณจำหน่าย LPG	14.0	13.8	17.6	13.5	10.8	13.8
- ปริมาณจำหน่าย NGV	67.8	117.6	88.5	116.2	113.3	139.8
ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย	5.4	3.9	3.0	6.3	5.6	0.3
มูลค่าสินค้าอุปโภคบริโภคนำเข้า (ณ ราคาปี 2543)	15.2	9.7	4.9	6.4	5.1	21.9
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ณ ราคาปี 2543)	6.8	3.3	3.3	0.6	3.1	6.0

หมายเหตุ: 1/ ปรท. ได้มีการปรับปรุงการจัดทำดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนใหม่ย้อนหลังตั้งแต่เดือนมกราคม 2543 เพื่อให้สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของการบริโภคภาคเอกชนให้ดีขึ้น โดยมีการกำหนดน้ำหนักให้องค์ประกอบและเพิ่มเครื่องใช้จาก 6 ตัว เป็น 10 ตัว

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในปี 2550 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (ตามการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) โดยรวมขยายตัวร้อยละ 1.4 ชะลอลงจากปี 2549 ที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคซึ่งปรับลดลงต่อเนื่องตามค่าครองชีพที่สูงขึ้นจากราคาน้ำมัน ขยายปลีกและราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่ทรงตัวในระดับสูงและสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี การบริโภคเริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากสถานการณ์ทางการเมืองที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นและอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวในระดับต่ำ

สำหรับดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน^{1/} (Private Consumption Index: PCI) ซึ่งจัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ชะลอตัวลงเช่นกัน โดยทั้งปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับร้อยละ 3.1 ในปี 2549 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในช่วงครึ่งหลังของปี ดัชนีฯ มีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งสะท้อนการบริโภคภาคเอกชนที่เริ่มปรับตัวดีขึ้น

ทั้งนี้ การชะลอลงของดัชนีฯ โดยรวมจากปีก่อน เป็นผลจากเกือบทุกองค์ประกอบ โดยเฉพาะการหดตัวจากปีก่อนของปริมาณจำหน่ายในหมวดยานยนต์ เนื่องจากอุปสงค์และ

^{1/} ปรท. ได้มีการปรับปรุงการจัดทำดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนใหม่ย้อนหลังตั้งแต่เดือนมกราคม 2543 เพื่อให้สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของการบริโภคภาคเอกชนให้ดีขึ้น โดยมีการกำหนดน้ำหนักให้องค์ประกอบและเพิ่มเครื่องใช้จาก 6 ตัว เป็น 10 ตัว รายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ที่ http://www.bot.or.th/BOTHomepage/DataBank/Econcond/econind/Leading_Inflation/11-30-2007-Th-i-revise-pci-t.pdf

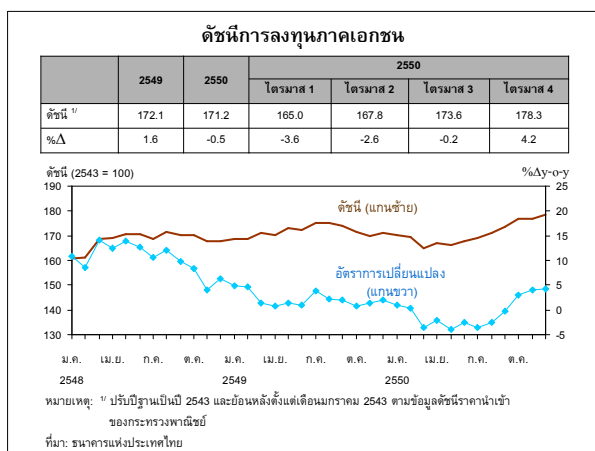
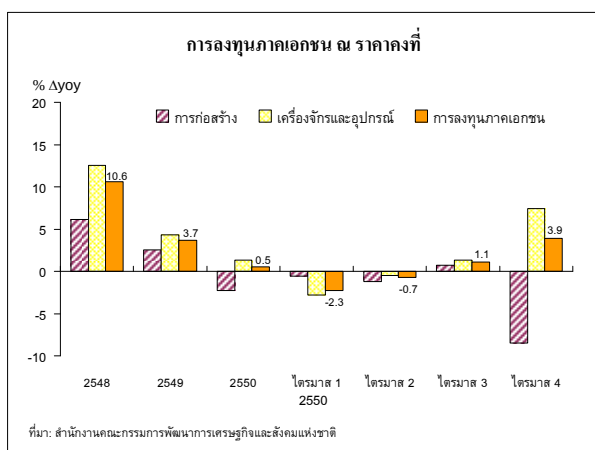
กำลังซื้อที่ลดลง โดยตลาดรถจักรยานยนต์เริ่มอึมครึมหลังจากที่ขยายตัวสูงในช่วงก่อนหน้า ประกอบกับปัจจัยชั่วคราวช่วงปลายปีซึ่งมีการเลื่อนการซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเพื่อรออนโยบายภาษีสำหรับรถยนต์ที่ใช้พลังงานทางเลือก (E20) ที่จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2551

ด้านเครื่องใช้อื่นๆ ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากปีก่อน โดยมูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่ แม้จะชะลอลงใน 3 ไตรมาสแรก ของปี 2550 แต่เร่งขึ้นมากในไตรมาสที่ 4 ตามการเร่งนำเข้าสินค้าเพื่อรองรับกิจกรรมช่วงเทศกาลสิ้นปี เช่นเดียวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ซึ่งปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 4 จากทั้งภาษีที่เก็บจากการนำเข้าและการบริโภค ส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัยชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน ส่วนหนึ่งจากสภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็นในช่วงปลายปี

อย่างไรก็ตาม ปริมาณจำหน่ายเชื้อเพลิงยังขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้นจากปีก่อน จากการใช้พลังงานทางเลือกคือ LPG และ NGV เป็นสำคัญซึ่งขยายตัวในเกณฑ์สูงสะท้อนการปรับพฤติกรรมของผู้บริโภค จากการที่ราคาน้ำมันเบนซินและดีเซลอยู่ในระดับสูง

ทีมเศรษฐกิจมหภาค
โทร. 0-2283-5648

2.7 การลงทุนภาคเอกชน

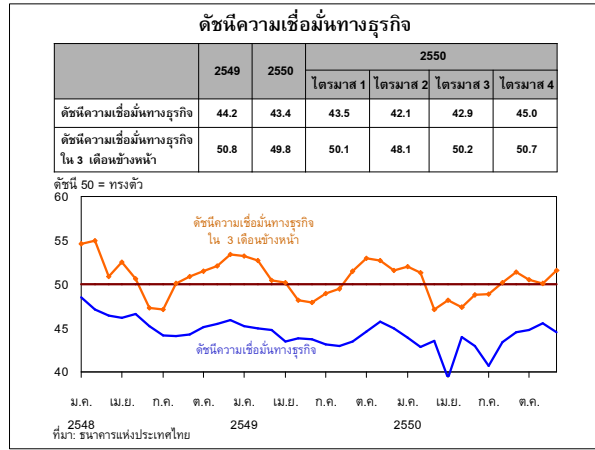
เครื่องจักรการลงทุนภาคเอกชน^{1/}

	2549	2550	2550			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
พื้นที่อนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล	20,165	17,809	4,730	4,482	4,304	4,293
เฉลี่ยเดือนที่ยื่นหลัง 12 เดือน (หน่วย: พันตารางเมตร)	(-5.1%)	(-11.7%)	(-3.3%)	(-14.2%)	(-15.6%)	(-13.3%)
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ	29,156	27,690	7,599	6,634	7,033	6,423
(หน่วย: พันตัน)	(0.7%)	(-5.0%)	(-3.0%)	(-7.7%)	(-3.0%)	(-6.7%)
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ในประเทศ (หน่วย: พันคัน)	490.6	461.7	100.7	108.7	113.2	139.1
(หน่วย: พันคัน)	(-5.2%)	(-5.9%)	(-19.4%)	(-5.8%)	(3.8%)	(-1.4%)
มูลค่านำเข้าสินค้าทุน (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันล้านบาท)	1,165.4	1,221.5	274.7	300.8	311.3	334.7
(หน่วย: พันล้านบาท)	(3.8%)	(4.8%)	(-3.7%)	(0.3%)	(5.3%)	(17.5%)
มูลค่าการจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศ (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันล้านบาท)	594.0	608.4	151.3	152.0	151.7	153.4
(หน่วย: พันล้านบาท)	(8.9%)	(2.4%)	(4.2%)	(5.0%)	(-0.5%)	(1.1%)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ % การเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

^{1/} ปรับปีฐานเป็นปี 2543 และย้อนหลังตั้งแต่เดือนมกราคม 2543 ตามข้อมูลดัชนีราคานำเข้าของกระทรวงพาณิชย์

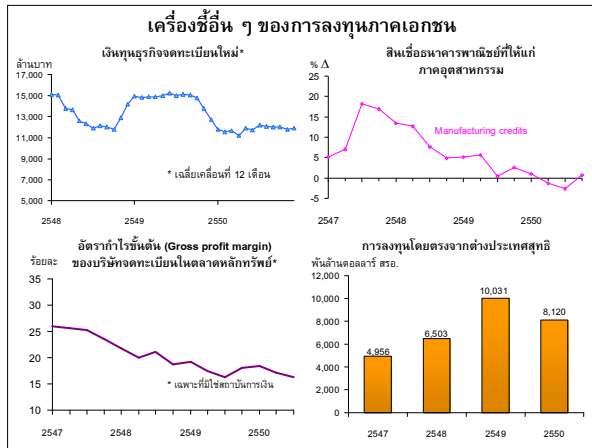
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนภาคเอกชนในปี 2550 (ตามรายงานของสำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) โดยรวมขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.7 ในปีก่อน ทั้งนี้ เป็นการชะลอลงทั้งในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ และหมวดก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปีการลงทุนภาคเอกชนมีสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจนสอดคล้องกับดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ที่จัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งในครึ่งหลังของปีกลับมาขยายตัวร้อยละ 2.0 จากที่หดตัวร้อยละ 3.1 ในครึ่งปีแรก

โดยเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของการลงทุน พบว่าเครื่องจักรการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ ที่กลับฟื้นตัวขึ้นในครึ่งหลังของปี เป็นผลมาจากมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ และปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ที่ปรับตัวดีขึ้น ส่วนเครื่องจักรลงทุนในหมวดก่อสร้างยังคงหดตัวต่อเนื่องทั้งพื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล และปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศตามภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่ชะลอตัวและฐานสูงในปีก่อน

การปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนในช่วงครึ่งหลังของปี 2550 โดยเฉพาะในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากภาวะแวดล้อมทางการเงินที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ ความเชื่อมั่นของนักธุรกิจที่ปรับตัวดีขึ้นสะท้อนได้จากดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ปรับตัวสูงขึ้นในครึ่งหลังของปี ตามภาวะทางการเมืองที่มีความชัดเจนมากขึ้น และการใช้กำลังการผลิตที่อยู่ในระดับสูงในบางอุตสาหกรรม อาทิ กระดาษ ผลิตภัณฑ์เคมี ปิโตรเลียม รถยนต์ เป็นต้น

โครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน

	จำนวน		มูลค่า (พันล้านบาท)	
	2549	2550	2549	2550
เกษตรกรรมและผลิตผลเกษตรกรรม	161	172	32.1	44.8
เหมืองแร่ เซรามิคและโลหะขั้นมูลฐาน	23	41	44.2	34.0
อุตสาหกรรมเบา	92	95	9.4	18.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง	238	252	51.6	72.9
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า	208	247	78.0	106.8
เคมี กระดาษ และพลาสติก	129	134	150.5	76.7
บริการ และสาธารณูปโภค	295	297	69.2	136.1
รวม	1,146	1,238	435.0	489.5

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ในด้านเครื่องใช้การลงทุนภาคเอกชนอื่นๆ ได้แก่ เงินทุนธุรกิจจดทะเบียนใหม่และผลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ชะลอตัวลงจากปีก่อน เช่นเดียวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ที่ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน อย่างไรก็ตาม สินเชื่อที่ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมเริ่มขยายตัวบ้างในช่วงสิ้นปี ขณะที่จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนในโครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปี 2550 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งสะท้อนการลงทุนที่น่าจะเพิ่มขึ้นในช่วง 1-2 ปีข้างหน้า

ทีมเศรษฐกิจมหภาค

โทร. 0-2283-5648

2.8 ภาคต่างประเทศ

2.8.1 ภาวะเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกในปี 2550 ขยายตัวต่อเนื่องในอัตราที่ชะลอลงเล็กน้อยจากปี 2549 โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2550 ไว้ที่ร้อยละ 4.9 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในปี 2549

ทั้งนี้ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 เศรษฐกิจโลกขยายตัวดีจากการขยายตัวที่แข็งแกร่งทั้งของกลุ่มประเทศยูโรและเอเชีย แต่ชะลอลงในช่วงครึ่งหลังของปีจากปัญหา Subprime โดยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่สำคัญชี้ว่า ความเสี่ยงที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ อาจเข้าสู่ภาวะถดถอยเพิ่มสูงขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อ การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกโดยรวมในระยะต่อไป ทำให้ล่าสุด IMF ปรับลดประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2551 เหลือร้อยละ 4.1 เทียบกับประมาณการในเดือนตุลาคม 2550 ที่ร้อยละ 4.4

เศรษฐกิจสหรัฐฯ

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2550 ยังคงขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากปีก่อน โดยในช่วงครึ่งปีแรกชะลอลงจากปีก่อนหน้า จากการหดตัวของการลงทุนในภาคที่อยู่อาศัยเป็นสำคัญ ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนยังคงขยายตัวดีต่อเนื่องตามการจ้างงานที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ในช่วงครึ่งหลังของปีแม้ว่าตัวเลขอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนจากการส่งออกที่ขยายตัวดีขึ้นตามค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนลง แต่ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญหลายตัวชี้ถึงแนวโน้มที่ชะลอลงอย่างชัดเจน โดยในเดือนสิงหาคม

ปัญหา Subprime ได้ขยายวงกว้างมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อตลาดการเงินโลกผันผวน กอปรกับสถาบันการเงินเริ่มปรับมาตรฐานการปล่อยกู้ทั้งสินเชื่อเพื่อธุรกิจและการบริโภคเข้มงวดมากขึ้น ส่งผลให้การบริโภคภาคเอกชน การจ้างงาน และดัชนีความเชื่อมั่นของทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคเริ่มปรับลดลง นอกจากนี้ ดัชนี Chicago Fed National Activity ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ ได้บ่งชี้ว่า ความเสี่ยงที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยเพิ่มสูงขึ้น

เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโร

ในปี 2550 เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรขยายตัวอย่างแข็งแกร่งต่อเนื่องจากปี 2549 และเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจโลกตลอดทั้งปี โดยการขยายตัวอย่างต่อเนื่องนี้เป็นผลจากอุปสงค์ภายในกลุ่มประเทศยูโร การส่งออกและการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่เร่งตัวขึ้นเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2550 เงินยูโรที่แข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง ราคาน้ำมันที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และความผันผวนของตลาดการเงินจากปัญหา Subprime ของสหรัฐฯ ส่งผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

เศรษฐกิจญี่ปุ่น

ในปี 2550 เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปที่ร้อยละ 2.1 ชะลอลงจากปีก่อนที่ร้อยละ 2.4 ตามการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชนและการหดตัวของการลงทุนด้านที่อยู่อาศัย ขณะที่การส่งออกขยายตัว

ในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2550 แม้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจเร่งตัวขึ้นจากไตรมาสที่ 3 แต่เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจต่างๆ บ่งชี้ว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นเริ่มส่งสัญญาณชะลอตัวอย่างชัดเจนขึ้น โดยอุปสงค์ในประเทศยังคงไม่ฟื้นตัว กอปรกับความเชื่อมั่นทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภคปรับลดลงจากความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจสหรัฐ และต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นตามราคาอาหารและน้ำมันที่สูงขึ้นและผันผวนมากขึ้น

เศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย

ในปี 2550 โดยรวมเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียขยายตัวในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจีน จากการส่งออกและอุปสงค์ในประเทศที่ขยายตัวดีต่อเนื่อง

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 เศรษฐกิจของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคเอเชียขยายตัวดีต่อเนื่องจากปี 2549 โดยการส่งออกและอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวในเกณฑ์ดีเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ

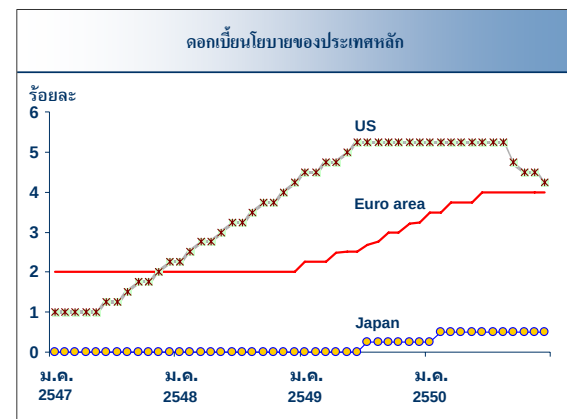
ในช่วงครึ่งหลังของปี 2550 เศรษฐกิจโดยรวมยังขยายตัวดีต่อเนื่อง แม้ว่าในบางประเทศจะเริ่มชะลอตัวลงเนื่องจากการส่งออกเริ่มมีแนวโน้มชะลอลงจากอุปสงค์ของสหรัฐ ที่ชะลอตัว แต่อุปสงค์ในประเทศที่แข็งแกร่งช่วยลดผลกระทบดังกล่าว

อัตราเงินเฟ้อ

แรงกดดันเงินเฟ้อโลกโดยรวมปรับตัวสูงขึ้นจากความผันผวนของราคาน้ำมัน และราคาสินค้าโภคภัณฑ์โดยเฉพาะราคาอาหารที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อของสหรัฐ แปรผันตามความผันผวนของราคา

น้ำมันเป็นสำคัญ โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2550 อัตราเงินเฟ้อทรงตัวอยู่ที่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ตามราคาน้ำมันที่ลดต่ำลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน แต่ในช่วงไตรมาสที่ 4 อัตราเงินเฟ้อกลับเร่งตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญมาอยู่ที่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 4.0 เนื่องจากราคาน้ำมันเร่งตัวสูงขึ้นแม้ว่าภาวะเศรษฐกิจสหรัฐจะชะลอตัวลงก็ตาม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในกลุ่มประเทศยูโรในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2550 ทรงตัวอยู่ที่ระดับต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 แต่ปรับสูงขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 2.7 ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี เช่นเดียวกับอัตราเงินเฟ้อของญี่ปุ่นในช่วง 9 เดือนแรกที่ทรงตัวอยู่ที่ระดับเฉลี่ยต่ำกว่าศูนย์ แต่เร่งขึ้นมาอยู่ที่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2550 จากราคาน้ำมันและอาหารที่ปรับสูงขึ้น ในขณะที่เงินเฟ้อของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียปรับสูงขึ้นจากราคาน้ำมันและราคาอาหารเป็นสำคัญ

อัตราดอกเบี้ย

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศในกลุ่ม G3 ยังคงมีลักษณะที่เข้มงวด เนื่องจากเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดี ยกเว้นสหรัฐ ที่ธนาคารกลางสหรัฐ ยังคงอัตราดอกเบี้ยเนื่องจากเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอต่อเนื่อง ขณะที่

ธนาคารกลางยุโรปได้ปรับดอกเบี้ยนโยบายขึ้นเนื่องจากความเสี่ยงต่ออัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มว่าอาจปรับเพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับเงินเฟ้อเป้าหมาย (ใกล้เคียงแต่ต่ำกว่าร้อยละ 2) จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ขณะที่ตลาดแรงงานและกำลังการผลิตส่วนเกินเริ่มตึงตัว ส่วนประเทศญี่ปุ่นได้มีการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นครั้งที่ 2 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2550 หลังจากได้ประกาศยกเลิกนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษในปี 2549 เนื่องจากธนาคารกลางญี่ปุ่นประเมินว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวดีในระยะต่อไป และอัตราเงินเฟ้ออาจปรับสูงขึ้น สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชีย นั้น มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยธนาคารกลางจีนประกาศปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยและอัตราส่วนการดำรงเงินสดสำรองทางการของธนาคารพาณิชย์ (Reserve Requirement Ratio) เพื่อลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจ และชะลอเงินเฟ้อที่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่ธนาคารกลางเกาหลีใต้และไต้หวันปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อลดแรงกดดันด้านราคาและให้อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่เหมาะสม ส่วนธนาคารกลางของอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง

สำหรับช่วงครึ่งหลังของปี 2550 ธนาคารกลางในหลายประเทศดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดน้อยลง หรือผ่อนคลายมากขึ้น โดยเฉพาะในเดือนสิงหาคมที่ปัญหา Subprime ได้ขยายวงกว้างและส่งผลให้เกิดความผันผวนในตลาดการเงินโลก จนทำให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ เริ่มประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ย Primary Credit Discount ลงร้อยละ 0.5 ต่อปี เพื่อเป็นการลดต้นทุนการกู้ยืมในตลาดการเงินในเดือนสิงหาคมและปรับลดอัตราดอกเบี้ย Fed Funds Rate ถึง 3 ครั้งในเดือนกันยายน ตุลาคม และธันวาคม รวมร้อยละ 1.0 เนื่องจากประเมินว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีสัญญาณการชะลอตัวชัดเจน และมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจอาจเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยได้ในระยะต่อไป สำหรับในบางประเทศที่ยังมีแรงกดดันด้านเงินเฟ้อสูงจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์และราคาน้ำมันก็ชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยออกไปเนื่องจากความเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการชะลอตัวที่ชัดเจนของเศรษฐกิจสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางจีนยังคงปรับอัตราดอกเบี้ยขึ้นต่อเนื่องเพื่อชะลอภาวะเศรษฐกิจที่ร้อนแรงและการขยายตัวของสินเชื่อที่สูงต่อเนื่อง

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศที่สำคัญ

กลุ่มประเทศ G3	GDP(%yoy)			อัตราเงินเฟ้อทั่วไป(%yoy)		
	2548	2549	2550	2548	2549	2550
สหรัฐอเมริกา	3.1	2.9	2.2	3.2	3.4	2.9
สหภาพยุโรป (ยูโรโซน)	1.7	2.9	2.6	2.2	2.2	2.1
ญี่ปุ่น	1.9	2.4	2.1	-0.3	0.3	0.1
กลุ่มประเทศเอเชีย						
จีน	10.4	11.1	11.4	1.8	1.5	4.8
ฮ่องกง	7.3	6.8	6.3	1.1	2.0	2.0
เกาหลี	4.0	5.0	4.9	2.8	2.2	2.5
ไต้หวัน	4.0	4.9	5.7	2.3	0.6	1.8
อินโดนีเซีย	5.7	5.5	6.3	10.5	13.3	6.4
มาเลเซีย	5.2	5.9	6.3	3.1	3.6	2.0
ฟิลิปปินส์	5.1	5.5	7.3	7.7	6.3	2.8
สิงคโปร์	6.6	8.2	7.7	0.5	1.0	2.1

ที่มา: Bloomberg , CEIC

ทีมเศรษฐกิจโลก

โทร. 0-2283-5146

2.8.2 การค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ในปี 2550 การส่งออกยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเฉพาะการส่งออกไปตลาดใหม่ที่มีอัตราการขยายตัวค่อนข้างสูง กอปรกับผู้ประกอบการส่งออกยังมีการปรับตัวทั้งการลดต้นทุนและการกระจายตลาดส่งออกด้วย นอกจากนี้ราคาน้ำมัน ทองคำ และสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ ในตลาดโลกที่มีแนวโน้มสูงขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อนส่งผลให้ราคาส่งออกสูงขึ้น ทั้งราคาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ขณะที่ราคานำเข้าสูงขึ้นเช่นกันโดยเฉพาะราคาน้ำมัน ทั้งนี้ การใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น จากราคาน้ำมันที่สูงทำให้ปริมาณการนำเข้าน้ำมันลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน อย่างไรก็ตาม มูลค่าการนำเข้าโดยรวมยังขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยมูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าทุนขยายตัวตามแนวโน้มการบริโภคและการลงทุนที่ปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี แต่การส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุลสูงในปีนี้ เมื่อรวมกับดุลบริการ รายได้ และเงินโอน ที่เกินดุลเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลสูง แม้เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิขาดดุล ก็ยังทำให้ดุลการชำระเงินยังคงเกินดุลสูงขึ้นจากปีก่อน

การส่งออก มีมูลค่า 151.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.1 (การส่งออกในรูปแบบเงินบาทขยายตัวร้อยละ 7.7) ขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเป็นการขยายตัวทั้งปริมาณและราคาร้อยละ 11.8 และ 5.7 ตามลำดับ โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน

รายละเอียดของสินค้าส่งออกที่สำคัญ มีดังนี้

หมวดสินค้าเกษตร มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 เพิ่มขึ้นทั้งราคาและปริมาณ ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกขยายตัวตามสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และไก่สดแช่แข็ง โดยเฉพาะการส่งออกข้าวในปีเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากผลผลิตของประเทศคู่แข่งลดลง และราคาตลาดโลกที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากความต้องการด้านพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น

หมวดสินค้าประมง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1 เพิ่มขึ้นทั้งด้านราคาและปริมาณ ซึ่งขยายตัวดีทั้งกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง ปลาสดแช่เย็นแช่แข็ง และปลาหมึกสดแช่เย็นแช่แข็ง

หมวดสินค้าอุตสาหกรรม มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.1 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน ตามการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงเป็นสำคัญ โดยการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมจำแนกรายหมวด มีดังนี้

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตสูง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.2 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนตามการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ โดยเฉพาะการส่งออกทองคำไม่ขึ้นรูปเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งเป็นผลจากราคาตลาดโลกทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีมูลค่าส่งออกลดลงจากปีก่อน จากภาวะการแข่งขันสูง

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9 และคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 64.5 ของการส่งออกรวม ซึ่งส่งผลให้มูลค่าส่งออกรวมขยายตัวดีในปีนี้ โดยสินค้าที่ขยายตัวดีที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ประเภทคอมพิวเตอร์ขยายตัวตามการส่งออกฮาร์ดดิสก์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ขยายตัวตาม

การส่งออกเครื่องปรับอากาศซึ่งเป็นผลจากสภาวะโลกร้อน ส่วนการส่งออกแผงวงจรรวมยังขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน แต่มีแนวโน้มชะลอลงบ้าง โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปีตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์โลหะสามัญ มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งเป็นอุปทานส่วนเกินจากอุปสงค์ในประเทศชะลอตัว ขณะที่การส่งออกผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม มีมูลค่าส่งออกชะลอลง เนื่องจากการปิดซ่อมโรงกลั่นในประเทศ ส่วนการส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยังขยายตัวตามการส่งออกไปตลาดอาเซียน ออสเตรเลียและตะวันออกกลาง นอกจากนี้ ยังมีการส่งออกเครื่องจักรมูลค่าสูงที่ใช้ในอุตสาหกรรมพลังงานของภาคเอกชนซึ่งเป็นปัจจัยชั่วคราว ส่งผลให้มูลค่าส่งออกโดยรวมในช่วงครึ่งหลังของปีมีอัตราการขยายตัวในเกณฑ์สูง

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศในการผลิต มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.8 ขยายตัวตามการส่งออกสินค้าสำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยางขยายตัวตามการส่งออกล้อยางเป็นสำคัญ ปลายกระป๋อง ขยายตัวทั้งด้านราคาและปริมาณตามการส่งออกทูน่ากระป๋อง ผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป ยังขยายตัวดีทดแทนการส่งออกไก่สดแช่แข็ง ขณะที่การส่งออกน้ำตาลในปีนี้มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นมาก ตามผลผลิตที่เพิ่มขึ้นและได้รับประโยชน์จากการยกเลิกอุดหนุนส่งออกของกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (WTO)

การนำเข้า มีมูลค่า 139.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.6 (การนำเข้าในรูปแบบเงินบาทลดลงร้อยละ 0.1) โดยขยายตัวจากราคาร้อยละ 5.4 และปริมาณร้อยละ 4.1 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน ตามการส่งออกที่ขยายตัว โดยรายละเอียดของการนำเข้า มีดังนี้

สินค้าอุปโภคบริโภค มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8 เพิ่มขึ้นทั้งสินค้าไม่คงทนประเภทอาหาร เสื้อผ้า รองเท้า ยาและเภสัชภัณฑ์ เป็นต้น และสินค้าคงทนประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเครื่องปรับอากาศและชิ้นส่วนกล้องถ่ายภาพดิจิทัล มอนิเตอร์ และส่วนประกอบเครื่องรับโทรทัศน์ เป็นต้น

วัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน ตามการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยเฉพาะกากถั่วเหลือง การนำเข้าโลหะ เคมีภัณฑ์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ตามการส่งออกที่ขยายตัว

สินค้าทุน มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ตามการนำเข้าเครื่องจักรกลและเครื่องจักรไฟฟ้าในอุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ที่ขยายตัวสอดคล้องกับการส่งออกเป็นสำคัญ อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรมพลังงาน ประเภทเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น นอกจากนี้ มีการนำเข้าเครื่องบินเพื่อการพาณิชย์ จำนวน 3 ลำ และเครื่องบินพระราชพาหนะที่กองทัพอากาศจัดถวาย จำนวน 1 ลำ รวมมูลค่า 515.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. การนำเข้าตู้รถโดยสารไฟฟ้าจำนวน 8 คัน มูลค่า 36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ตามโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (แอร์พอร์ตลิงค์)

รถยนต์และส่วนประกอบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยเฉพาะการนำเข้าชิ้นส่วนยานพาหนะที่ขยายตัวตามการส่งออกเป็นสำคัญ

น้ำมันดิบ มีมูลค่าลดลงร้อยละ 1.7 จากปริมาณนำเข้าที่ลดลงร้อยละ 8.3 จากปีก่อน คิดเป็นปริมาณนำเข้า 276.7 ล้านบาร์เรล ขณะที่ราคาน้ำมันดิบนำเข้ายังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อน ร้อยละ 7.2 โดยราคาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 70.5

ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล สูงขึ้นจากปีก่อนซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 65.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ทั้งนี้ ปริมาณนำเข้าน้ำมันดิบลดลงเนื่องจากการปิดซ่อมโรงกลั่นในประเทศ รวมทั้ง การนำเข้าพลังงานทดแทนอื่นๆ เพิ่มขึ้น อาทิ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน เป็นต้น

นอกจากนี้ การนำเข้าที่ขยายตัวในปีนั้น ยังได้รวมการนำเข้าแท่นผลิตก๊าซธรรมชาติมูลค่า 477 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในเดือนธันวาคม 2550 ซึ่งเป็นการปรับข้อมูลการค้าระหว่างประเทศตามนิยามดุลการค้าเงิน

ดุลการค้า ดุลบริการ และดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลการค้า ที่เกินดุล 12.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการเกินดุลกับประเทศซึ่งเป็นตลาดหลักของไทย อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป อาเซียน จากการส่งออกที่ขยายตัวในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ยานพาหนะและชิ้นส่วน น้ำตาล อาหารกระป๋อง และแปรรูป เป็นต้น ขณะที่ไทยยังคงขาดดุลการค้ากับเกาหลีใต้ ไต้หวัน โดยเฉพาะการขาดดุลจากการนำเข้าพลังงาน อาทิ การนำเข้าก๊าซธรรมชาติจากพม่า และการนำเข้าน้ำมันดิบจากตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่ไทยเปิดเสรีการค้า (Free Trade Agreement) อาทิ ญี่ปุ่น จีน อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ไทยยังเป็นฝ่ายเกินดุลการค้า ยกเว้น จีน และญี่ปุ่นซึ่งเป็นการขาดดุลต่อเนื่อง ทั้งนี้ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่นเริ่มมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 เป็นต้นมา

ดุลบริการ รายได้ และ เงินโอน เกินดุล 3.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล 1.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวและรายรับผลประโยชน์จากการลงทุนภาครัฐ เป็นสำคัญ โดยรายรับจากการท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 16.2 ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวซึ่งขยายตัวร้อยละ 4.6

จากปีก่อน ขณะที่รายจ่ายท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 13.8 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวขาออกขยายตัวร้อยละ 15.2 จากปีก่อน สำหรับผลประโยชน์จากการลงทุนทางด้านรายรับปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 1.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นอัตราเพิ่มร้อยละ 54.4 จากปีก่อน จากภาครัฐซึ่งเพิ่มขึ้นตามเงินสำรองระหว่างประเทศที่สูงขึ้น เป็นสำคัญ ขณะที่รายจ่ายผลประโยชน์จากการลงทุนเพิ่มขึ้น 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นอัตราเพิ่มจากปีก่อนร้อยละ 8.2 จากการส่งกลับกำไรและเงินปันผลภาคเอกชนเป็นสำคัญ ดังนั้น เมื่อรวมกับดุลการค้าที่เกินดุลทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 14.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากที่เกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน

เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ

ในปี 2550 เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิขาดดุล 1.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เปลี่ยนจากปีก่อนที่เกินดุล เนื่องจากเงินทุนภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารเกินดุลลดลงมาก ซึ่งเป็นผลจาก

1. **มาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำเข้าระยะสั้น** ทำให้เกิดการชะลอของเงินทุนไหลเข้าประเภทเงินกู้ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าว ไม่ครอบคลุมเงินลงทุนโดยตรงในส่วนของทุนเรือนหุ้น และการลงทุนในตราสารทุน โดยเงินลงทุนทั้ง 2 ประเภทยังคงเกินดุลในเกณฑ์ดี

2. **มาตรการผ่อนคลายเป็นระเบียบการนำเงินออกนอกประเทศของทางกร** ทำให้การไหลออกของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของคนไทยในต่างประเทศเพิ่มขึ้น

จาก 2 มาตรการดังกล่าว ทำให้การไหลเข้า-ออกของเงินทุนเคลื่อนย้ายปี 2550 มีความสมดุลมากขึ้น โดยรายละเอียดมีดังนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทย ขาดดุล 0.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากนักลงทุนต่างชาติ

ขายคืนพันธบัตรเงินบาทของ ธปท. ในตลาดรอง เป็นสำคัญ

ภาครัฐบาล ขาดดุล 2.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนใหญ่เป็นการขาดดุลจากตราสารหนี้ จำนวน 1.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการที่ นักลงทุนต่างชาติขายคืนพันธบัตรเงินบาทในตลาดรอง ประกอบกับมีการไถ่ถอนพันธบัตรครบกำหนด ระยะยาว (Yankee Bond) นอกจากนี้ มีการชำระคืนเงินกู้ระยะยาวก่อนครบกำหนด 0.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการปรับโครงสร้างหนี้ของ ภาครัฐบาลในปีนี้

ภาคธนาคาร เกินดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เปลี่ยนจากปีก่อนที่ขาดดุล 7.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากมีเงินลงทุนต่างชาติไหลเข้าเพื่อซื้อหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารพาณิชย์ ประกอบกับเงินทุนไหลเข้าจากการลดสินทรัพย์ ต่างประเทศสุทธิของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศล่วงหน้ากับ Resident ทั้งจากผู้ส่งออกและนักลงทุนไทยที่นำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ เป็นสำคัญ

ภาคอื่น ๆ เกินดุล 1.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากเงินทุนภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารเป็นสำคัญ

ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร เกินดุล 2.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เกินดุลลดลงจากปีก่อนที่ เกินดุล 13.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยมีรายการ ดังนี้ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เกินดุล 7.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (รวม Reinvested Earning จำนวน 3.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) จากการเกินดุลในเงินทุนเรือนหุ้น ส่วนใหญ่จากการเพิ่มทุนของกลุ่มธุรกิจขายส่งน้ำมันเชื้อเพลิง กลุ่มธุรกิจ Holding company เป็นสำคัญ (การที่เงินลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศปี 2550 ชะลอลงจากปี 2549 เนื่องจาก ในปีก่อนมีการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรง ขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มทุนของธุรกิจสื่อสาร ซึ่งหาก

ไม่รวมเงินลงทุนขนาดใหญ่ดังกล่าว จะทำให้เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศปี 2550 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน) ขณะที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ ขาดดุล 4.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการไหลออกของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของไทยในต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ลงทุนในตราสารหนี้ ส่วนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของต่างชาติ เข้ามาลงทุนในตราสารทุนเพิ่มขึ้น แม้จะมีปัญหาความกังวลเกี่ยวกับ Sub-prime ที่ส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นไทยช่วงปลายปีก็ตาม สำหรับเงินกู้นอกเคอือ เกินดุล 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนเงินทุนอื่น ๆ ขาดดุลสุทธิ ส่วนใหญ่จากการที่คนไทยให้สินเชื่อการค้าแก่ต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากปีก่อนกว่าเท่าตัว

ภาครัฐวิสาหกิจ ขาดดุล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากในปีนี้ รัฐวิสาหกิจบางแห่ง นำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ระยะยาวในต่างประเทศ และนำเงินออกไปลงทุนของธุรกิจ ในเคอือโดยเฉพาะธุรกิจชุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียม เป็นสำคัญ

ดุลการชำระเงิน

จากดุลบัญชีเดินสะพัด ที่เกินดุลสูง 14.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับปีก่อนที่เกินดุล 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเงินทุนเคลื่อนย้าย สุทธิ ขาดดุลเล็กน้อย ทำให้ ดุลการชำระเงิน เกินดุล 17.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่ เกินดุล 12.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน โดยเงินสำรองระหว่างประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 67.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2549 เป็น 87.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2550 โดยมียอดคงค้างการซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ 19.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0-2283-6882

ตารางดุลการชำระเงิน

(หน่วย : ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	2549			2550 ^{1/}		
	ทั้งปี	ครึ่งแรก	ครึ่งหลัง	ทั้งปี	ครึ่งแรก	ครึ่งหลัง
สินค้าออก เอฟ.โอ.บี.	127,941	59,429	68,513	151,147	70,096	81,052
% การเปลี่ยนแปลงจากช่วงเดียวกันปีก่อน	17.0	16.2	17.7	18.1	17.9	18.3
สินค้าเข้า ซี.ไอ.เอฟ.	126,947	61,450	65,497	139,174	65,538	73,637
% การเปลี่ยนแปลงจากช่วงเดียวกันปีก่อน	7.9	4.0	11.9	9.6	6.7	12.4
ดุลการค้า	994	-2,021	3,016	11,973	4,558	7,415
ดุลบริการ รายได้ และเงินโอน	1,180	431	749	2,950	1,253	1,697
ดุลบัญชีเดินสะพัด	2,174	-1,591	3,765	14,923	5,810	9,112
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ	5,719	4,722	996	-1,149	-1,970	821
ธนาคารแห่งประเทศไทย	416	309	107	-619	-766	147
ภาครัฐบาล	-567	-202	-364	-2,136	-1,907	-229
ภาคธนาคาร	-7,409	-4,146	-3,263	368	-6,052	6,420
ภาคอื่น ๆ	13,279	8,762	4,516	1,238	6,755	-5,517
- ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	13,616	8,718	4,898	2,283	6,722	-4,439
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	10,031	6,274	3,757	7,523	4,180	3,343
เงินลงทุนเรือนหุ้นและกำไรสะสมที่ไม่ได้ส่งกลับ	8,571	5,124	3,446	7,517	3,648	3,869
เงินกู้ในเครือ	1,460	1,149	311	6	532	-526
เงินลงทุนในหลักทรัพย์	1,642	926	716	-4,045	2,783	-6,828
ต่างชาติ	3,205	1,796	1,409	4,472	3,671	801
ตราสารทุน	2,872	1,814	1,058	4,238	3,566	672
ตราสารหนี้	333	-18	351	234	105	129
ไทย	-1,563	-870	-693	-8,517	-888	-7,629
เงินกู้นอกเครือ (ต่างชาติ)	2,867	1,277	1,590	1,304	422	881
เงินทุนอื่น ๆ	-925	242	-1,166	-2,499	-663	-1,836
- ภาครัฐวิสาหกิจ	-337	44	-381	-1,045	33	-1,078
คลาดเคลื่อนสุทธิ	4,849	1,556	3,293	3,329	1,823	1,505
ดุลการชำระเงินรวม ^{2/}	12,742	4,688	8,054	17,102	5,664	11,438
เงินสำรองระหว่างประเทศ (ณ สิ้นงวด)	66,985	58,057	66,985	87,455	73,000	87,455
ฐานะเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (ณ สิ้นงวด)	6,941	4,890	6,941	19,086	9,521	19,086

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น^{2/} ข้อมูลจริง

ที่มา: 1. กรมศุลกากร

2. ธนาคารแห่งประเทศไทย

2.9 หนี้ต่างประเทศ

หนี้ต่างประเทศรวม ณ สิ้นปี 2550 มี ยอดคงค้างทั้งสิ้น 61.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 2.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปี 2549 โดยเป็นผลมาจากการตีราคายอดคงค้าง หนี้ในรูปดอลลาร์ สรอ. ที่เพิ่มขึ้นถึง 2.3 พันล้าน ดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากเงินบาท เงินเยน และ เงินยูโรมีค่าแข็งขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่ตลอดปี 2550 เงินทุนเคลื่อนย้าย ในรูปของหนี้ต่างประเทศลดลง 0.2 พันล้าน ดอลลาร์ สรอ. จากการลดลงของหนี้รัฐบาล ธนาคารแห่งประเทศไทย และภาคธนาคาร เป็นสำคัญ โดยรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศ
(หน่วย: ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	2548	2549	2550	สิ้นปี 2550 เทียบกับสิ้นปี 2549
1. ภาครัฐบาล	4,519	4,140	2,270	-1,870
ระยะยาว	4,448	4,140	2,267	-1,873
ระยะสั้น	71	0	3	3
2. ธปท.	452	965	394	-571
ระยะยาว	58	223	377	154
ระยะสั้น	394	742	17	-725
3. ภาคธนาคาร	6,038	6,729	6,361	-368
ระยะยาว	2,982	3,573	2,401	-1,172
ระยะสั้น	3,056	3,156	3,960	804
3.1 ธนาคารพาณิชย์	4,244	6,729	6,361	-368
ระยะยาว	2,000	3,573	2,401	-1,172
ระยะสั้น	2,244	3,156	3,960	804
3.2 วิเทศธนกิจ	1,794	0	0	0
ระยะยาว	982	0	0	0
ระยะสั้น	812	0	0	0
4. ภาคอื่นๆ	41,030	47,809	52,672	4,863
ระยะยาว	28,143	33,153	35,041	1,888
ระยะสั้น	12,887	14,656	17,631	2,975
4.1 รัฐวิสาหกิจ	9,023	8,987	9,380	393
ระยะยาว	9,060	8,924	9,357	433
ระยะสั้น	-37	63	23	-40
4.2 ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	32,007	38,822	43,292	4,470
ระยะยาว	19,083	24,229	25,684	1,455
ระยะสั้น	12,924	14,593	17,608	3,015
รวม (1+2+3+4)	52,039	59,643	61,697	2,054
หนี้ต่างประเทศ/GDP (ร้อยละ)	32.5	32.8	29.3	
ระยะยาว	35,631	41,089	40,086	-1,003
ระยะสั้น	16,408	18,554	21,611	3,057
สัดส่วน (ร้อยละ)	100.0	100.0	100.0	
ระยะยาว	68.5	68.9	65.0	
ระยะสั้น	31.5	31.1	35.0	

หมายเหตุ: ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศรวมผลจากการเปลี่ยนแปลงของค่าเงิน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

หนี้รัฐบาล มียอดคงค้างจำนวน 2.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากปีก่อน จากการขายคืนพันธบัตรเงินบาทของรัฐบาลในตลาดรองของผู้ที่มีถิ่นฐานนอกประเทศ รวมทั้งการไถ่ถอนพันธบัตรที่ครบกำหนด สำหรับเงินกู้มีการชำระคืนต่อเนื่อง

หนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย มียอดคงค้าง 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากปีก่อน จากการขายคืนพันธบัตรเงินบาทของ ธปท. ในตลาดรองของผู้มีถิ่นฐานนอกประเทศ เป็นสำคัญ

หนี้ภาคธนาคาร มียอดคงค้าง 6.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากสิ้นปี 2549 จากการชำระคืนเงินกู้ระยะยาวเป็นสำคัญ

หนี้ภาคอื่นๆ มียอดคงค้าง 52.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 4.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปี 2549 เป็นผลจากทั้งการก่อหนี้ที่เพิ่มขึ้นและจากผลของการตีราคา โดยภาคธุรกิจที่มีใช้ธนาคารมีการก่อหนี้สุทธิเพิ่มขึ้น 3.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการเพิ่มขึ้นของหนี้ระยะสั้นในรูปสินเชื่อการค้าของธุรกิจน้ำมัน และการก่อหนี้ระยะสั้นในเครื่องและนอกเครื่องเป็นสำคัญ ขณะที่หนี้ระยะยาวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย สำหรับหนี้รัฐวิสาหกิจ แม้มีการไถ่ถอนตราสารหนี้ก่อนครบกำหนด และชำระคืนเงินกู้ แต่ยอดคงค้างหนี้เพิ่มขึ้นจากสิ้นปีก่อนจากการตีราคายอดคงค้างหนี้ในรูปดอลลาร์ สรอ. เป็นสำคัญ

โครงสร้างหนี้ต่างประเทศ

หนี้ระยะสั้น ณ สิ้นปี 2550 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.0 ของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 31.1 ณ สิ้นปี 2549 จากการนำเข้าเงินกู้และสินเชื่อการค้าของภาคธุรกิจที่มีใช้ธนาคาร และหนี้ระยะสั้นของภาคธนาคารเป็นสำคัญ

ดัชนีชี้วัดเสถียรภาพต่างประเทศ

ในปี 2550 ดัชนีชี้วัดเสถียรภาพต่างประเทศด้านความสามารถในการชำระหนี้ของไทยอยู่ในเกณฑ์ดี สะท้อนจากสัดส่วนยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ 29.4 ลดลงจากปีก่อน ขณะที่สัดส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) สูงถึงร้อยละ 6.1 และ Debt Service Ratio อยู่ในเกณฑ์ต่ำ สำหรับเครื่องชี้ด้านสภาพคล่องโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เงินสำรองระหว่างประเทศคิดเป็น 4 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และ 7.5 เท่าของการนำเข้า ขณะที่สัดส่วนหนี้ต่างประเทศระยะสั้นต่อหนี้ต่างประเทศทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงปี 2540

หนี้ต่างประเทศและดัชนีชี้วัดเสถียรภาพต่างประเทศ

	2548	2549	2550	2550			
				Q1	Q2	Q3	Q4
เครื่องชี้ด้านความสามารถในการชำระหนี้							
Current Account ¹ /GDP (%)	-4.4	1.0	6.1	8.0	1.9	4.8	9.1
Debt / GDP* (%)	32.5	32.8	29.4	31.9	30.4	30.2	29.4
Debt / XGS* ¹ (%)	47.3	46.0	40.6	44.5	42.3	42.0	40.6
Debt Service Ratio (%)	10.8	11.3	11.1	18.1	11.2	7.5	8.5
เครื่องชี้ด้านสภาพคล่อง							
Gross Reserves / ST Debt	3.2	3.6	4.0	3.6	3.6	3.8	4.0
Gross Reserves / Import	5.3	6.3	7.5	6.6	6.7	7.2	7.5
ST Debt / Total Debt (%)	31.5	31.1	35.0	33.0	34.6	35.2	35.0

หมายเหตุ: * ชุดปรับปรุงใหม่ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการคำนวณของธนาคารโลกที่ใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศหารด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP 3 ปีย้อนหลังนับตั้งแต่ไตรมาสที่พิจารณา (เดิมคำนวณโดยใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศ ณ ไตรมาสนั้นหารด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP ปีเดียวกันและ 2 ปีย้อนหลัง)

¹ ตั้งแต่ตุลาคม 2549 ธปท. บันทึก "กำไรที่นำกลับมาลงทุน (Reinvested Earnings)" เป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนโดยตรงในดุลบัญชีเงินทุนและการเงิน และบันทึกจำนวนเดียวกันนี้เป็น contra entry ในรายการผลประโยชน์จากการถือหุ้นในดุลบัญชีเดินสะพัด และปรับข้อมูลย้อนหลังถึงปี 2544

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน
โทร. 0-2283-6882

2.10 การคลัง

สำหรับปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุล หลังจากที่ได้ทำงบประมาณแบบสมดุลในปีงบประมาณ 2548 และ 2549 ทั้งนี้ รัฐบาลกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2550 ที่ 1,566.2 พันล้านบาท รายได้สุทธิ 1,420 พันล้านบาท ขาดดุลงบประมาณ 146.2 พันล้านบาทหรือขาดดุลร้อยละ 1.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

หลังจากเหตุการณ์การปฏิรูปทางการเมืองเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ส่งผลให้การจัดทำงบประมาณในปีนี้อาจต่ำกว่าปกติประมาณ 3 เดือน ตามระเบียบวิธีการปฏิบัติภายใต้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 มาตรา 16 จึงต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ลวงแล้วไปพลางก่อน ทำให้ในช่วงต้นปีงบประมาณการเบิกจ่ายค่อนข้างต่ำ แต่สามารถเร่งรัดการเบิกจ่าย

ให้กลับไปสู่ภาวะปกติตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณส่งผลให้อัตราการเบิกจ่ายรวมทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 93.9 ของวงเงินงบประมาณ

ฐานะการคลังในปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลขาดดุลเงินสด 94.2 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ประกอบกับรัฐบาลกู้เงินในประเทศสุทธิ 140.5 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศสุทธิ 42.1 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลังเพิ่มขึ้นจากสิ้นปีงบประมาณ 2549 4.3 พันล้านบาท เป็น 142.8 พันล้านบาท

อนึ่ง ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2551 ฐานะการคลังรัฐบาลขาดดุลเงินสด 75.2 พันล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้ใช้เงินคงคลังเพื่อชดเชยการขาดดุล รวมทั้งกู้เงินในประเทศสุทธิ 8.5 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศสุทธิ 6.9 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่ 1 อยู่ที่ 69.1 พันล้านบาท ลดลง 73.7 พันล้านบาท จากสิ้นปีงบประมาณ 2550

ฐานะการคลังรัฐบาล^{1/}

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2549	2550	2550		2551 ^P			
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 1	ต.ค. 50	พ.ย. 50	ธ.ค. 50
รายได้นำส่ง	1,340.3	1,432.7	605.9	826.8	329.9	116.5	116.7	96.7
(Δ%)	(9.2)	(6.9)	(8.3)	(5.8)	(8.7)	(6.0)	(19.9)	(0.3)
รายจ่าย	1,359.5	1,520.5	715.5	804.9	388.7	155.1	127.0	106.6
(Δ%)	(11.6)	(11.8)	(1.3)	(23.2)	(38.8)	(74.3)	(37.5)	(8.0)
: อัตราการเบิกจ่ายปม.(%)	93.2	92.8	42.1	50.7	21.8	9.1	6.9	5.8
ดุลเงินในงบประมาณ	-19.1	-87.8	-109.6	21.9	-58.8	-38.6	-10.3	-10.0
ดุลเงินนอกงบประมาณ	23.6	-6.4	-43.5	37.1	-16.4	-1.2	-26.8	11.7
ดุลเงินสด	4.5	-94.2	-153.1	59.0	-75.2	-39.8	-37.1	1.7
: (% ต่อ GDP)	(0.1)	(-1.1)	(-3.7)	(1.4)	n.a.			
การชดเชยการขาดดุล								
กู้ยืมในประเทศสุทธิ	44.9	140.5	107.2	33.3	8.5	-7.8	-0.9	17.1
กู้ยืมต่างประเทศสุทธิ	-15.8	-42.1	-21.9	-20.2	-6.9	-0.7	-0.1	-6.1
ใช้เงินคงคลัง	-33.6	-4.3	67.8	-72.1	73.7	48.3	38.1	-12.7
ยอดคงค้างเงินคงคลัง	138.5	142.8	70.7	142.8	69.1	94.5	56.4	69.1

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลในตารางนี้ เป็นข้อมูลรายได้นำส่งคลังและรายจ่ายจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ปรับข้อมูลเป็น Cash Basis โดย รพท.

P = ข้อมูลเบื้องต้น

รายได้

ในปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บรวม 1,703.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 7.7 ซึ่งเมื่อหักการถอนคืนภาษีจะทำให้รัฐบาลมีรายได้สุทธิรวม 1,444.4 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 7.8 และสูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ (1,420 พันล้านบาท) 24.4 พันล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับรายได้พิเศษจากการยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน 36.9 พันล้านบาท หากไม่รวมรายได้พิเศษ รายได้จัดเก็บจะเท่ากับ 1,666.8 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 5.4 คิดเป็นรายได้สุทธิ 1,407.5 พันล้านบาท (ต่ำกว่าเอกสารงบประมาณ)

สำหรับรายได้ภาษีขยายตัวร้อยละ 4.9 ซึ่งต่ำกว่าปีก่อน โดยได้รับผลกระทบด้านลบจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้ 1) การแข็งค่าของเงินบาททำให้มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินบาทลดลง แม้ปริมาณจะเพิ่มขึ้น จึงส่งผลต่อการจัดเก็บทั้งอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตในส่วนที่เก็บจากการนำเข้าสินค้าประเภทต่างๆ 2) การลงทุนและการบริโภคสินค้าคงทนชะลอตัวเนื่องจากสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง 3) การกันสำรองของสถาบันการเงินเพื่อรองรับมาตรฐานบัญชี IAS 39 มีผลทำให้กำไรที่ต้องเสียภาษีโดยรวมลดลง ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีนิติบุคคล นอกจากนี้ ได้มีการประกาศลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับกิจการโทรคมนาคมเป็นร้อยละ 0 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 เป็นต้นไป

สำหรับรายได้ที่มีใช้ภาษีจัดเก็บได้ทั้งสิ้น 206.7 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 34.2 ซึ่งเร่งตัวขึ้นจากปีก่อน เนื่องจากมีเงินได้พิเศษจากการยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน หากหักรายการพิเศษนี้ รายได้ที่มีใช้ภาษีจัดเก็บได้ 169.7 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 10.2 จากระยะเดียวกันปีก่อน ทั้งนี้ ปีงบประมาณ 2550 เป็นปีแรกที่ทำให้รัฐวิสาหกิจที่มีรอบบัญชีปฏิทินนำส่งรายได้ระหว่างกาลจำนวน 2 วงตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นงวดแรก ส่วนงวดที่ 2ให้นำส่งเมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรองบัญชีแล้ว

สำหรับในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2551 รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บ 374.4 พันล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 จากระยะเดียวกันปีก่อน ทั้งนี้ เป็นการขยายตัวของภาษีจากฐานรายได้ร้อยละ 11.7 ฐานการบริโภคร้อยละ 3.7 และฐานการค้าระหว่างประเทศร้อยละ 7.1 ส่วนรายได้ที่มีใช้ภาษีขยายตัวร้อยละ 2.7

รายได้รัฐบาล *

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2549 ^P	2550 ^P	2551 ^P			
			ไตรมาส 1	ต.ค. 50	พ.ย. 50	ธ.ค. 50
รายได้ทั้งหมด	1,581.5	1,703.7	374.4	132.7	133.1	108.6
(Δ%)	(7.3)	(7.7)	(5.9)	(9.7)	(7.1)	(0.4)
ภาษี	1,427.5	1,497.1	327.0	104.9	119.1	103.0
(Δ%)	(7.6)	(4.9)	(6.4)	(4.2)	(10.2)	(4.6)
- ฐานรายได้	601.3	643.1	102.9	30.8	43.0	29.1
(Δ%)	(16.1)	(7.0)	(11.7)	(6.1)	(14.3)	(14.5)
บุคคลธรรมดา	170.1	192.8	43.1	14.9	13.1	15.1
(Δ%)	(15.4)	(13.4)	(9.9)	(9.1)	(6.4)	(13.9)
นิติบุคคล	374.7	384.6	57.4	15.9	28.4	13.2
(Δ%)	(13.7)	(2.7)	(13.5)	(7.4)	(17.7)	(12.8)
- ฐานการบริโภค	722.5	755.9	197.2	65.0	67.0	65.3
(Δ%)	(4.5)	(4.6)	(3.7)	(2.8)	(8.2)	(0.5)
มูลค่าเพิ่ม	417.8	434.3	116.9	38.8	39.3	38.8
(Δ%)	(8.3)	(3.9)	(9.5)	(6.8)	(14.7)	(7.3)
สรรพสามิต	274.1	287.2	71.0	23.2	24.8	23.1
(Δ%)	(-1.9)	(4.8)	(-4.4)	(-4.2)	(0.3)	(-9.1)
- ฐานการค้าระหว่างประเทศ	93.9	88.5	24.4	8.2	8.5	7.8
(Δ%)	(-12.4)	(-5.8)	(7.1)	(6.6)	(8.3)	(6.3)
รายได้อื่น ๆ	154.0	206.7	47.4	27.8	14.0	5.6
(Δ%)	(4.4)	(34.2)	(2.7)	(37.1)	(-13.5)	(-42.3)

หมายเหตุ: Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

สายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย

* เป็นข้อมูลรายได้ที่จัดเก็บได้ (Collection Basis) ซึ่งมีนิยามที่แตกต่างจากรายได้นำส่งในตารางฐานะการคลังรัฐบาล
 ตรงที่รายได้นำส่งจะมีการเลื่อนเวลาในการนำส่งรายได้ให้กระทรวงการคลัง รวมทั้งได้มีการหักรายได้ส่วนหนึ่ง
 เพื่อกันไว้เพื่อคืนภาษี และชดเชยภาษี เป็นต้น

รายจ่าย

ในปีงบประมาณ 2550 รายจ่ายรวม (รวมชำระคืนต้นเงินกู้) จำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจ (รายจ่ายปีปัจจุบันบวกรายจ่ายปีก่อน) ของรัฐบาลมีจำนวน 1,575.0 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 12.8 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำ 1,240.1 พันล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 17.2) และรายจ่ายลงทุน 334.2 พันล้านบาท (หดตัวร้อยละ 0.2)

สำหรับรายจ่ายของรัฐบาลปีปัจจุบันที่จำแนกตามงบรายจ่ายที่สำคัญ ได้แก่ งบบุคลากร งบดำเนินงาน งบลงทุน งบอุดหนุน และงบรายจ่ายอื่น มีจำนวนทั้งสิ้น 1,472.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 15.9 คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายทั้งปีงบประมาณเท่ากับร้อยละ 93.9 สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 93.4 ในปีงบประมาณก่อนและเป้าหมายที่ร้อยละ 93

ทั้งนี้ รายจ่ายที่เร่งตัวขึ้นนั้น เป็นไปตามนโยบายการเร่งรัดการเบิกจ่ายของรัฐบาล

สำหรับไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2551 รายจ่ายรวมของรัฐบาลมีจำนวน 393.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 31.2 สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายของรัฐบาล โดยรายจ่ายที่สำคัญ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อการศึกษา 90.6 พันล้านบาท รายจ่ายเพื่อดำเนินนโยบายด้านการเศรษฐกิจ 86.7 พันล้านบาท รายจ่ายเพื่อหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 39.8 พันล้านบาท เป็นต้น ส่งผลให้อัตราเบิกจ่ายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ 21.6 ของวงเงินงบประมาณ เทียบกับร้อยละ 16.5 ในปีงบประมาณก่อนที่งบประมาณล่าช้า

โครงสร้างงบประมาณรายจ่าย

หน่วย: พันล้านบาท	เบิกจ่ายตามระบบ GFMS*			อัตราเบิกจ่าย (ร้อยละ)		
	2549	2550	2551	2549	2550	2551
			ไตรมาส 1			ไตรมาส 1
1. ปีปัจจุบัน	1,270.8	1,470.9	358.2	93.4%	93.9%	21.6%
(Δ%)	11.7	15.7	38.9	2.7	0.5	31.1
รายจ่ายประจำ	1,007.3	1,208.1	303.5	102.7%	99.5%	23.4%
(Δ%)	10.0	19.9	27.5	6.3	-3.2	19.5
รายจ่ายลงทุน	263.4	262.7	54.7	69.4%	74.6%	15.0%
(Δ%)	18.8	-0.3	178.4	-0.1	0.1	166.4
อื่น ๆ	-	0.1	0.0	-	-	-
(Δ%)	-	-	-	-	-	-
2. รายจ่ายเงินกู้เพิ่มเติม	125.1	104.1	35.4	73.8%	66.7%	23.6%
(Δ%)	18.7	-16.8	-16.1	0.2	-0.1	-12.7
รายจ่ายประจำ	50.9	32.0	14.8	78.4%	68.5%	25.8%
(Δ%)	101.8	-37.2	-2.3	4.6	-12.6	-20.7
รายจ่ายลงทุน	71.4	71.5	20.0	70.6%	66.1%	22.2%
(Δ%)	13.4	0.1	-25.0	18.1	-6.5	-10.0
อื่น ๆ	2.9	0.7	0.6	78.7%	52.4%	24.9%
(Δ%)	-83.4	-76.8	54.2	19.8	-33.3	-24.0
3. รวมรายจ่าย	1,395.9	1,575.0	393.7	91.3%	91.4%	21.8%
(Δ%)	12.3	12.8	31.2	3.9	0.2	24.9
รายจ่ายประจำ	1,058.2	1,240.1	318.3	101.2%	98.3%	23.5%
(Δ%)	12.5	17.2	25.7	5.5	-2.8	17.2
รายจ่ายลงทุน	334.8	334.2	74.7	69.7%	72.6%	16.4%
(Δ%)	17.6	-0.2	60.8	-0.1	4.2	62.7
อื่น ๆ	2.9	0.7	0.6	78.7%	56.4%	24.9%
(Δ%)	-83.4	-75.1	54.6	19.7	-28.3	-23.8

หมายเหตุ: * Government Fiscal Management Information System

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

รายจ่ายปีปัจจุบันของรัฐบาลจำแนกตามงบรายจ่าย

หน่วย: ล้านบาท

	เบิกจ่าย		
	2549	2550 ^P	2551 ^P
			ไตรมาส 1
งบประมาณปีปัจจุบัน	1,270,682	1,472,527	358,252
	(11.2)	(15.9)	(39.0)
งบบุคลากร	389,046	429,192	110,793
(Δ%)	(10.0)	(10.3)	(12.9)
งบดำเนินงาน	130,987	147,554	31,022
(Δ%)	(19.5)	(12.6)	(41.3)
งบลงทุน	98,686	107,901	13,173
(Δ%)	(22.2)	(9.3)	(43.2)
งบอุดหนุน	348,103	371,727	118,585
(Δ%)	(14.4)	(6.8)	(86.1)
งบรายจ่ายอื่น	303,859	416,152	84,679
	(3.0)	(37.0)	(30.6)

หมายเหตุ: P = ข้อมูลเบื้องต้น

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: ข้อมูลปีงบประมาณ 2548 จาก ธปท.

ข้อมูลปีงบประมาณ 2549 เป็นต้นไปจากระบบ GFMS ศูนย์เทคโนโลยีและการสื่อสารกระทรวงการคลัง

รัฐวิสาหกิจ

ในปีงบประมาณ 2550 รัฐวิสาหกิจ^{1/} มีเงินสดเพื่อใช้ในการลงทุน (Retained Income) 160.8 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 จากระยะเดียวกันปีก่อน ขณะที่รัฐวิสาหกิจมีรายจ่ายลงทุนรวม 210.0 พันล้านบาท ใกล้เคียงกับปีก่อน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐวิสาหกิจต่างๆ รอคอยชัดเจนด้านนโยบายรัฐบาล ประกอบกับปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ การส่งเรื่องขออนุมัติเพิ่มเติมระหว่างปีของรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาด้านข้อมูลที่ขาดความสมบูรณ์ครบถ้วน และความล่าช้าในการจัดส่งข้อมูลเพิ่มเติม การก่อสร้างโครงการบ้านเอื้ออาทร

ของการเคหะแห่งชาติล่าช้ากว่ากำหนด นอกจากนี้ โครงการลงทุนขนาดใหญ่ โดยเฉพาะโครงการขนส่งมวลชนระบบรางยังไม่สามารถเปิดประกวดราคาได้ตามกำหนด และรัฐวิสาหกิจบางแห่งรอความชัดเจนจากนโยบายการค้าต่างตอบแทนและการค้าแบบแลกเปลี่ยน (Barter Trade) จากปัจจัยดังกล่าวทำให้การลงทุนไม่เป็นไปตามแผน (จากที่กำหนดไว้ร้อยละ 90 เหลือเพียงร้อยละ 74) ทำให้การเบิกจ่ายลงทุนล่าช้า ส่งผลให้รัฐวิสาหกิจขาดดุล 49.2 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.6 ของ GDP ใกล้เคียงกับปีก่อน

ดุลรัฐวิสาหกิจ

(หน่วย : พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2549 ^{P/}	2550 ^{P/}
เงินสดที่มีเพื่อใช้ในการลงทุน (Retained Income)	156.1	160.8
($\Delta\%$)	(9.0)	(3.0)
รายจ่ายลงทุน	206.2	210.0
($\Delta\%$)	(-11.4)	(1.8)
ดุลรัฐวิสาหกิจ	-50.1	-49.2
(% ต่อ GDP)	(-0.7)	(-0.6)

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

^{1/} ข้อมูลรัฐวิสาหกิจจากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ไม่รวมรัฐวิสาหกิจบางแห่ง เช่น ปตท.)

หนี้สาธารณะ

ณ สิ้นปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลมีหนี้สาธารณะ 3,179.4 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.9 ของ GDP ลดลงจากร้อยละ 41.3 ของ GDP ณ สิ้นปีงบประมาณก่อน โดยเป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 2,051.4 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 24.5 ต่อ GDP) หนี้ของรัฐบาลที่มิใช่เป็นสถาบันการเงินทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกัน 506.8 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 6.0 ต่อ GDP) และ 400.5 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 4.8 ต่อ GDP) ตามลำดับ หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF) 185.2 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 2.2 ต่อ GDP) และหนี้องค์กรของรัฐอื่นๆ (หนี้กองทุนหมู่บ้าน หนี้กองทุนน้ำมัน) อีก 35.6 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 0.4 ต่อ GDP)

โดยรวมแล้วนับได้ว่าฐานะการคลังของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2550 อยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพและอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังทั้งในส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP และภาระหนี้ต่องบประมาณ

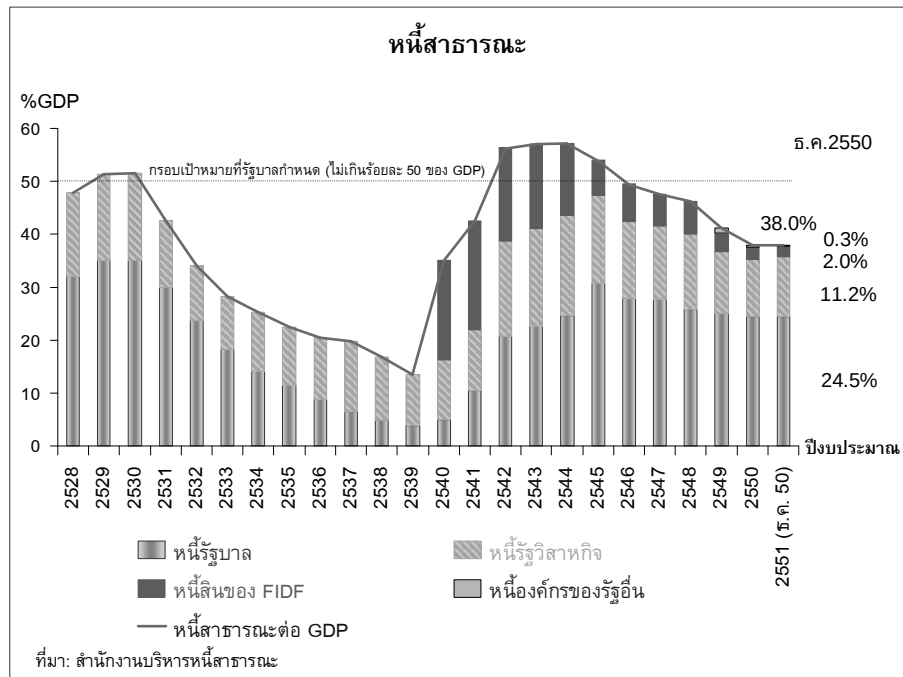
ทั้งนี้ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2550 หนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ในระดับร้อยละ 38.0 หรือ 3,183.8 พันล้านบาท ประกอบด้วยหนี้รัฐบาลกู้โดยตรง 2,051.1 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 24.5 ต่อ GDP) หนี้ของรัฐบาลที่มิใช่เป็นสถาบันการเงิน 939.3 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 11.2 ต่อ GDP) หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู 166.6 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 2.0 ต่อ GDP) และหนี้องค์กรของรัฐอื่นๆ (หนี้กองทุนหมู่บ้าน หนี้กองทุนน้ำมัน) อีก 26.8 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 0.3 ต่อ GDP)

หนี้สาธารณะ
(หน่วย : พันล้านบาท)
ปีงบประมาณ

	2549 ^{P1}	2550 ^{P1}	2551 ^{P1}
			ไตรมาส 1
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง	1,967.7	2,051.4	2,051.1
(% ต่อ GDP)	(25.1)	(24.4)	(24.5)
1.1 หนี้ต่างประเทศ	191.9	107.9	93.1
1.2 หนี้ในประเทศ	1,775.8	1,943.5	1,958.0
2. หนี้ของรัฐบาลที่มิใช่เป็นสถาบันการเงิน	911.5	907.3	939.3
(% ต่อ GDP)	(11.6)	(10.8)	(11.2)
2.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	522.3	506.8	539.8
หนี้ต่างประเทศ	195.1	171.1	169.8
หนี้ในประเทศ	327.2	335.7	369.9
2.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	389.2	400.5	399.5
หนี้ต่างประเทศ	119.1	134.3	136.2
หนี้ในประเทศ	270.1	266.2	263.3
3. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู	273.5	185.2	166.6
(% ต่อ GDP)	(3.5)	(2.2)	(2.0)
3.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	0.0	0.0	73.8
3.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	273.5	185.2	92.8
4. หนี้องค์การของรัฐอื่นๆ *	80.4	35.6	26.8
(% ต่อ GDP)	(1.0)	(0.4)	(0.3)
4.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	29.3	18.0	18.0
4.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	51.1	17.6	8.8
5. รวม (1+2+3+4)	3,233.1	3,179.4	3,183.8
(% ต่อ GDP)	(41.3)	(37.9)	(38.0)

หมายเหตุ : * สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ได้จัดประเภทหนี้ใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ทีมวิเคราะห์การคลัง

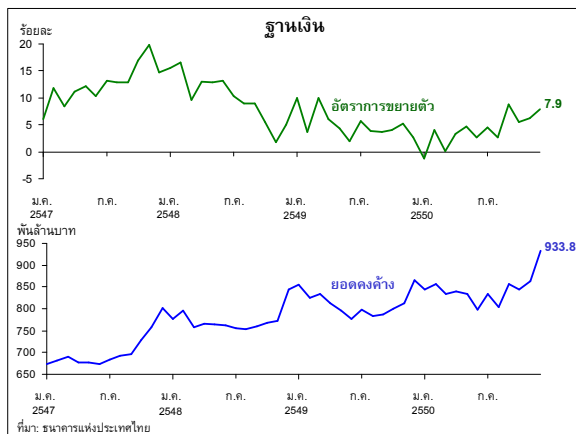
โทร. 0-2283-5628

2.11 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

ฐานเงินและปริมาณเงิน

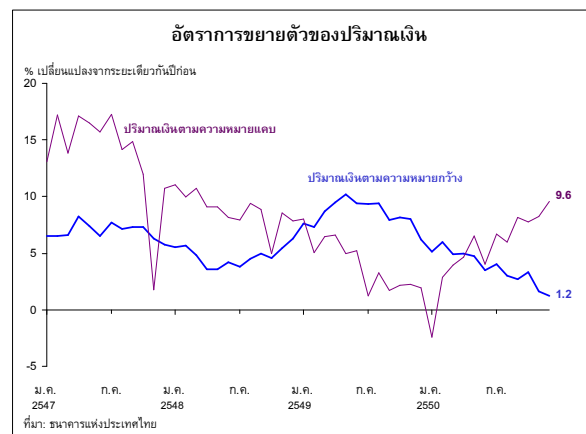
ณ สิ้นปี 2550 ฐานเงินอยู่ที่ระดับ 933.8 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 7.9 จากสิ้นปีก่อน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของฐานเงินในปี 2550 พบว่า อัตราการขยายตัวของเงินสดหมุนเวียนภาคเอกชนอยู่ในทิศทางที่เร่งตัว โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของเครื่องชี้การบริโภคภาคเอกชน

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญด้านอุปทานของฐานเงินในปี 2550 ได้แก่ (1) สินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากการซื้อเงินตราต่างประเทศของ ธปท. (2) สินเชื่อสุทธิที่ ธปท. ให้แก่รัฐบาลเพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการถือครองพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้น ขณะที่เงินฝากของรัฐบาลที่ ธปท. ลดลง และ (3) สินเชื่อสุทธิที่ ธปท. ให้แก่สถาบันการเงินลดลงเนื่องจากสถาบันการเงินเพิ่มการลงทุนในตลาดซื้อคืนพันธบัตร รวมทั้งถือครองพันธบัตร ธปท. เพิ่มขึ้นด้วย

ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง

(Broad Money) ณ สิ้นปี 2550 อยู่ที่ระดับ 8,317.5 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.2 ซึ่งเป็นอัตราที่ชะลอลงจากปีก่อนที่ร้อยละ 6.2 สาเหตุสำคัญมาจากการที่ธนาคารพาณิชย์เปลี่ยนไปออกตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange) เป็นจำนวนมาก แทนการระดมเงินฝาก ซึ่งตั๋วแลกเงินดังกล่าวยังไม่ได้ถูกนับรวมในนิยามปริมาณเงินและเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ จึงทำให้ปริมาณเงินตามความหมายกว้างขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าปกติ นอกจากนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ต่ำลงตามวัฏจักรอัตราดอกเบี้ยขาลงในช่วงที่ผ่านมามีส่วนทำให้เงินฝากของธนาคารพาณิชย์รวมถึงปริมาณเงินตามความหมายกว้างมีแนวโน้มชะลอตัวลงด้วย

อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

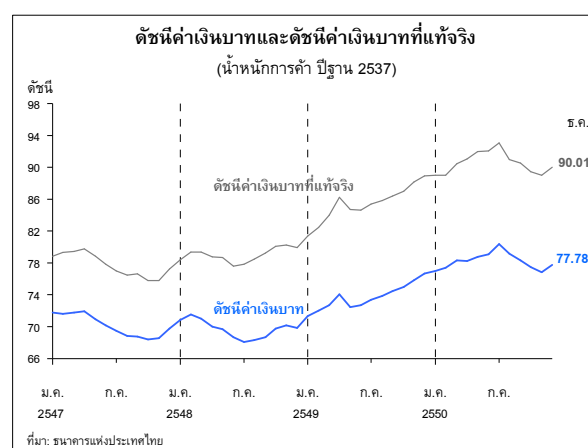
1) อัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2550 อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 33.27-36.09 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 34.56 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปี 2549 ที่ 37.93 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ทั้งนี้ อัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเกือบตลอดทั้งปีจากปัจจัยสนับสนุนหลายประการ คือ (1) ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่โน้มอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องจากความเชื่อมั่นในเงินดอลลาร์ สรอ. ที่ลดลงตามการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและสัญญาณการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ชัดเจนขึ้น (2) การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างต่อเนื่องของไทย ซึ่งทำให้มีแรงกดดันจากการขายเงินตราต่างประเทศของผู้ส่งออก และ (3) การไหลเข้าของเงินทุนเคลื่อนย้ายมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในช่วง อาทิ ในช่วงต้นเดือนกรกฎาคม อย่างไรก็ตาม ในช่วงเดียวกันก็มีปัจจัยบางประการที่ช่วยชะลอการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนลงบ้าง ได้แก่ การผ่อนคลายมาตรการดูแลเงินทุนเคลื่อนย้ายเพื่อให้กระแสของเงินทุนไหลเข้า-ออกมีความสมดุลกันมากยิ่งขึ้น และการเข้าดูแลค่าเงินบาทของ ธปท. นอกจากนี้ ในช่วงปลายเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมความกังวลของนักลงทุนต่างชาติเกี่ยวกับปัญหา Subprime ในสหรัฐฯ อาจขยายขอบเขต ส่งผลให้เกิดการถอนการลงทุนในตลาดภูมิภาคกลับไปถือสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ค่าเงินบาทจึงกลับอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเวลาดังกล่าว

ขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในปี 2550 แข็งค่าขึ้นร้อยละ 9.7 จากค่าเฉลี่ยในปี 2549 ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate - NEER) ซึ่งคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับสกุลเงินของประเทศต่างๆ ที่มีความสำคัญทางการค้าระหว่างประเทศต่อไทยโดยนำมาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก แข็งค่าขึ้นเช่นกันแต่ในอัตราที่น้อยกว่าอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. กล่าวคือ แข็งขึ้นร้อยละ 6.2 โดยในปี 2550 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 78.22 เทียบกับค่าเฉลี่ย 73.69 ในปี 2549 สะท้อนว่าค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้าและคู่แข่งโดยรวมแต่ไม่มากเท่ากับการแข็งขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากในปี 2550 ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. โนม์อ่อนลงเทียบกับทุกสกุลเงินสำคัญ ทั้งนี้ สังเกตได้ว่าในช่วงต้นปีถึงเดือนสิงหาคม อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. และดัชนีค่าเงินบาทเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน แต่ระหว่างเดือนกันยายนถึงพฤศจิกายนอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งขึ้นในอัตราที่น้อยกว่าอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินสกุลหลักและภูมิภาคกับดอลลาร์ สรอ. ซึ่งส่งผลให้ดัชนีค่าเงินบาทโน้มลดลงในช่วงดังกล่าว

สำหรับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate - REER) ซึ่งรวมผลของเงินเฟ้อเพื่อสะท้อนความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าออกของไทย ปรับสูงขึ้นเช่นกันจากค่าเฉลี่ยที่ 85.42 ในปี 2549 เป็น 90.54 ในปี 2550 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 6.0 น้อยกว่าการแข็งค่าขึ้นของดัชนีค่าเงินบาทเล็กน้อยเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อของไทยอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศคู่ค้าและคู่แข่งโดยเปรียบเทียบเล็กน้อย

ทั้งนี้ หากพิจารณาการแข็งค่าขึ้นของเงินบาทเฉลี่ยในเดือนธันวาคม 2550 เทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.3 แต่ดัชนีค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงปรับแข็งค่าขึ้นเพียงร้อยละ 1.4 และ 1.3 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในช่วงดังกล่าวมาจากการเคลื่อนไหวของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เป็นสำคัญ และความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของไทยในตลาดโลกที่สะท้อนจากการเปลี่ยนแปลงของดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค ซึ่งคำนวณโดย BIS นั้น ไม่ได้ถูกบั่นทอนจากปัจจัยค่าเงิน นอกจากนี้ ค่าความผันผวนที่แท้จริง (Actual Volatility) ของค่าเงินบาทในปี 2550 เฉลี่ยอยู่ที่ 3.2 ต่ำกว่าของประเทศในภูมิภาคส่วนใหญ่อีกด้วย

ค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทเทียบกับเงินสกุลต่างๆ

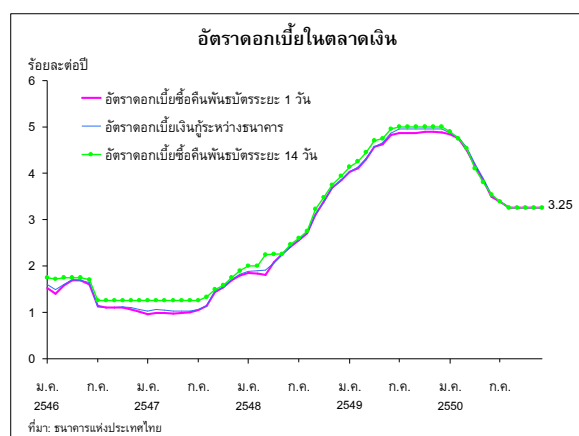
ธ.ค. ธันวาคม 2550	% เปลี่ยนแปลงจากธันวาคม 2549			ค่าความผันผวน (Actual Volatility) เทียบกับดอลลาร์ สรอ. ^{2/} ม.ค. - ธ.ค. 2550
	NEER ^{1/}	REER ^{1/}	เทียบกับ USD ^{2/}	
PHP	14.2	14.0	18.7	6.8
INR	6.9	6.8	12.0	5.1
CNY	1.6	5.1	6.2	1.6
MYR	1.6	0.3	6.7	4.1
THB	1.4 ^{2/}	1.3 ^{2/}	6.3	3.2
SGD	1.2	1.4	6.2	3.4
JPY	-0.6	-4.2	4.4	8.8
TWD	-4.6	-3.8	0.4	2.7
HKD	-5.2	-5.6	-0.3	0.6
KRW	-5.7	-5.9	-0.6	4.1
IDR	-7.4	-4.4	-1.7	7.7

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณโดย BIS

^{2/} คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

2) อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงิน

ในปี 2550 อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินเฉลี่ยลดลงจากปี 2549 สอดคล้องกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย^{1/} โดยอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วันและอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.77 และ 3.79 ต่อปี ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2549 ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.64 และ 4.69 ต่อปีตามลำดับ

ทั้งนี้ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ตัดสินใจปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวม 5 ครั้ง จากร้อยละ 5.0 ต่อปี ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2549 เป็นร้อยละ 3.25 ต่อปี ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2550 เนื่องจากประเมินว่าความเสี่ยงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้จ่ายภาคเอกชนที่ต้องการแรงกระตุ้นเพื่อให้สามารถฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อลดลงและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังอยู่ในช่วงเป้าหมาย การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายดังกล่าวทำให้อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินปรับลดลงตามทันที

สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปี 2550 กนง. ตัดสินใจคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปีในการประชุมทั้ง 3 ครั้งระหว่างเดือนสิงหาคมถึงธันวาคม เนื่องจากประเมินว่า แม้มีความเสี่ยงต่อการเติบโตยังมีอยู่จากความเสี่ยงของภาวะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะปัญหา Subprime ในสหรัฐฯ และราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับสูงขึ้น แต่ในภาพรวมเศรษฐกิจไทยมีแรงส่งที่ดีขึ้นจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ ในขณะที่แรงกดดันด้านราคาเริ่มสูงขึ้นในช่วงปลายปี

^{1/} คณะกรรมการนโยบายการเงินได้ปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากการใช้อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 14 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2550 เป็นต้นมา

3) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในปี 2550 เติบโตต่ำกว่าปี 2549 และมีความผันผวนมากกว่า โดยในช่วงครึ่งแรกของปีอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาวปรับลดลงค่อนข้างมากตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในช่วงวัฏจักรขาลง อย่างไรก็ดี อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะกลางและระยะยาวได้ปรับสูงขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงปลายเดือนพฤษภาคมเมื่อตลาดคาดการณ์ว่าวัฏจักรอัตราดอกเบี้ยนโยบายขาลงมีแนวโน้มใกล้จะสิ้นสุดแล้ว สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปีอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากหลายปัจจัย อาทิ การคาดการณ์ของตลาดเกี่ยวกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย การปรับสูงขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ กอปรกับปัจจัยด้านฤดูกาลที่นักลงทุนส่วนใหญ่มักชะลอการลงทุนในตลาดพันธบัตรรัฐบาลในช่วงท้ายปี

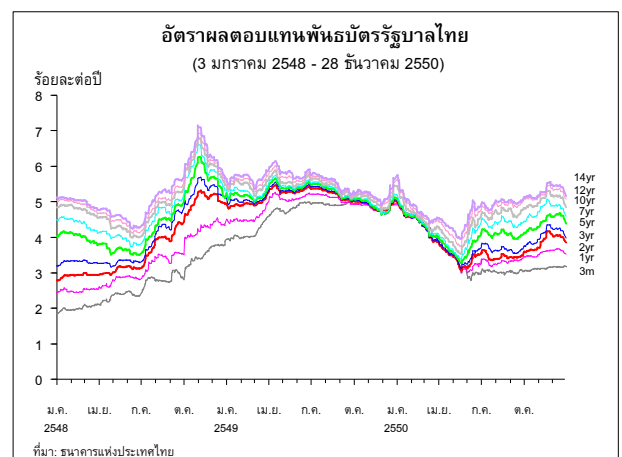
ความเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในแต่ละไตรมาสสรุปได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2550 ปรับลดลงอย่างต่อเนื่องจากปลายปี 2549 โดยเส้นอัตราผลตอบแทนมีความชันค่อนข้างน้อย สะท้อนการคาดการณ์ของตลาดว่าทิศทางของอัตราดอกเบี้ยยังอยู่ในช่วงขาลง

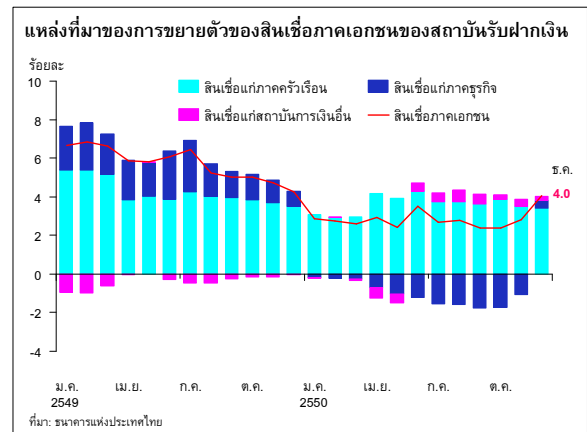
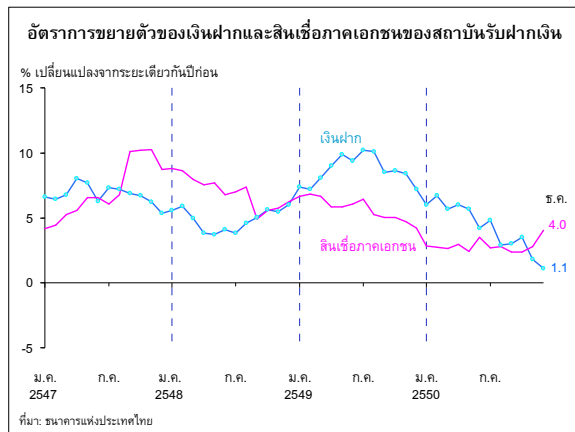
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเคลื่อนไหวค่อนข้างผันผวนในไตรมาสที่ 2 โดยยังคงปรับลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงแรก แต่กลับสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเดือนพฤษภาคมหลังจากที่ตลาดปรับเปลี่ยนการคาดการณ์เกี่ยวกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย กล่าวคือ คาดว่าวัฏจักรขาลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบายใกล้จะสิ้นสุดแล้ว นักลงทุนจึงขายพันธบัตรที่ได้ลงทุนไว้ในช่วงก่อนหน้านี้ ทำให้เส้นอัตราผลตอบแทนปรับชันขึ้นอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤษภาคม

ในไตรมาสที่ 3 อัตราผลตอบแทนระยะกลางและยาวปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งจากการขายพันธบัตรเพื่อนำเงินไปลงทุนในตลาดหุ้นของกองทุนรวม และอีกส่วนหนึ่งเป็นผลจากการประมูลพันธบัตรรัฐบาลในตลาดแรกที่มี Bid Coverage Ratio ต่ำกว่า 1 เท่า ซึ่งทำให้ตลาดมองว่าปริมาณพันธบัตรที่ออกประมูลมีมากเกินไปเกินความต้องการของตลาด สำหรับอัตราผลตอบแทนระยะสั้นเคลื่อนไหวในช่วงแคบสอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ทรงตัว ทำให้ส่วนต่างของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวระยะกลาง และระยะสั้นมีช่วงที่กว้างขึ้น

ในไตรมาสที่ 4 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะกลางและระยะยาวมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นในช่วงแรกของไตรมาสตามการปรับขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐฯ และความกังวลเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อที่เริ่มเร่งตัวในช่วงดังกล่าว ประกอบกับปัจจัยด้านฤดูกาลที่นักลงทุนมักชะลอการลงทุนลงในช่วงสิ้นปี อย่างไรก็ดี อัตราผลตอบแทนปรับลดลงบ้างในช่วงปลายเดือนธันวาคม เนื่องจากมีข่าวลือในตลาดเกี่ยวกับการลดการทำธุรกรรม Swap เพื่อดูดซับสภาพคล่องของ ธปท.

เงินฝากและสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบัน รับฝากเงิน^{2/}

1) เงินฝากของสถาบันรับฝากเงิน

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 เงินฝากของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากช่วงปลายปีก่อน หลังจากที่สถาบันรับฝากเงินยุติการแข่งขันปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อระดมฐานลูกค้าเงินฝากในช่วงกลางปี 2549 ประกอบกับวัฏจักรอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในช่วงขาลงไม่ค่อยจูงใจให้ประชาชนนำเงินมาฝาก ประชาชนจึงหันไปลงทุนในทางเลือกอื่น เช่น พันธบัตรหรือกองทุนรวม อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของเงินฝากเร่งตัวขึ้นบ้างในบางช่วง อาทิ เมื่อมีการนำเงินงบประมาณบางส่วนมาฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์เพื่อรอการเบิกจ่าย

สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปีอัตราการขยายตัวของเงินฝากยังคงชะลอลงต่อเนื่องสาเหตุ

หลักมาจากการที่ธนาคารพาณิชย์หันไประดมทุนด้วยการออกตราสารหนี้ประเภทตั๋วแลกเงินแทนการระดมเงินฝากเนื่องจากมีต้นทุนที่ต่ำกว่า ซึ่งการออกตราสารหนี้ประเภทตั๋วแลกเงินดังกล่าวยังไม่ได้นับรวมอยู่ในเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้ ยังมีผลจากปัจจัยชั่วคราว ได้แก่ การที่ประชาชนถอนเงินฝากเพื่อนำไปซื้อพันธบัตรออมทรัพย์ของ ธปท. และกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ ในเดือนกันยายนและพฤศจิกายน 2550 ตามลำดับ ทำให้ ณ สิ้นปี อัตราการขยายตัวของเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินอยู่ที่ร้อยละ 1.1 แต่หากนับรวมการออกตั๋วแลกเงินของธนาคารพาณิชย์ในเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินแล้ว เงินฝากของสถาบันรับฝากเงิน (รวมตั๋วแลกเงิน) จะขยายตัวที่ประมาณร้อยละ 7.0

2) สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

อัตราการขยายตัวของสินเชื่อภาคเอกชนในปี 2550 ยังคงทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ หลังจากที่ชะลอตัวต่อเนื่องมาตั้งแต่ช่วงกลางปีก่อนหน้า โดยสาเหตุหลักมาจากการหดตัวของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการลงทุนซึ่งสอดคล้องกับภาวะการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศ ในขณะที่สินเชื่อที่ให้แก่ภาคครัวเรือน

^{2/} สถาบันรับฝากเงินประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ กิจการวิเทศธนกิจ บริษัทเงินทุน ธนาคารเฉพาะกิจ (ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย) สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Mutual Funds)

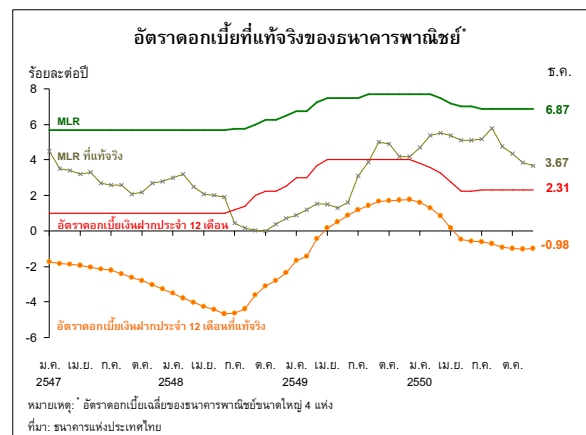
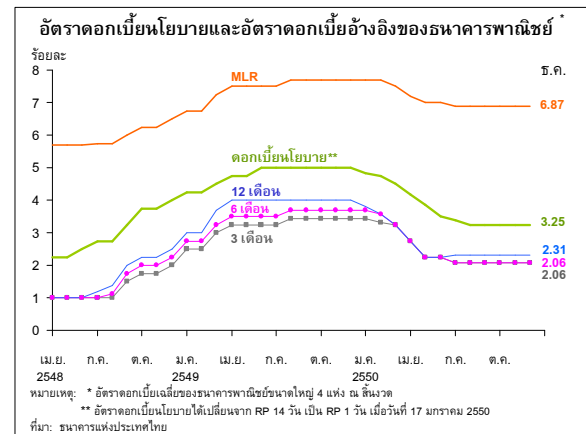
ยังคงขยายตัวได้ดีต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนให้สินเชื่อโดยรวมยังสามารถขยายตัวได้ ทั้งนี้ อัตราการขยายตัวของสินเชื่อได้ชะลอตัวลงไปอยู่ในระดับต่ำสุดของปีที่ร้อยละ 2.4 ในเดือนกันยายน อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนเป็นต้นมา สินเชื่อภาคเอกชนโดยรวมเริ่มปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจเริ่มมีสัญญาณของการฟื้นตัวตามการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดย ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2550 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชนปรับสูงขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 4.0 โดยสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจเริ่มมีอัตราการขยายตัวเป็นบวกครั้งแรกหลังจากที่หดตัวต่อเนื่องมาตั้งแต่เดือนมกราคม 2550

3) อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 ธนาคารพาณิชย์ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงทั้งเงินฝากและเงินกู้ลงตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่เริ่มปรับลดลงตั้งแต่เดือนมกราคม 2550 โดยการปรับลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เป็นไปในอัตราที่ช้ากว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เพื่อรักษารายได้สุทธิและผลกำไรไว้ไม่ให้ลดลง เนื่องจากต้นทุนของเงินฝากส่วนที่เป็นเงินฝากประจำยังคงอิงอยู่กับอัตราดอกเบี้ยเดิมที่ยังไม่ครบกำหนดชำระ จึงจำเป็นต้องปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลงไประดับหนึ่งก่อนที่จะปรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ให้ลดลงได้

อย่างไรก็ดี หลังจากที่ กนง. ได้มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2550 ธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ก็มิได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงลงอีก โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะสั้นอายุ 3 และ 6 เดือนของธนาคารพาณิชย์รายใหญ่ 4 แห่งเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.06 ต่อปี ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ

2.31 ต่อปี ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.87 ต่อปี ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงทั้งเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ทรงตัวต่อเนื่องในระดับดังกล่าวจนถึงสิ้นปี 2550 ตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ไม่เปลี่ยนแปลง

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ที่ลดลงต่อเนื่องในช่วงตั้งแต่เดือนมกราคม-กรกฎาคม ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริง^{3/} ปรับลดลงเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ แม้ธนาคารพาณิชย์จะมิได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอ้างอิงลงตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 แต่ประมาณการอัตราเงินเฟ้อซึ่งเป็นตัวแทนของอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในอีก 12 เดือนข้างหน้าปรับสูงขึ้น

^{3/} อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง = อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก 12 เดือน - ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้า

ในช่วงครึ่งหลังของปีตามแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงปรับลดลงต่อเนื่อง โดย ณ สิ้นปี 2550 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริงมีค่าติดลบอยู่ที่ประมาณร้อยละ -0.98 ต่อปี ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ที่แท้จริง^{4/} ก็มีแนวโน้ม

ปรับลดลงเช่นเดียวกันตามการปรับลดลงของอัตราดอกเบี้ย MLR ของธนาคารพาณิชย์ในช่วงต้นปี ประกอบกับการเร่งตัวของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงปลายปี อนึ่ง อัตราดอกเบี้ย MLR ที่แท้จริงอาจผันผวนบ้างตามทิศทางของอัตราเงินเฟ้อในแต่ละเดือน ทั้งนี้ ณ สิ้นปี 2550 อยู่ที่ร้อยละ 3.67 ต่อปี

^{4/} อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริง = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR
– อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์ในปี 2550 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้ดอกเบี้ยสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.1 โดยแม้การปล่อยสินเชื่อให้แก่ภาคธุรกิจจะชะลอตัวตามภาวะการลงทุนภาคเอกชน แต่สินเชื่อที่ให้แก่ภาคครัวเรือนยังขยายตัวสูง ทำให้รายได้ดอกเบี้ยโดยรวมของธนาคารพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้น ขณะที่รายจ่ายดอกเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นบ้างแต่น้อยกว่ารายได้ดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากเงินฝากที่ได้รับอัตราดอกเบี้ยสูงในช่วงก่อนหน้าค่อยๆ ทอยยครบกกำหนด นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ได้หันมาออกตราสารหนี้ระยะสั้นซึ่งมีต้นทุนถูกกว่าแทนการระดมเงินฝากด้วย

ส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ทรงตัวใกล้เคียงกับปีก่อน โดยรายได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์บางแห่งปรับลดลงตามผลขาดทุนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภท Collateralized Debt Obligations (CDOs) ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา Subprime ในสหรัฐฯ นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ก็ปรับสูงขึ้น ทั้งจากค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับพนักงานและการบริหาร รวมทั้งการรับรู้การด้อยค่าของสินทรัพย์หรือการขายและการด้อยค่าของค่าความนิยม (Goodwill) ที่เกิดจากการควบรวมกิจการของสถาบันการเงินบางแห่งอีกด้วย

ดังนั้น ในปี 2550 แม้ธนาคารพาณิชย์จะมีรายได้ดอกเบี้ยสุทธิเพิ่มขึ้น แต่รายจ่ายที่มีใช้

ดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเช่นกัน ส่งผลให้ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรจากการดำเนินงาน 156.2 พันล้านบาท ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อน

อย่างไรก็ดี เมื่อหักค่าใช้จ่ายด้านการกันสำรองและภาษีจำนวน 103.7 และ 30.2 พันล้านบาทตามลำดับแล้ว ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรสุทธิเพียง 22.4 พันล้านบาท ลดลงจากปี 2549 ถึง 46.4 พันล้านบาท โดยภาระการกันสำรองที่เพิ่มขึ้นมากดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นผลจากการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard – IAS 39) ซึ่งกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องป้องกันความเสี่ยงจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ กล่าวคือ ธนาคารพาณิชย์ต้องกันสำรองเต็มจำนวนทันทีเมื่อสินเชื่อกลายเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพ (Non-Performing Loans – NPLs) นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ยังมีภาระกันสำรองเพิ่มขึ้นจาก NPL ของบางกลุ่มธุรกิจที่เพิ่มขึ้น ซึ่งได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจในประเทศและความผันผวนในตลาดการเงินโลก

อย่างไรก็ดี ฐานะโดยรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงแข็งแกร่ง โดยในปีนี้มีธนาคารพาณิชย์บางแห่งที่ได้ทำการเพิ่มทุนเพิ่มเติม ทำให้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของทั้งระบบ ณ สิ้นปี 2550 เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 15.4 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 8.5 ตามที่กฎหมายกำหนด

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์

หน่วย: พันล้านบาท	2549	2550 ^P	% Δ ปี 2550 เทียบกับปี 2549	2550 ^P		% Δ ปี 2550 เทียบกับปี 2549	
				ธ.พ.ไทย	ธ.พ. ตปท.	ธ.พ.ไทย	ธ.พ. ตปท.
1. รายได้ดอกเบี้ย	463.2	489.4	5.6	430.6	58.8	5.5	6.5
2. ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	203.9	206.3	1.2	175.0	31.3	0.5	5.2
3. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (3) = (1) - (2)	259.3	283.1	9.1	255.6	27.5	9.3	8.0
4. รายได้ที่มีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	104.3	104.4	0.1	84.8	19.6	-4.6	27.1
5. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	206.5	231.2	11.9	207.1	24.0	11.9	12.4
6. กำไรจากการดำเนินงาน (6) = (3) + (4) - (5)	157.1	156.2	-0.5	133.2	23.0	-3.2	18.3
7. หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ รวม ขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้	-67.8	-103.7	53.1	-98.9	-4.8	51.6	92.6
8. ภาษีและรายการพิเศษ	-20.5	-30.2	47.1	-25.7	-4.5	44.0	68.0
9. กำไรสุทธิ (9) = (6) - (7) - (8)	68.8	22.4	-67.5	8.6	13.7	-84.2	-4.0

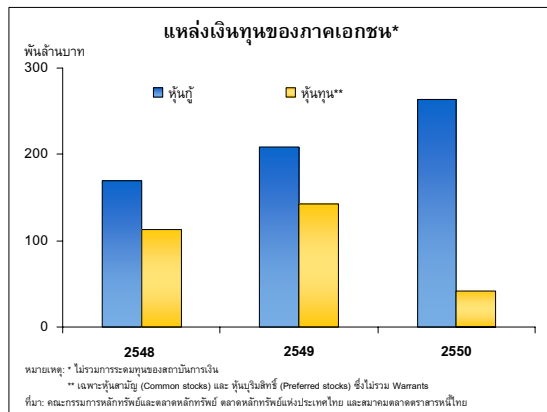
P= ตัวเลขเบื้องต้น ณ วันที่ 25 มีนาคม 2551

2.12 ตลาดทุน

แหล่งเงินทุนของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน

ในปี 2550 การระดมทุนของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนอยู่ในภาวะที่ค่อนข้างชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยมีรายละเอียดจำแนกตามแหล่งเงินทุนดังนี้

1. แหล่งเงินทุนภาคธุรกิจเอกชน

ในปี 2550 ภาคธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินระดมทุนจากการออกตราสารหนี้หรือหุ้นกู้เป็นมูลค่า 264.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 26.6 ส่วนหนึ่งเนื่องจากการตัดสินใจออกหุ้นกู้ที่ปรับลดลงตามอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่โน้มต่ำลงตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินมีความเข้มงวดเพิ่มขึ้นบ้าง ทำให้บริษัทที่มีศักยภาพในการเข้าถึงตลาดบางส่วนระดมทุนโดยการออกตราสารหนี้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ภาคธุรกิจที่มีการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ ได้แก่ กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พลังงาน และการสื่อสาร เป็นต้น

สำหรับการระดมทุนผ่านตราสารทุนในปี 2550 ลดลงค่อนข้างมากเพราะภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและความไม่แน่นอนทางการเมืองทำให้ภาคธุรกิจส่วนหนึ่งชะลอการ

ลงทุนและการระดมทุนออกไป สะท้อนจากจำนวนบริษัทที่เข้าจดทะเบียนเพิ่มทุนครั้งแรก (Initial Public Offering – IPO) ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ลดลงเหลือเพียง 7 บริษัทในปี 2550 เทียบกับ 36 และ 12 บริษัทในปี 2548 และ 2549 ตามลำดับ สำหรับการระดมทุนจากการเสนอขายในตลาดแรก (Primary Offering)^{1/} ของภาคธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินในปี 2550 มีมูลค่า 41.8 พันล้านบาท ชะลอลงจาก 112.6 และ 142.8 พันล้านบาทในปี 2548 และ 2549 ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาคธุรกิจที่ระดมทุนในตลาดตราสารทุน ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และการสื่อสาร

2. แหล่งเงินทุนภาคครัวเรือน

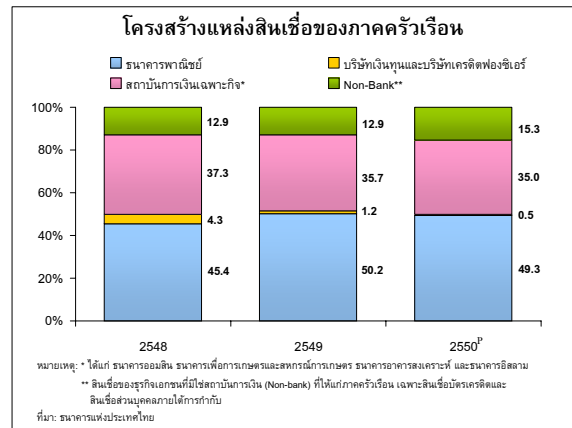
ในปี 2550 สินเชื่อภาคครัวเรือนจากแหล่งเงินทุนทุกประเภท^{2/} ขยายตัวร้อยละ 10.3 ชะลอลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 16.1 เนื่องจากประชาชนระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้นในภาวะที่ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลง

หากพิจารณาโครงสร้างแหล่งสินเชื่อของภาคครัวเรือน จะเห็นได้ว่าแม้ธนาคาร

^{1/} ได้แก่ การเสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไปครั้งแรก (Initial Public Offering – IPO) การเสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไปในครั้งถัดมา (Public Offering – PO) และการเสนอขายให้แก่บุคคลในวงจำกัด (Private Placement – PP) รวมทั้งการเสนอสิทธิให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิม (Right Offering)

^{2/} ได้แก่ สินเชื่อที่ให้แก่บุคคลธรรมดาของธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารอิสลาม) และสินเชื่อของภาคธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน (Non-bank) เฉพาะสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

พาณิชย์จะเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่สุดของภาคครัวเรือน แต่สัดส่วนการให้สินเชื่อแก่ภาคครัวเรือนเริ่มน้อยลง โดยในปี 2550 มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 49.3 ลดลงจากปีก่อนที่ร้อยละ 50.2 ในขณะที่ภาคธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน (Non-Bank) กลับมีบทบาทเพิ่มขึ้น สะท้อนจากสัดส่วนของ Non-bank ในปี 2550 ที่ร้อยละ 15.3 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2549 ที่ร้อยละ 12.9 โดยสินเชื่อของ Non-bank เติบโตขึ้นจากทั้งสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ โดยเฉพาะที่ให้แก่ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง ในขณะที่บทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจปรับลดลงเล็กน้อย โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 35 ของสินเชื่อครัวเรือนรวม ส่วนสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ในปัจจุบันลดบทบาทลงไปมาก เนื่องจากบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ส่วนใหญ่ได้ถูกควบรวมกิจการและแปลงสภาพเป็นธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยนับตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นไปตามการจัดรูปแบบสถาบันการเงินใหม่ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงินไทยในระยะยาว

ทีมวิเคราะห์เสถียรภาพเศรษฐกิจการเงิน
 โทร. 0-2283-5641

ส่วนที่ 3: สรุปนโยบายและมาตรการการเงินที่สำคัญ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
มาตรการด้านอัตราดอกเบี้ย 1. อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ผลการประชุม คณะกรรมการ นโยบายการเงิน - วันที่ 17 มกราคม 2550 - วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550 - วันที่ 11 เมษายน 2550 - วันที่ 23 พฤษภาคม 2550 - วันที่ 18 กรกฎาคม 2550 - วันที่ 29 สิงหาคม 2550 - วันที่ 10 ตุลาคม 2550 - วันที่ 4 ธันวาคม 2550		คณะกรรมการนโยบายการเงิน มีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน รวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง จากร้อยละ 4.9375 ต่อปี ณ สิ้นปี 2549 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2550 โดยประเมินว่า ความเสี่ยงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจยังมีอยู่ในขณะที่ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อลดลง และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะอยู่ในช่วงเป้าหมายตลอด 8 ไตรมาสข้างหน้า คณะกรรมการนโยบายการเงิน มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วันไว้ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี ในการประชุม 3 ครั้ง ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงธันวาคม 2550 โดยมีความเห็นว่าในภาพรวมเศรษฐกิจไทยมีแรงส่งที่ดีขึ้น แต่ความเสี่ยงต่อการเติบโตยังมีอยู่ สำหรับความเสี่ยงด้านราคามีมากขึ้นกว่าเดิมแต่อัตราเงินเฟ้อ	17 มกราคม 2550 28 กุมภาพันธ์ 2550 11 เมษายน 2550 23 พฤษภาคม 2550 18 กรกฎาคม 2550 29 สิงหาคม 2550 10 ตุลาคม 2550 4 ธันวาคม 2550	ข่าว ธปท. ฉบับที่ 2/2550, 10/2550, 17/2550, 22/2550 และ 32/2550 ตามลำดับ ข่าว ธปท. ฉบับที่ 43/2550, 49/2550, และ 60/2550 ตามลำดับ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2. อัตราดอกเบี้ยทั่วไป ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยบริการด้านตลาดการเงินเกี่ยวกับการซื้อตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสินเชื่อโดยมีสัญญาว่าผู้ซื้อจะขายคืนด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2550	- สถาบันการเงิน (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ)	พื้นฐานน่าจะยังอยู่ภายในช่วงเป้าหมายตลอด 8 ไตรมาสข้างหน้า รพท. ปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสินเชื่อโดยมีสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืนฯ จากเดิมที่ใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกร้อยละ 1.5 ต่อปี เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกร้อยละ 0.5 ต่อปี	17 มกราคม 2550	หนังสือเวียนที่ ฝตง. (1ก) ว. 1/2550 วันที่ 12 มกราคม 2550
มาตรการด้านตลาดการเงิน 1. ตลาดซื้อคืน 1.1) การเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินขั้นต่ำและค่าธรรมเนียมในตลาดซื้อคืน รพท.	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทเงินทุน - บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท. เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินขั้นต่ำที่สถาบันการเงินสมาชิกสามารถเสนอซื้อเสนอขายตราสารหนี้ในตลาดซื้อคืน รพท. จากไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาทต่อรายการ เป็นไม่ต่ำกว่า 300 ล้านบาทต่อรายการ และเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมในการซื้อขายในตลาดซื้อคืนจากเดิมร้อยละ 0.03 ต่อปี เป็นร้อยละ 0.06 ต่อปี จากยอดเสนอซื้อเสนอขาย	1 สิงหาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ฝตง.(1ก) ว. 8/2550 วันที่ 15 มิถุนายน 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
1.2) การแก้ไขปรับปรุงระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการซื้อขายตราสารหนี้โดยมีสัญญาว่าจะซื้อคืนหรือขายคืน พ.ศ. 2549	- สถาบันการเงิน (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ)	ธปท. ได้เพิ่มตราสารหนี้ ธปท. ในการทำธุรกรรมซื้อขายตราสารหนี้และประกาศเงื่อนไขการเสนอซื้อขายตราสารหนี้ตามระเบียบดังกล่าว	19 พฤศจิกายน 2550	หนังสือเวียนที่ ฝตง. (1ก) ว. 10/2550 วันที่ 16 พฤศจิกายน 2550
1.3) การกำหนดวันทำการสุดท้ายของธุรกรรมในตลาดซื้อคืน ธปท.	- สถาบันการเงิน	ธปท. เห็นควรกำหนดให้วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2551 เป็นวันสุดท้ายของการทำธุรกรรมในตลาดซื้อคืน ธปท.	-	หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝตง. (1ก) ว. 2279/2550 วันที่ 26 พฤศจิกายน 2550
2. การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน				
2.1 การผ่อนคลายระเบียบการโอนเงินออกและการถือครองเงินตราต่างประเทศ	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	(1) ให้บุคคลไทยส่งเงินไปลงทุนหรือให้กู้ยืมแก่กิจการในต่างประเทศ (ที่บุคคลไทยถือหุ้นหรือมีส่วนเป็นเจ้าของ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10) ในวงเงินที่เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อรายต่อปี เป็นไม่เกิน 50 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อรายต่อปี (2) ผ่อนผันให้บุคคลไทยส่งเงินไปลงทุนหรือให้กู้ยืมแก่กิจการในต่างประเทศ (ที่ถือหุ้นหรือมีส่วนเป็นเจ้าของในกิจการของบุคคลไทยดังกล่าว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10) ในวงเงินไม่เกิน 20 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อรายต่อปี	15 มกราคม 2550	หนังสือเวียนที่ ฝกช.(02) ว.18/2550 วันที่ 12 มกราคม 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		3) ผ่อนผันให้บุคคลไทยฝากเงินตราต่างประเทศเข้าบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ ในกรณีที่ไม่สามารถแสดงภาระผูกพันได้ โดยต้องเปิดเป็นบัญชีเฉพาะ และต้องมียอดคงเหลือในบัญชีดังกล่าวไม่เกิน 2 ล้านดอลลาร์ สรอ. สำหรับผู้ฝากที่เป็นนิติบุคคลและไม่เกิน 50,000 ดอลลาร์ สรอ. สำหรับผู้ฝากที่เป็นบุคคลธรรมดา (4) ให้ผู้ลงทุนประเภทสถาบันตามที่กำหนดส่งเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้โดยมียอดคงค้างการลงทุนไม่เกิน 50 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อราย แต่ต้องไม่เกินวงเงินที่หน่วยงานที่กำกับดูแลผู้ลงทุนและคณะกรรมการหรือผู้มีอำนาจบริหารของผู้ลงทุนกำหนด (5) ผ่อนคลายระเบียบควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพิ่มเติมในเรื่องการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ บัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ การโอนเงินไปต่างประเทศในบางวัตถุประสงค์ การลงทุนในหลักทรัพย์ในต่างประเทศของผู้ลงทุนสถาบัน และข้อกำหนดระยะเวลาการขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศของผู้ที่มีรายรับเป็นเงินตราต่างประเทศจากต่างประเทศ	24 กรกฎาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ผกช.(02)ว. 82/2550 วันที่ 24 กรกฎาคม 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2.2 การผ่อนคลาย หลักเกณฑ์การดำรง เงินสำรองเงินนำเข้า ระยะสั้นร้อยละ 30	- ธนาคาร พาณิชย์ - สถาบัน การเงินพิเศษ ของรัฐ	(1) ยกเว้นการกันเงิน สำรอง 30 % เพิ่มเติม กรณี เงินกู้เงินตราต่างประเทศที่ได้ ทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยง จากอัตราแลกเปลี่ยน (fully hedge) สินเชื่อเงินตรา ต่างประเทศเพื่อการส่งออก (Packing Credit) และเงินทุน นำเข้าอื่นที่มีได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการเก็งกำไรค่าเงินบาท	1 กุมภาพันธ์ 2550	หนังสือเวียน ที่ ผกช. (02) ว.39/2550 วันที่ 29 มกราคม 2550
		(2) ยกเว้นการกันเงิน สำรอง 30 % เพิ่มเติม สำหรับ เงินลงทุนในตราสารหนี้และ หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่ ได้ทำธุรกรรมป้องกันความ เสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (fully hedge)	15 มีนาคม 2550	หนังสือเวียน ที่ ธปท. ผกช.(02) ว.376/2550 วันที่ 1 มีนาคม 2550
		(3) ยกเว้นการกันเงิน สำรอง 30% เพิ่มเติมกรณี การถอนเงินตราต่างประเทศ จากบัญชีเงินฝากเงินตรา ต่างประเทศขายรับบาท โดย มีแหล่งที่มาจากการซื้อหรือ แลกเปลี่ยนกับสถาบันการเงิน ในประเทศ	9 สิงหาคม 2550	หนังสือเวียน ที่ ผกช. (02) ว. 85/2550 วันที่ 9 สิงหาคม 2550
		(4) ยกเว้นการกันเงิน สำรอง 30% เพิ่มเติมกรณีเงิน ลงทุนในหน่วยลงทุนของ กองทุนรวมอิตีเอฟที่จัด ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย เฉพาะที่ อ้างอิงดัชนีราคาหุ้น	6 กันยายน 2550	หนังสือเวียน ที่ ผกช. (02) ว. 90/2550 วันที่ 5 กันยายน 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		(5) ยกเว้นการกันเงินสำรอง 30% เพิ่มเติมกรณีเงินลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ กองเติมที่ออกขายเพิ่มเติม และกรณีเงินกู้เงินตราต่างประเทศที่ไม่เกิน 1 ล้านดอลลาร์ สรอ. และมีกำหนดระยะเวลาการกู้ที่ชัดเจนตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป	18 ธันวาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ผกช. (02) ว.112/2550 วันที่ 17 ธันวาคม 2550
2.3 ผ่อนคลายหลักเกณฑ์การโอนเงินรายย่อยไปยังประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	ผ่อนคลายหลักเกณฑ์การเรียกเอกสารหลักฐานกรณีการโอนเงินบาทเข้าบัญชี Nonresident Baht Account และการซื้อ แลกเปลี่ยน หรือถอนเงินตราต่างประเทศสกุลเงินของประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย เพื่อโอนไปยังประเทศดังกล่าว	18 ตุลาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ผกช (02)ว. 99/2550 วันที่ 17 ตุลาคม 2550
3. มาตรการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท การให้สถาบันการเงินซื้อตราสารหนี้เงินบาทที่ออกและขายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทเงินทุน - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท. พิจารณาให้สถาบันการเงินในประเทศไทยสามารถซื้อพันธบัตรหรือหุ้นกู้สกุลเงินบาทที่ออกและขายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศทุกประเภทที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ออกจำหน่ายในประเทศไทยได้ตามประกาศกระทรวงการคลังลงวันที่ 11 เมษายน 2549 (เดิมจำกัดให้ซื้อเฉพาะพันธบัตร	22 พฤศจิกายน 2550	หนังสือเวียนที่ รพท.ผกช. (02) ว. 2256/2550 วันที่ 22 พฤศจิกายน 2550 (ปัจจุบันยกเลิก และไปรวมอยู่ในหนังสือเวียนที่ รพท.ผกช.

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		หรือหุ้นกู้สกุลเงินบาทที่ออกและขายโดยสถาบันการระหว่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลในประเทศในกลุ่มสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีน (ASEAN+3) ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง)		(02)ว. 371/2551 ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551)
มาตรการด้านระบบการชำระเงิน 1. ระเบียบและประกาศ ธปท. ที่เกี่ยวข้องกับระบบการชำระเงิน	- สถาบันผู้ให้บริการบาทเน็ต	ธปท. ได้ออกระเบียบเพื่อรองรับการให้บริการโอนเงินพร้อมกันหลายฝ่ายระหว่างผู้ให้บริการบาทเน็ต (Multilateral Funds Transfer : MFT) ดังนี้ (1) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 4/2550 เรื่อง การให้บริการโอนเงินพร้อมกันหลายฝ่ายระหว่างผู้ให้บริการบาทเน็ต (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1) (2) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 5/2550 เรื่อง ค่าปรับบริการบาทเน็ตกรณีการให้บริการโอนเงินพร้อมกันหลายฝ่าย	15 ตุลาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ผรช. (12) ว. 100/2550 วันที่ 9 ตุลาคม 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2. การโอนเงินไปยังประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	(3) ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 6/2550 เรื่อง ว่าด้วยการหักบัญชีระหว่างธนาคารในกรุงเทพมหานครด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 5) (4) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 7/2550 เรื่อง ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1) ชปท.ผ่อนคลายหลักเกณฑ์การเรียกเอกสารหลักฐานกรณีการโอนเงินบาทเข้าบัญชี Non-resident Baht Account และการซื้อ แลกเปลี่ยนหรือถอนเงินตราต่างประเทศสกุลเงินของประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยเพื่อโอนเงินไปยังประเทศดังกล่าว	18 ตุลาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ผกช (02)ว. 99/2550 วันที่ 17 ตุลาคม 2550
3. การยกเลิกระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการหักบัญชีการโอนเงินรายย่อยระหว่างธนาคารและประกาศที่เกี่ยวข้อง	- ธนาคารสมาชิกระบบ SMART	ชปท.ได้ยุติบทบาทการเป็นผู้ให้บริการระบบการโอนเงินรายย่อยระหว่างธนาคาร (SMART) โดยให้หน่วยงานภาคเอกชน (บริษัท National ITMX จำกัด) เป็นผู้ดำเนินการแทนและได้ออกระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 8/2550 ว่าด้วยการหักบัญชีการโอนเงินรายย่อยระหว่างธนาคาร เพื่อยกเลิกระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยและประกาศต่างๆ ที่เคยใช้อยู่	15 ตุลาคม 2550 11 มกราคม 2551	หนังสือเวียนที่ ผรช. (12) ว. 106/2550 วันที่ 18 ตุลาคม 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
4. การเริ่มใช้บัญชีวิธีการใหม่ในระบบบาทเน็ต	- สถาบัน ผู้ให้บริการ บาทเน็ต	เนื่องด้วย ธปท. จะทำการปรับเปลี่ยนการกำหนดบัญชีในระบบบาทเน็ตจากการอ้างอิงวันที่มาเป็นการอ้างอิงวันของสัปดาห์ โดยเริ่มต้นบัญชีในวันพุธและสิ้นสุดในวันอังคารของอีกสองสัปดาห์ถัดมา ธปท. จึงได้นำส่งระเบียบและประกาศที่ปรับปรุงแล้วไปยังสถาบันผู้ให้บริการบาทเน็ตเพื่อเตรียมความพร้อม ดังนี้ (1) ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข.10/2550 ว่าด้วยการบริการบาทเน็ต พ.ศ. 2549 (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1) (2) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 8/2550 เรื่อง เกณฑ์การดำรงเงินสภาพคล่องระหว่างวันและสัดส่วนในการโอนเงินผ่านบาทเน็ต (3) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 9/2550 เรื่อง ค่าธรรมเนียมบริการบาทเน็ต (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1) (4) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 10/2550 เรื่อง การใช้อยอดได้ดุลการหักบัญชีใช้ระหว่างธนาคารในกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1)	- 24 ตุลาคม 2550 21 พฤศจิกายน 2550 21 พฤศจิกายน 2550 21 พฤศจิกายน 2550	หนังสือเวียนที่ ฝรช.(12)ว. 115/2550 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
มาตรการด้านการกำกับ และพัฒนาสถาบัน การเงิน 1. การกำหนดสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพและ หลักเกณฑ์ที่ บริษัทบริหารสินทรัพย์ ต้องถือปฏิบัติ	- บริษัทบริหาร สินทรัพย์	ธปท. กำหนดหลักเกณฑ์ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ (บปส.) ปฏิบัติ ดังนี้ (1) อนุญาตให้ บปส. รับซื้อ หรือรับโอนสินทรัพย์ จากสถาบันการเงินที่ถูกระงับ การดำเนินกิจการ เลิก หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบกิจการ รวมทั้ง หลักประกันของสินทรัพย์นั้น ตลอดจนให้ บปส. รับจ้าง บริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ดังกล่าวได้ (2) เพิ่มเติมคำนิยามของ สถาบันการเงินให้ครอบคลุม ถึงบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่ อยู่อาศัย (บตท.) และธนาคาร ออมสิน	27 มีนาคม 2550	หนังสือเวียน ที่ ธปท. ฝนส. (21) ว.1946/2550 วันที่ 3 ตุลาคม 2550
2. ขยายขอบเขตและ ปรับปรุงหลักเกณฑ์ การทำธุรกรรม ของธนาคารพาณิชย์	- ธนาคาร พาณิชย์ (ไม่รวม ธนาคาร พาณิชย์เพื่อ รายย่อย)	(1) อนุญาตให้ธนาคาร พาณิชย์ทำธุรกรรมเงินฝาก หรือเงินกู้ยืมที่มีอนุพันธ์แฝง (2) อนุญาตให้ธนาคาร พาณิชย์ลงทุนในตราสาร Collateralized Debt Obligation	-	หนังสือเวียน ที่ ฝนส. (21) ว.178/2550 และ 179/2550 วันที่ 16 พฤศจิกายน 2550

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		(3) ขยายขอบเขตให้ธนาคารพาณิชย์สามารถทำธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินทั้งด้านตราสารหนี้และตราสารทุนได้มากขึ้นภายใต้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลของ ธปท.	7 กรกฎาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ธปท. ผนส. (21)ว. 1248/2550 และ 1249/2550 วันที่ 10 กรกฎาคม 2550
การให้ความอนุเคราะห์ทางการเงินแก่ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ 1. การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2. การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากการแข็งค่าของเงินบาท	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ - ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ (เฉพาะที่เป็นสมาชิกสมาคมธนาคารไทย)	ธปท. ได้เพิ่มวงเงินช่วยเหลือทางการเงินอีก 5,000 ล้านบาท ผ่านทางสถาบันการเงินให้แก่ผู้ประกอบการในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส และได้ขยายระยะเวลาโครงการออกไปจนถึงสิ้นปี 2553 ธปท. ให้อัปเดตเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ วงเงินตามโครงการทั้งสิ้น 5,000 ล้านบาทและมีระยะเวลาสิ้นสุดโครงการในวันที่ 31 ธันวาคม 2553	4 มิถุนายน 2550 3 สิงหาคม 2550	หนังสือเวียนที่ ธปท. ผกช (22) ว. 1006/2550 วันที่ 4 มิถุนายน 2550 ระเบียบ ธปท. ที่ สก. 10/2550 วันที่ 3 สิงหาคม 2550

หมายเหตุ: สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ ได้แก่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน และธนาคารอาคารสงเคราะห์